PSALTERIUM DAVIDIS,

Cum CANTICIS ſacris & ſelectis aliquot ORATIONIBUS:

Nunc denuò diligenter excuſum.

VENETIIS,

Ex Typographia Balleoniana.

MDCCXXXIX.

PSALTERIUM DAVIDIS,

Cum PRECATIONIBUS ex visceribus PSALMORUM depromptis, & cuilibet secundùm ordinem adaptatis.

PSALMUS PRIMUS.

Quo petitur gratia ; & studium meditandi assiduè in lege Domini.

BEATUS vir ; qui non ábiit in consílio impiórum , & in via peccatórum non stetit ; * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus ; * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum , quod plantátum est secus decúrsus aquárum ; * quod fructum suum dabit in témpore suo .

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, prospe-rabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc & semper, * & in sæcula sæculórum, Amen.

ORATIO.

Efficiámur, Dómine, tamquam fructuosíssimum lignum in conspéctu tuo: ut irrigáti divína tua grátia, beatitúdinem viri justi consequámur; & per observántiam mandatórum tuórum ambulántes, tandem resúrgere valeámus in congregatióne justórum. Per CHRISTUM Dóminum nostrum.

PSAL-

PSALMUS II.

Quo petitur gratia CHRISTO Regi serviendi cum timore & tremore.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula à me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cùm exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

ORATIO.

DEUS noster, Verbum Patris, ab ætérno ante lucíferum génitus: DEUS de Deo, qui constitútus es rex super omnem creatúram: noli nos confríngere in ira tua, tamquam vas figuli reprobátum: neque exárdeat in die judícii ira tua super nos peccatóres. Sed præsta, clementíssime, ut apprehendéntes doctrínam tuam Euangélicam, valeámus tibi cum timóre & reveréntia famulári, perseverántes in via veritátis & justítiæ. Amen.

PSALMUS III.

Quo psallens petit à dæmonum vel hominum infestatione liberari.

DOmine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in DEO ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac DEUS meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

ORATIO.

DOmine JESU CHRISTE, qui in expiatiónem originális culpæ, atque in prétium & redemptiónem ac reconciliatiónem nostrórum delictórum, ultróneam mortem in cruce obivísti, atque in ventre terræ in sepúlchro soporátus, tértia demum

mum die resurrexísti: salva pópulum tuum Christiánum pretióso Sánguine tuo redémptum, & effúnde benedictiónem tuam, ne adversántium míllibus vitiórum circumdéntur.

PSALMUS IV.

Quo petitur spes in DEUM, qua ab ejus providentia omnia bona sperentur.

Cum invocárem, exaudívit me DEUS justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vul-

tus

tus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei sui * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam;
Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

ORATIO.

DEUS, qui justítiæ es dator, gratiárum auctor, ac bonórum remunerátor, exáudi nos in tribulatiónibus nostris, & miserére nobis. Te solum summum bonum suspirémus, qui signásti super nos lumen vultus tui; atque amémus non turbam nascéntium rerum atque intermoriéntium, sed æternitátis ac unitátis glóriam in JESU CHRISTO Dómino nostro. Amen.

PSALMUS V.

Ut DEUS sit scutum contra hostium injurias.

VErba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

In-

Inténde voci oratiónis meæ, * rex meus, & DEUS meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, manè exáudies vocem meam.
Manè astábo tibi, & vidébo: * quóniam non DEUS volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam:
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolósè agébant, * júdica illos DEUS.

D.é-

Décidant à cogitatiónibus ſuis, ſecúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.
Et lætténtur omnes, qui ſperant in te, * in ætérnum exultábunt: & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.
Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.

ORATIO.

DEprecatiónes noſtras áuribus tuæ cleméntiæ pércipe Dómine, qui ſperámus in multitúdine miſericórdiæ tuæ, nihil præſuméndo de juſtítia noſtra: ut ténebris peccatórum noſtrórum depúlſis, tu ſol juſtítiæ oriáris in nobis, qui craſſam noſtram ignorántiam refórmes in viam veritátis Euangélicæ. Tu ſcutum noſtrum, tu coróna noſtra, prótege nos advérſus ſæva jácula calumniatóris diáboli, grátia ipsíus Dómini noſtri JESU CHRISTI. Amen.

PSAL-

PSALMUS VI.

Quo pœnitens obsecrat sibi peccata remitti.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Miserére mei Dómine; quóniam infirmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valdè: * sed tu Dómine úsquequò?
Convértere Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite à me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam,

meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubéscant & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur & erubéscant valdè velóciter.

ORATIO.

DOmine, qui in majestáte horrénda genus humánum judicatúrus advénies; miserére nobis in hac vita, ne in die iræ, furóris, & vindíctæ condemnémur ad gehennália supplícia: & convértere de rigóre justítiæ ad dulcórem misericórdiæ, eripiéndo de potestáte tenebrárum ánimas nostras; atque in infirmitátibus & gemítibus nostris tua semper grátia muniámur. Per CHRISTUM Dóminum nostrum. Amen.

PSALMUS VII.

Quo petit liberari ab hostium injuriis.

DOmine DEUS meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.
Ne quando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat; neque qui salvum fáciat.

Dómine DEUS meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:
Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.
Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.
Exúrge Dómine in ira tua: * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.
Et exúrge Dómine DEUS meus in præcépto quod mandásti: * & synagóga populórum circúmdabit te.
Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.
Júdica me Dómine secúndùm justítiam meam, * & secúndùm innocéntiam meam super me.
Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum, * scrutans corda & renes DEUS.
Justum adjutórium meum à Dómino: * qui salvos facit rectos corde.
DEUS judex justus, fortis, & pátiens:

tiens: * numquid iráſcitur per ſíngulos dies.
Niſi convérſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit: * arcum ſuum teténdit, & parávit illum.
Et in eo parávit vaſa mortis, * ſagíttas ſuas ardéntibus effécit.
Ecce partúriit injuſtítiam: * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.
Lacum apéruit, & effódit eum: * & íncidit in fóveam, quam fecit.
Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus deſcéndet.
Confitébor Dómino ſecúndùm juſtítiam ejus: * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

ORATIO.

DEUS, qui in tua miſericórdia ſperámus, & non in virtúte noſtra; líbera nos à peccátis noſtris, ne aliquándo rápiat diábolus, ut leo rúgiens, ánimas noſtras in intéritum. Præter te, álium ſalvatórem non agnóſcimus; imò confitémur & psállimus nómini tuo altíſſimo, qui es benedíctus in ſæcula. Amen.

PSALMUS VIII.

Quo petit psallens ex creaturis agnoscere DEI Creatoris magnificentiam.

DOmine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;

Vólucres cœli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dó-

Dómine Dóminus noster, * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

ORATIO.

Dómine, cujus nomen admirábile & gloriósum est in univérsa terra, qui infántes erúdis, supérbos déstruis, peccatóribus miseréris, cui item fléctitur omne genu, cœléstium, terréstrium, & infernórum, súpplices exorámus, ut pro nóminis tui glória te venerémur ut creatórem, diligámus ut redemptórem, qui paulóminùs ab Angelis diminútus est, propter nos homo factus: atque timeámus ut Dóminum, qui es benedíctus in sæcula. Amen.

PSALMUS IX.

Quo petitur liberatio ab hostium injuriis.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime,

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum & causam meam : * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.
Increpásti Gentes, & périit ímpius : * nomen eórum deléſti in ætérnum & in sæculum sæculi.
Inimíci defecérunt frámeæ in finem : * & civitátes eórum destruxísti.
Périit memória eórum cum sónitu : * & Dóminus in ætérnum pérmanet.
Parávit in judício thronum suum : * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.
Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.
Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.
Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus.
Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítum clamórem páuperum.

Miserére mei Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.
Qui exáltas me de portis mortis: * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.
Exultábo in salutári tuo : * infixæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.
In láqueo isto, quem abscondérunt : * comprehénsus est pes eórum.
Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.
Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ oblivíscúntur DEUM.
Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.
Exúrge Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.
Constítue Dómine legislatórem super eos : * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut

Ut quid Dómine recessísti longè, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?
Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.
Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * & iníquus benedícitur.
Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndùm multitúdinem iræ suæ non quæret.
Non est DEUS in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.
Auferúntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.
Dixit enim in corde suo: * Non movébor à generatióne in generatiónem sine malo.
Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine, & dolo: * sub lingua ejus labor & dolor.
Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.
Oculi ejus in páuperem respíciunt:

ciunt : * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.
Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.
In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, & cadet cùm dominátus fúerit páuperum.
Dixit enim in corde suo: Oblítus est DEUS, * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.
Exúrge Dómine DEUS, exaltétur manus tua: * ne oblivíscáris páuperum.
Propter quid irritávit ímpius DEUM? * dixit enim in corde suo: Non requíret.
Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.
Cóntere bráchium peccatóris & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.
Dóminus regnábit in ætérnum, & in sæculum sæculi: * peribitis Gentes de terra illíus.

Desi-

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.
Judicáre pupíllo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram.

ORATIO.

IPse qui Dóminus est universórum, ab Antichrísti insídiis ac fráudibus nos custodíre dignétur illæsos: ut sic exaltáti de portis ínferi in illum sperántes, ab illo pupílli effécti, solum ipsum CHRISTUM ut patrem confiteámur, ipsum sequámur fide, ipsum timeámus corde, ipsum glorificémus ópere. Cui cum ætérno Patre & Spíritu sancto est honor & glória in sæcula sæculórum. Amen.

PSALMUS X.

Quo petitur in persecutione spes & refugium ad DEUM.

IN Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt

runt arcum, paravérunt ſagíttas ſuas in pháretra, * ut ſagíttent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecíſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dóminus in cœlo ſedes ejus:

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

ORATIO.

SPes ſalútis noſtræ DEUS, in quem confidimus, réſpice in páuperem pópulum tuum Chriſtiánum: ut non ſecúndùm peccáta noſtra nobis ſupplícia ínferas, ſed ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam, véniam largiáris, atque ver-

versútias dolósque hæreticórum & malignórum, quorum futúras pœnas agnóscimus, subterfúgere valeámus, æquitátem & justítiam veram custodiéntes. Per CHRISTUM Dóminum nostrum.

PSALMUS XI.

Quo petitur, ne anima in mundo impiorum vitiis inquinetur.

SAlvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde & corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra à nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Eló-

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos: & custódies nos * à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndùm altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

ORATIO.

Concéde nobis, Dómine, secúndùm elóquia casta & Euangélica, fiduciáliter ágere in hoc mundo náufrago, ubi diminútæ sunt veritátes doctrínæ, vitæ, & justítiæ à filiis hóminum. Ne dispérdas nos, sed serváre & custodíre dignéris, cùm tota consolátio nostra sit in JESU CHRISTO salutári nostro. Qui tecum vivit & regnat.

PSALMUS XII.

Ne umquam satanæ tentationi succumbat.

Usquequò Dómine oblivíscéris me in finem? * Usquequò avértis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem ?
Usquequò exaltábitur inimícus meus super me ? * réspice, & exáudi me Dómine DEUS meus.
Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.
Qui tríbulant me, exultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.
Exultábit cor meum in salutári tuo : cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * & psallam nómini Dómini Altíssimi.

ORATIO.

NE oblivíscáris nos Dómine in finem, neque avértas fáciem grátiæ tuæ in tribulatiónibus nostris. Sed illúmina, quæsumus, interióres óculos mentis nostræ, ut non obdormiámus in morte peccáti, ne præváleat calumniátor noster diábolus : sed exúltet cor nostrum in salutári tuo Dómino nostro

JESU

JESU CHRISTO, cujus nomen altíſſimum ſit benedíctum in ſæcula.

PSALMUS XIII.

Quo petit pſallens, ſe & Chriſtianos, atheorum & impiorum tyrannide liberari.

DIxit insípiens in corde ſuo: * Non eſt DEUS.

Corrúpti ſunt, & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Dóminus de cœlo proſpéxit ſuper filios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens DEUM.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepúlchrum patens eſt guttur eórum: linguis ſuis dolósè agébant, * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis

eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non eſt timor DEI ante óculos eórum.
Nónne cognóſcent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis?
Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt, consílium ínopis confudíſtis: * quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.
Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael.

ORATIO.

RÉſpice Dómine de cœlo ſancto tuo, ut viam pacis agnoſcéntes, ambulémus in timóre ſancto tuo: ut hìc Jacob afféctu ſupplantátis vítiis tandem veri Iſraelítæ in cœléſti Jerúſalem inveniámur. Per Dóminum noſtrum JESUM CHRISTUM Fílium tuum.

PSALMUS XIV.

Quo petitur cognitio viæ in cælum, videlicet innocentia.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo, * qui non egit dolum in lingua ſua:

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit advérſus próximos ſuos.

Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit, * qui pecúniam ſuam non dedit ad usúram, & múnera ſuper innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

ORATIO.

PRæſta, quæſumus, ut ſine mácula ingrediámur Eccléſiam tuam, & operémur juſtítiam indeſinénter,

 atque

atque à dolis próximi, oppressiónibus, & usúris avertámur, ut sic non excidámus à cœtu filiórum DEI, neque abjiciámur à te vero DEO nostro JESU CHRISTO. Amen.

PSALMUS XV.

Quo psallens petit, ut DEUS sit sors sua, utque beetur gloria corporis & animæ.

Conserva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: DEUS meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * pósteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præclá-

cláris: * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpéctu meo ſemper: * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea: * ínſuper & caro mea requiéſcet in ſpe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis, Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecíſti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

ORATIO.

Conſérva nos Dómine ſperántes in te, ut ſimus pórtio hæreditátis tuæ, & notas nobis fácito vias vitæ; ut lætítia reſurrectiónis à dextris tuis cum ómnibus Sanctis lætémur. Per Dóminum noſtrum JESUM CHRISTUM Fílium tuum.

PSAL-

PSALMUS XVI.

Quo petitur ab hostium; sive hominum sive dæmonum, injuriis protectio.

EXáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam: * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, & visitásti nocte: * igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me DEUS, * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem ſuum conclusérunt: * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam: * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge Dómine, præveni eum, & ſupplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt filiis: * & dimisérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo: * ſatiábor cùm apparúerit glória tua.

ORA-

ORATIO.

DOmine JESU CHRISTE, qui ſalvos facis ſperántes in te, cujus crux ſalus universórum eſt, cuſtódi nos peccatóres ut pupillam óculi, atque ſub umbra alárum tuárum, quæ ſunt miſericórdia & cháritas, prótege nos; ut examináti divíno igne, tandem in juſtítia tua appareámus conſpéctui tuo, cùm vénerit glória tua in eléctis, quia tu es benedíctus in ſæcula ſæculórum. Amen.

PSALMUS XVII.

Quo petitur tentationum & vitiorum victoria ac dominium.

DIligam te Dómine fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

DEUS meus, adjútor meus, * & ſperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſcéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis:

tis : * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.
Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.
In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad DEUM meum clamávi:
Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam : * & clamor meus in conſpéctu ejus introívit in aures ejus.
Commóta eſt, & contrémuit terra : * fundaménta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt, quóniam irátus eſt eis.
Aſcéndit fumus in ira ejus: & ignis à fácie ejus exárſit: * carbónes ſuccénſi ſunt ab eo.
Inclinávit cœlos, & deſcéndit : * & calígo ſub pédibus ejus.
Et aſcéndit ſuper Chérubim, & volávit : * volávit ſuper pennas ventórum.
Et póſuit ténebras latíbulum ſuum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebróſa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conſpéctu ejus nubes tranſiérunt, * grando & carbónes ignis.
Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam: * grando & carbónes ignis.
Et miſit ſagíttas ſuas, & diſſipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.
Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta ſunt fundaménta orbis terrárum;
Ab increpatióne tua Dómine, * ab inſpiratióne ſpíritus iræ tuæ.
Miſit de ſummo, & accépit me, * & aſsúmpſit me de aquis multis.
Erípuit me de inimícis meis fortíſſimis, & ab iis qui odérunt me: * quóniam confortáti ſunt ſuper me.
Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * & factus eſt Dóminus protéctor meus.
Et edúxit me in latitúdinem: * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.
Et retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtítiam meam, * & ſecún-

cúndùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:
Quia custodívi vias Dómini, *nec ímpiè gessi à DEO meo.
Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * & justítias ejus non répuli à me.
Et ero immaculátus cum eo: * & observábo me ab iniquitáte mea.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndùm justítiam meam: * & secúndùm puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.
Cum sancto sanctus eris, * & cum viro innocénte innocens eris;
Et cum elécto eléctus eris: * & cum pervérso pervertéris.
Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * & óculos superbórum humiliábis.
Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: * DEUS meus illúmina ténebras meas.
Quóniam in te erípiat à tentatióne, * & in DEO meo transgrédiar murum.
DEUS meus impollúta via ejus: eló-

quia Dómine igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.
Quóniam quis DEUS præter Dóminum? * aut quis DEUS præter DEUM nostrum?
DEUS qui præcínxit me virtúte: * & pósuit immaculátam viam meam.
Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * & super excélsa státuens me.
Qui docet manus meas ad prælium: * & posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.
Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ; * & déxtera tua suscépit me:
Et disciplína tua corréxit me in finem: * & disciplína tua ipsa me docébit.
Dilatásti gressus meos subtus me: * & non sunt infirmáta vestígia mea.
Pérsequar inimícos meos, & comprehéndam illos: * & non convértar donec defíciant.
Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.
Et præcinxísti me virtúte ad bellum:

lum: * & ſupplantáſti inſurgéntes in me ſubtus me.
Et inimícos meos dedíſti mihi dorſum, * & odiéntes me diſperdidíſti.
Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.
Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.
Erípies me de contradictiónibus pópuli: * conſtítues me in caput Géntium.
Pópulus, quem non cognóvi, ſervívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.
Fílii aliéni mentíti ſunt mihi: * fílii aliéni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à sémitis ſuis.
Vivit Dóminus, & benedíctus DEUS meus, * & exaltétur DEUS ſalútis meæ.
DEUS qui das vindíctas mihi, & ſubdis pópulos ſub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.
Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me: à viro iníquo erípies me.

proptéreà confitébor tibi in natiónibus Dómine: * & nómini tuo psalmum dicam:

Magníficans salútes Regis ejus, & fáciens misericórdiam christo suo David, * & sémini ejus usque in sæculum.

ORATIO.

PRotéctor noster DEUS, & cornu salútis nostræ, fortitúdo, firmaméntum, & únicum refúgium nostrum, salva nos ab inimícis tam visibílibus quàm invisibílibus, & educ nos de angústia tribulatiónis in latitúdinem consolatiónis & bonæ spei. Illúmina quoque ténebras cordis, ne inveteráti in peccátis claudicémus à sémitis tuis, & aberrémus à vero lúmine, qui CHRISTUS est benedíctus in sæcula. Amen.

PSALMUS XVIII.

Quo petitur legis & timoris DEI studium.

COEli enárrant glóriam DEI, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à summo cœlo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat à calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum & lápidem pretiósum multùm: * & dulcióra super mel & favum.
Etenim servus tuus custódit ea, *

in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

ORATIO.

DEUS; qui virgináli thálamo egréssus, rursum ad Patris déxteram conscendísti, imménsam tuam misericórdiam expóscimus, ut lege tua Euangélica convérsi, mandátis illumináti, testimóniis erudíti, in timóre tuo sancto permanéntes, à peccátis tam occúltis quàm aliénis nos emundáre dignéris JESUS CHRISTUS Dóminus noster. Amen.

PSALMUS XIX.

Quo oratur pro victoria contra dæmones & quosvis hostes.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen DEI Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * & holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndùm cor tuum: * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo: * & in nómine DEI nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis: * nos autem in nómine Dómini DEI nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt: * nos autem surréximus & erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * & exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

ORA-

ORATIO.

EXáudi nos Dómine de cœlo sancto tuo, & imple omnes petitiónes nostras, tu qui es salus déxteræ nostræ, ut eréćti in spem véniæ surgámus de peccátis, quibus oblíti & illaqueáti fúimus; in nómine Dómini JESU CHRISTI DEI nostri; & de cujus passióne afflígimur, ejus resurrectióne lætémur: qui cum ætérno Patre & Spíritu sancto vivit & regnat DEUS, per ómnia sǽcula.

PSALMUS XX.

Quo oratur pro continuatione victoriæ.

DOmine in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit à te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum, & in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo:

tuo : * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſæculum ſæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino : * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira ſua cõturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * & ſemen eórum à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

ORATIO.

Benedic nos Dómine benedictióne dulcédinis, ut laudes tuas fidéliter

liter cantémus, atque ópere noſtro mandáta tua impleámus, & tandem conſequámur longitúdinem diérum æternórum, in ſalutári tuo CHRISTO Dómino noſtro, cujus magna eſt glória in ſæcula ſæculórum. Amen.

PSALMUS XXI.

Quo pſallens exercetur, cùm in extrema afflictione, cruce, & martyrio eſt conſtitutus.

DEUS DEUS meus, réſpice in me: quare me dereliquíſti? * longè à ſalúte mea verba delictórum meórum.

DEUS meus clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſancto hábitas, * Laus Iſrael.

In te ſperavérunt patres noſtri, * ſperavérunt, & liberáſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo: * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Om-

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:
De ventre matris meæ DEUS meus es tu, * ne discésseris à me.
Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.
Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens & rúgiens.
Sicut aqua effúsus sum: * & dispérsa sunt ómnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquéscens: * in médio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit fáucibus meis: * & in púlverem mortis deduxísti me.
Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fo-

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.
Ipsi verò consideravérunt & inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.
Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defensiónem meam cónspice.
Erue à frámea DEUS ánimam meam : * & de manu canis únicam meam :
Salva me ex ore leónis : * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.
Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio Ecclésiæ laudábo te.
Qui timétis Dñm, laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum.
Tímeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis.
Nec avértit fáciem suam à me: * & cum clamárem ad eum, exaudívit me.
Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent

E dent páuperes, & saturabúntur: & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

R eminiscéntur & converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

E t adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.

Q uóniam Dómini est regnum: * & ipse dominábitur Géntium.

M anducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.

E t ánima mea illi vivet: * & semen meum sérviet ipsi.

A nnuntiábitur Dómino generátio ventúra: * & annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

ORATIO.

DEUS, qui es laus & glória Ecclésiæ Cathólicæ, pro nobis oppróbrium factus in ligno crucis, clavis cōfóssus, láncea perforátus: precámur, ut hujus non ímmemor, sperántibus in te sis liberátor ab ómnibus angústiis &

misériis nostris. Ne dífferas auxílium, quia non est álius qui ádjuvet præter te Dóminum nostrum, cujus nomen benedíctum in sæcula. Amen.

PSALMUS XXII.

Quo psallens postulat, ut DEUS nos quasi oves suas regat, & pascat bonis omnibus.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

ORATIO.

SUpplicámus, Dómine, ut ánimas noſtras à vítiis & diáboli poteſtáte ad te convértere dignéris, & ſuper sémitas juſtítiæ dirígere, & inter advérſa corroboráre, ut ſic cálicem benedictiónis sánguinis tui inebriáti, atque eſca cœléſti ſaturáti, poſt finem hujus vitæ inhabitémus in domo tua cœléſti, in æternitátem diérum. Amen.

PSALMUS XXIII.

Quo petitur innocentia, qua eatur in cœlum.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum: * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino : * & misericórdiam à DEO salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem DEI Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

ORATIO.

DOmine JESU CHRISTE, Rex glóriæ, cui plenitúdo orbis terrárum desérvit, da quæsumus benedictiónem & misericórdiam tuam : ut qui sacri Baptísmatis lavácro regeneráti sumus, te salutáre nostrum mundo corde quæréntes, ablegátis mundi vanitátibus, tandem ad montem sanctum in cœléstibus perveníre valeámus. Amen.

PSAL-

PSALMUS XXIV.

Quo petitur liberatio à tri[illegible]e & peccatis.

AD te Dómine levávi ánimam meam: * DEUS meus in te confido, non erubéſcam:

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérſi, qui ſúſtinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * ſupervácuè.

Vias tuas Dómine demónſtra mihi: * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me: * quia tu es DEUS Salvátor meus, & te ſuſtínui tota die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum Dómine, * & miſericordiárum tuárum, quæ à ſæculo ſunt.

Delícta juventútis meæ, * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndùm miſericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.
Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.
Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.
Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur: * & semen ejus hæreditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * & testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, & miserére mei: * quia únicus & pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, & labórem meum: * & dimítte univérsa delícta mea.

Ré-

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.
Cuſtódi ánimam meam; & érue me: * non erubéſcam, quóniam ſperávi in te.
Innocéntes & recti adhæſérunt mihi: * quia ſuſtínui te.
Líbera DEUS Iſrael, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

ORATIO.

PRotéctor noſter DEUS, in quem confidimus, reminíſcere miſeratiónum tuárum, & dimítte univérſa delícta noſtra, ut manſuéti & mites facti, atque à delíctis juventútis & ignorántiæ exúti, vias vitæ & veritátis ſectémur, per quam in bonis demorémur, & hæreditáte tandem perfruámur ætérna propitiatóre Dómino noſtro JESU CHRISTO. Amen.

PSALMUS XXV.

Quo petitur ut in exilio conſtitutus, Eccleſiæ & cælo reſtituatur.

JUdica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréſſus ſum: * & in Dómino ſperans non infirmábor.

Proba

Proba me Dómine, & tenta me: * ure renes meos, & cor meum.
Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * & complácui in veritáte tua.
Non sedi cum concílio vanitátis: * & cum iníqua geréntibus non introíbo.
Odívi Ecclésiam malignántium: * & cum ímpiis non sedébo.
Lavábo inter innocéntes manus meas: * & circúmdabo altáre tuum Dómine:
Ut áudiam vocem laudis, * & enárrem univérsa mirabília tua.
Dómine diléxi decórem domus tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.
Ne perdas cum ímpiis DEUS ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam.
In quorum mánibus iniquitátes sunt:* déxtera eórum repléta est munéribus.
Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, & miserére mei.
Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te Dómine.

ORATIO.

LArgíre, Dómine, misericórdiam tuam fámulis supplícibus, ut iniquórum consórtia fugiéntes, fidélibus tuis in innocéntia pura spirituáli semper charitáte jungámur, atque benedicámur & glorificétur nomen tuum Dómine per sæcula. Amen.

PSALMUS XXVI.

Quo psallens petit, ut in omni persecutione DEUS *se protegat, & dirigat in cœlum.*

DOminus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * à quo trepidábo?

Dum appròpiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.
Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.
Ne avértas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me DEUS salutáris meus.
Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me ; * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age : * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

ORATIO.

Domine protéctor noster, & salus nostra, ne derelínquas, neque despícias nos. Ne contíneas in ira grátiam tuam, neque avértas fáciem tuam à nobis peccatóribus, sed exáudi nos, & miserére nobis, dirigéndo nos in via Euangélica, quæ est sémita recta, ut tandem vidére mereámur bona Dómini in terra vivéntium. Amen.

PSALMUS XXVII.

Quo petitur salvatio à morte, inferno & inimicis.

AD te Dómine clamábo, DEUS meus ne síleas à me : * nequándo táceas à me, & assimilábor descendéntibus in lacum.
Exáudi Dómine vocem depreca-

tiónis meæ dum oro ad te: *dum extóllo manus meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatóribus: * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me:

Qui loquúntur pacem cum próximo ſuo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis ſecúndùm ópera eórum, * & ſecúndùm nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndùm ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipſis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus, * déſtrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus: * in ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum.

Et reflóruit caro mea: * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ: * & protéctor ſalvatiónum chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum Dómine,

& bé-

& bénedic hæreditáti tuæ: * & rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.

ORATIO.

EXáudi Dómine deprecatiónem nostram, & protéctor noster adésto propítius, qui per crucem tuam redemísti genus humánum, benedícere dignéris hæreditáti tuæ, & dirígere in via justítiæ, ut tandem ad cœléstia in ætérnum provehámur. Per Dóminum nostrum JESUM.

PSALMUS XXVIII.

Quo petitur efficacia verbi DEI, *& ut per concionatores convertantur impii.*

AFférte Dómino filii DEI: * afférte Dómino filios aríetum.

A fférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

V ox Dómini super aquas; Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

V ox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

V ox Dómini confringéntis cedros: * & con-

& confringet Dóminus cedros Líbani.
Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodum filius unicórnium.
Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: & commovébit Dóminus desértum Cades.
Vox Dómini præparántis cervos, & revelávit condénsa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.
Dóminus dilúvium inhabitáre facit: & sedébit Dóminus Rex in ætérnum.
Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

ORATIO.

Deprecámur súpplices, ut nos, qui sumus pópulus tuus, benedícere & adjuváre dignéris, donésque hujus sæculi dilúvium fide recta ac conversatióne sancta sic pertransíre, ut ad cœléstem pátriam pervenire valeámus. Per Dóminum nostrum.

PSAL.

PSALMUS XXIX.

Quo petitur liberatio à peccato & inferno.

EXaltábo te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine DEUS meus clamávi ad te , * & sanásti me.
Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino sancti ejus: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus: * & ad matutínum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.
Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem;
Avertísti fáciem tuam à me, * & factus sum conturbátus.
Ad te Dómine clamábo : * & ad DEUM meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo : * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & misértus est mei: * Dñs factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar: * Dómine DEUS meus in ætérnum confitébor tibi.

ORATIO.

Exáudi Dómine nos supplíciter deprecántes; salva, sana, & líbera nos, converténdo in gáudium planctum nostrum, remíssa mole facinorum, atque nos mystério resurrectiónis tuæ lætificátos attóllere dignéris in cœlum, pro quibus dignátus es descéndere ad inférnum. Cui cum Patre & Spíritu sancto est honor & glória in sæculórum sæcula.

PSALMUS. XXX.

Quo in morte constitutus orat, ut DEUS *spiritum suum suscipiat, & à dæmone protegat.*

IN te Dñe sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclí-

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.
Esto mihi in DEUM protectórem; & in domum refúgii, * ut salvum me fácias.
Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.
Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.
In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine DEUS veritátis.
Odísti observántes vanitátes, * supervácuè.
Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo, & lætábor in misericórdia tua.
Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.
Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.
Miserére mei Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * & anni mei in gemítibus.
Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * & ossa mea conturbáta sunt.
Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium & vicínis meis valdè: * & timor notis meis.
Qui vidébant me, foras fugérunt à me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus à corde.
Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu:
In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.
Ego autem in te sperávi Dómine: * dixi: DEUS meus es tu: * in mánibus tuis sortes meæ.
Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à persequéntibus me.
Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.
Erubéscant ímpii, & deducántur in in-

inférnum: * muta fiant lábia dolósa.
Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem: * in supérbia, & in abusióne.
Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.
Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.
Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.
Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.
Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.
Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum à fácie oculórum tuórum.
Ideò exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.
Dilígite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.
Viríliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

ORA-

ORATIO.

IN manus tuas commendámus ánimas nostras Dómine, qui sperámus in te: líbera nos, & auxiliáre nobis, qui es protéctor noster, & domus refúgii, ne confundámur in ætérnum. Fac nos spem nostram in te figere, ut valeámus ad illam dulcédinem perveníre, quam in cœlésti pátria eléctis præparásti, & abscondísti peccatóribus. Per CHRISTUM Dóminum nostrum.

PSALMUS XXXI.

Quo psallens & pœnitens postulat à peccatis liberari.

BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * & in-

& injustítiam meam non abscóndi.
Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.
Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum à tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me à circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.
Nolíte fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intelléctus.
In camo & fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino; & exultáte justi, * & gloriámini omnes recti corde.

ORA-

ORATIO.

QUæsumus Dómine, intelléctum sapiéntiæ nobis tribúere dignéris, atque instrúere armis justítiæ in via hac qua peregrinatiónis nostræ, figéndo óculos grátiæ & misericórdiæ super nos pœniténtes, qui confitémur injustítias nostras, ut obtéctis per véniam peccátis, nec imputátis ultrà delíctis, sic justificáti mereámur Sanctórum exultatiónis esse partícipes. Per CHRISTUM Dóminum nostrum.

PSALMUS XXXII.

Quo petitur DEI *timor, cultus & spes.*

EXultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam & judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Ver-

Verbo Dómini cœli firmáti sunt: * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.
Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.
Quóniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.
Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.
Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.
Beáta gens, cujus est Dóminus DEUS ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.
De cœlo respéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.
De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.
Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútem: * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax

F allax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

E cce óculi Dómini super metuéntes eum : * & in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

U t éruat à morte ánimas eórum: * & alat eos in fame.

A nima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor & protéctor noster est.

Q uia in eo lætábitur cor nostrum: * & in nómine sancto ejus sperávimus.

F iat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

O R A T I O.

D Omine DEUS noster , cujus misericórdia plena est terra, qui dixísti, & facta sunt; qui mandásti, & creáta sunt : réspice nos peccatóres óculis grátiæ de cœlésti tuo habitáculo, ut ómnibus misereáris. Pasce nos pane cœlésti, ut saturémur verbo tuo, qui hic faméscimus in via peregrinatiónis nostræ, quemádmodum sperámus in te JESU CHRISTO Dño nostro.

PSALMUS XXXIII.

Quo petitur cognitio divinæ bonitatis, ejusdemque gustus, timor & cultus.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos,

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt: * in-

quiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam à malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum, delínquent.

Ré-

Redimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non delínquent omnes qui sperant in eo.

ORATIO.

Illuminémur quæsumus nos lúmine grátiæ tuæ, ut hìc gustémus & intelligámus, quàm suávis sis, Dómine, in misericórdia tua sperántibus in te. Et emítte Angelum tuum in circúitu nostro, cujus præsídio muníti, ab omni impugnatióne dæmonum, & morte peccatórum péssima liberémur.

PSALMUS XXXIV.

Quo petitur liberatio ab hostibus visibilibus & invisibilibus.

Júdica Dómine nocéntes me: * expúgna impugnántes me.
Apprehénde arma & scutum: * & exúrge in adjutórium mihi.
Effúnde frámeam, & conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.
Confundántur & revereántur, * quæréntes ánimam meam.
Avertántur retrórsum, & confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * & Angelus Dómini coárctans eos.
Fiat via illórum ténebrę & lúbricum:* & Angelus Dómini pérsequens eos.
Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácuè exprobravérunt ánimam meam.
Véniat illi láqueus, quem ignórat : & cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * & in láqueū cadat in ipsum.
Anima autem mea exultábit in Dómino : * & delectábitur super salutári suo.
Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi?
Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.
Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.
Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.
Ego autem cùm mihi moléſti essent, * induébar cilício.
Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * & orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi

Quási próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens & contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, & convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, & ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in Ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníquè: * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur: * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas: * Dómine ne discédas à me.

Exúrge & inténde judício meo: *

DEUS meus, & Dóminus meus in caufam meam.
Júdica me fecúndùm juftítiam tuam Dómine DEUS meus, * & non fupergáudeant mihi.
Non dicant in córdibus fuis: Euge, euge, ánimæ noftræ: * nec dicant: Devorávimus eum.
Erubéfcant & revereántur fimul, * qui gratulántur malis meis.
Induántur confufióne & reveréntia * qui magna loquúntur fuper me.
Exúltent & læténtur qui volunt juftítiam meam: * & dicant femper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem fervi ejus.
Et lingua mea meditábitur juftítiam tuam, * tota die laudem tuam.

ORATIO.

PRæftò fit tuum divínum auxílium, Dómine, in perfecutióne impugnántium nos: quóniam única falus noftra tu es; quis enim símilis tibi? quocírcà ánima noftra delectábitur femper, & exultábit in falutári noftro JESU CHRISTO, qui humiliávit femetípfum ufque ad mortem cru-

crucis, delens chirógraphum peccáti. Protécti ergo scuto inexpugnábilis justítiæ tuæ, mereámur cum diligéntibus te, lætítia & exultatióne ætérna perfúndi. Per eúmdem Dóminum nostrum JESUM CHRISTUM Fílium tuum: Qui tecum vivit.

PSALMUS XXXV.

Quo petitur, ut anima misericordia bonisque DEI inebrietur hìc, & in cælo magis.

DIxit injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor DEI ante óculos ejus.

Quóniam dolósè egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, & dolus: * nóluit intellígere, ut benè ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua: * & véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes DEI: * judícia tua abyssus multa.

Hómines, & juménta salvábis Dómi-

mine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam DEUS.
Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.
Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.
Quóniam apud te est fons vitæ: * & in lúmine tuo vidébimus lumen.
Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * & justítiam tuam his, qui recto sunt corde.
Non véniat mihi pes supérbiæ: * & manus peccatóris non móveat me.
Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

ORATIO.

DEUS, fons vitæ, & orígo ómnium bonórum, multíplica super nos misericórdiam tuam; ut inebriáti ubertáte gratiárum tuárum, omnem iniquitátem, dolum, supérbiam abdicémus: & nos sacrosáncti nóminis tui cognitióne illuminátos, regno tuo dignos efficias, in fruitióne æternitátis. Per CHRISTUM Dñm nostrum. Amen.

PSAL-

PSALMUS XXXVI.

Quo petit anima, ne impiorum vitam imitetur, cùm eos videt prosperari.

NOli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréſcent: * & quemádmodum ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem: * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & ſpera in eo: * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, & judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus eſto Dño, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui proſperátur in via ſua: * in hómine faciénte injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * ſuſtinéntes autem Dóminum, ipſi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, & non erit peccátor: * & quæres locum ejus; & non invénies.
Mansuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabúntur in multitúdine pacis.
Observábit peccátor justum: * & stridébit super eum déntibus suis.
Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quòd véniet dies ejus.
Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum.
Ut dejíciant páuperem & ínopem: * ut trucídent rectos corde.
Gládius eórum intret in corda ipsórum: * & arcus eórum confringátur.
Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.
Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.
Novit Dóminus dies immaculatórum: * & hæréditas eórum in ætérnum erit.
Non confundéntur in témpore malo, & in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Ini-

Inimíci verò Dómini mox ut honorificáti fúerint & exaltáti: * deficiéntes, quemádmodum fumus deficient.
Mutuábitur peccátor, & nòn solvet:* justus autem miserétur;& tríbuet.
Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram; * maledicéntes autem ei disperíbunt.
Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * & viam ejus volet.
Cùm cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.
Júnior fui, étenim sénui: * & non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.
Tota die miserétur & cómmodat: * & semen illíus in benedictióne erit.
Declína à malo, & fac bonum: * & inhábita in sæculum sæculi.
Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.
Injústi puniéntur: * & semen impiórum períbit.
Justi autem hæreditábunt terram: * & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os

Os justi meditábitur sapiéntiam: * & lingua ejus loquétur judícium.
Lex DEI ejus in corde ipsíus: * & non supplantabúntur gressus ejus.
Consíderat peccátor justum: * & quærit mortificáre eum.
Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum cùm judicábitur illi.
Expécta Dóminum, & custódi viam ejus: & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres vidébis.
Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.
Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non est invéntus locus ejus.
Custódi innocéntiam, & vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.
Injústi autem dispeníbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.
Salus autem justórum à Dómino: * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis,
Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit

bit eos : * & éruet eos à peccatóribus, & salvábit eos : quia speravérunt in eo.

ORATIO.

Omnípotens DEUS, salus, protéctio, & liberátio nostra concéde petitiónes cordis nostri, qui delectámur & sperámus in te Dómine: dírige gressus nostros in bonum, & cùm cecidérimus in peccátum, pórrige déxteram cadéntibus, cum auxílio grátiæ & misericórdiæ tuæ, ne collidámur in intéritum, ne confundámur in témpore malo, ne dispereámus cum ímpiis, sed hæreditátem justórum in terra vivéntium sortiámur. Per Dóminum nostrum.

PSALMUS XXXVII.

Quo petitur remissio peccatorum.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * & confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.
Putruérunt, & corrúptæ sunt cicatríces meæ, * à fácie insipiéntiæ meæ.
Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.
Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * & non est sánitas in carne mea.
Afflíctus sum, & humiliátus sum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.
Dómine, ante te omne desidérium meum: * & gémitus meus à te non est abscónditus.
Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.
Amíci mei, & próximi mei * advérsum me appropinquavérunt & stetérunt.
Et qui juxta me erant, de longè stetérunt: * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam,
Et qui inquirébant mala mihi, locúti

ti sunt vanitátes : * & dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * & non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exáudies me Dómine DEUS meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me: * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine DEUS meus: * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine DEUS salútis meæ.

ORATIO.

DOmine ne in furóre tuo excandescénti árguas nos, cum réprobis in ætérnum damnándo. Cognóscimus culpam, precámur véniam, reminiscéntia peccatórum nos affligit, cor conturbátum est, non est sánitas in carne nostra; ne derelínquas nos Dómine DEUS noster, ne súbtrahas grátiam tuam à nobis, sed inténde in adjutórium nostrum auctor salútis nostræ JESU CHRISTE, qui es benedíctus in sæcula sæculórū. Amen.

PSALMUS XXXVIII.

Quo petitur agnitio vanitatis & brevitatis hujus vitæ.

DIxi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cùm consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, & humiliátus sum, & sílui à bonis: * & dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * & in meditatióne mea exardéscet ignis.

Lo-

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum,
Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.
Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * & substántia mea tamquam níhilum ante te.
Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.
Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed & frustrà conturbátur.
Thesaurízat: * & ignórat cui congregábit ea.
Et nunc quæ est expectátio mea: nónne Dóminus? * & substántia mea apud te est.
Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.
Obmútui, & non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove à me plagas tuas.
A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.
Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * & ámpliùs non ero.

ORATIO.

Pone Dómine custódiam ori nostro, ut non delinquámus in lingua. Ab ómnibus iniquitátibus líbera nos, & córripe nos, sic tamen ut non deficiámus in increpatiónibus. Notum fac nobis finem nostrum, ut cognoscámus quid desit in emendatiónem vitæ. Ne dífferas auxiliári, quia ádvenæ sumus & peregríni, sicut omnes patres nostri. Subínde thesaurizémus ea in hoc sæculo, quæ te tribuénte capiémus in futúro. Per CHRISTUM Dóminum nostrum.

PSALMUS XXXIX.

Quo petitur liberatio à tribulatione & persecutione hostium.

Expéctans expectávi Dóminum, * & inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.
Et ſtátuit ſuper petram pedes meos: * & diréxit greſſus meos.
Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen DEO noſtro.
Vidébunt multi & timébunt: * & ſperábunt in Dómino.
Beátus vir, cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus: * & non reſpéxit in vanitátes & insánias falſas.
Multa fecíſti tu Dómine DEUS meus mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non eſt qui símilis ſit tibi.
Annuntiávi, & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper númerum.
Sacrificium & oblatiónem noluíſti: * aures autem perfecíſti mihi.
Holocáuſtum & pro peccáto non poſtuláſti: * tunc dixi: Ecce vénio,
In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * DEUS meus vólui, & legem tuam in médio cordis mei.
Annuntiávi juſtítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu ſciſti.

Ju-

Justítiam tuam non abſcóndi in corde meo : * veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcóndi miſericórdiam tuam, & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem Dómine ne longè fácias miſeratiónes tuas à me : * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capíllos cápitis mei : * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine ad adjuvándum me réſpice.

Confundántur & revereántur ſimul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórſum, & revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent & læténtur ſuper te omnes quæréntes te : * & dicant ſemper :

Ma-

Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum, & pauper: * Dóminus ſolícitus eſt mei.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * DEUS meus ne tardáveris.

ORATIO.

EXáudi preces noſtras Dómine, & educ nos de lacu miſériæ, infidelitátis, & ignorántiæ, atque de luto carnális concupiſcéntiæ, ne reſpiciámus in vanitátes & insánias falſas: ſed dírige per legem Euangélicam greſſus noſtros ad beatitúdinem ætérnam. Et miſericórdia tua ſuſcípiat nos, cùm multiplicátæ ſunt iniquitátes ſuper capillos cápitis noſtri. Ad adjuvándum nos réſpice, ne tardáveris adjútor & protéctor noſter, qui es benedíctus in ſæcula ſæculórum. Amen.

PSALMUS XL.

Quo petitur liberatio à fictis amicis & proditoribus.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſérvet eum, & vivíficet eum,

eum, & beátum fáciat eum in terra: * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univérſum ſtratum ejus versáſti in infirmitáte ejus.
Ego dixi: Dómine miſerére mei: * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?
Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.
Egrediebátur foras, * & loquebátur in idípſum.
Advérſum me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * advérſum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum conſtituérunt advérſum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.
Tu autem Dómine miſerére mei, & resúſcita me: * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepíſti: * & confirmáſti me in conſpéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus DEUS Iſrael à ſæculo, & uſque in ſæculum: * fiat, fiat.

ORATIO.

LIbera nos Dómine, consérva & vivífica nos, ſana ánimas noſtras, & miſerére nobis, quia peccávimus tibi. Opem nobis feras in hac carne frágili contra insúltus dæmonum, nequándo gáudeant inimíci ſuper nos: Sit benedíctio tua ſuper nos, ut dum carnália delícta cleménter árguis, nobis véniam placátus largiáris. Per CHRISTUM Dóminum noſtrum.

PSALMUS XLI.

Quo excitatur anima, ut ex hoc exilio & ærumna ſuſpiret ad DEUM *& cœlum.*

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te DEUS.

Sití-

Sitívit ánima mea ad DEUM fortem vivum: * quando véniam & apparébo ante fáciem DEI?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est DEUS tuus?
Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum DEI:
In voce exultatiónis, & confessiónis: * sonus epulántis.
Quare tristis es ánima mea? * & quare contúrbas me?
Spera in DEO, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei & DEUS meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.
Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.
Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

Apud

Apud me orátio DEO vitæ meæ, * dicam DEO: Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.
Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est DEUS tuus? * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?
Spera in DEO, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & DEUS meus.

ORATIO.

SAlvátor JESU CHRISTE, qui es verus DEUS & homo, effúndimus ánimas nostras in voce exultatiónis ad te DEUM fontem vivum omnis grátiæ & misericórdiæ: abyssus misériæ ínvocat abyssum misericórdiæ, ut à peccatórum fæce nos purificáre dignéris; & quando finiétur peregrinátio nostra, appareámus præséntes in glória ætérna, ante fáciem tuam JESU CHRISTE, qui es benedíctus in sæcula. Amen.

PSALMUS XLII.

Quo in Missæ Introitu psallens postulat, ut scrupulis omnique dæmonum infestatione liberetur, & lætus ad sacra accedat.

JUdica me, DEUS, & discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo & dolóso érue me.

Quia tu es DEUS fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre DEI: * ad DEUM, qui lætíficat juventútem meã.

Confitébor tibi in cíthara DEUS DEUS meus: * quare tristis es ánima mea, & quare contúrbas me?

Spera in DEO, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & DEUS meus.

ORATIO.

OMnípotens DEUS, fortitúdo, vita, & salus nostra, emítte

lu-

lucem tuam divínam in nobis, & aufer ténebras cordis nostri, doce veritátem, & aufer errórem; ut introeúntes ad altáre DEI, nosmet exhibeámus in hóstiam vivéntem, placéntem DEO, tibi semper confiténtes, & laudántes, atque in te sperántes, qui es aspéctus ánimæ nostræ, DEUS noster JESUS CHRISTUS benedíctus in sæcula. Amen.

PSALMUS XLIII.

Quo oratur pro Ecclesia, à Turcis, hæreticis, & tyrannis afflicta.

DEUS áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis,

Opus, quod operátus es in diébus eórum: * & in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, & plantásti eos: * afflixísti pópulos, & expulísti eos:

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * & bráchium eórum non salvávit eos:

Sed déxtera tua, & bráchium tuum & illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipſe Rex meus & DEUS meus: * qui mandas ſalútes Jacob.
In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo ſpernémus inſurgéntes in nobis.
Non enim in arcu meo ſperábo: * & gládius meus non ſalvábit me.
Salváſti enim nos de affligéntibus nos: * & odiéntes nos confudíſti.
In DEO laudábimur tota die: * & in nómine tuo confitébimur in ſęculum.
Nunc autem repulíſti & confudíſti nos: * & non egrediéris DEUS in virtútibus noſtris.
Avertíſti nos retrórſum poſt inimícos noſtros: * & qui odérunt nos diripiébant ſibi.
Dedíſti nos tamquam oves eſcárum: * & in Géntibus diſpersíſti nos.
Vendidíſti pópulum tuum ſine prétio: * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.
Poſuíſti nos oppróbrium vicínis noſtris: * ſubſannatiónem & deríſum his qui ſunt in circúitu noſtro.
Poſuíſti nos in ſimilitúdinem Géntibus: * commotióne cápitis in pópulis.
Tota

Tota die verecúndia mea contra me eſt, * & confúſio fáciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, & obloquéntis: * à fácie inimíci, & perſequéntis,

Hæc ómnia venérunt ſuper nos, nec oblíti ſumus te: * & iníquè non égimus in teſtaménto tuo.

Et non recéſſit retrò cor noſtrum: * & declináſti sémitas noſtras à via tua;

Quóniam humiliáſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti ſumus nomen DEI noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad deum aliénum;

Nónne DEUS requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exúrge, quare obdórmis Dómine? * exúrge, & ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivíſceris inópiæ noſtræ & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra: * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exúrge Dómine, ádjuva nos: * & rédime nos propter nomen tuum.

ORATIO.

REx noſter quem cólimus, DEUS noſter quem adorámus, exúrge in auxílium noſtrum, & érue nos ab oppróbriis vitiórum, líbera de affligéntibus nos propter nomen ſanctum tuum; quátenus ab hóſtibus mentis & córporis liberáti, perveníre valeámus ſecúri ad te, qui es laus & glória noſtra, benedíctus in ſæcula. Amen.

PSALMUS XLIV.

Quo poſtulatur ut omnes gentes & populi Chriſto & Eccleſiæ ſe ſubjiciant.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ, * velóciter ſcribéntis.

Speciόſus forma præ filiis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te DEUS in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua & pulchritúdine tua* inténde, prósperè procéde, & regna,
Propter veritátem & mansuetúdinem, & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.
Sedes tua DEUS in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptéreà unxit te DEUS DEUS tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, & gutta, & cásia à vestiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.
Astitit regína à dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.
Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus DEUS tuus, & adorábunt eum.

Et

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.
Omnia glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.
Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * & in sæculum sæculi.

ORATIO.

O CHRISTE, Verbum Patris, per quem cuncta creáta sunt, & creántur; custódi quæsumus Ecclésiam tuam ex varietáte Géntium congregátam, ut dum veritátem, mansuetúdinem, & justítiam tuam ex ipsa cognóscimus, principátum ætérni sæculi cum pátribus nostris mereámur. Amen.

PSAL-

PSALMUS XLV.

Quo oratur pro Republicâ & Ecclesiæ salute, ac victoria de hostibus impetranda.

DEUS noster refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem DEI: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

DEUS, in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam DEUS manè dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster DEUS Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum

Arcum cónteret, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.
Vacáte, & vidéte quóniam ego sum DEUS: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster DEUS Jacob.

ORATIO.

DEus noster, refúgium, virtus, & adjútor in tribulatiónibus quæ captivavérunt nos, sis semper nobíscum in médio nostri ad protegéndum à malo, & roborándum in bono, & sanctífica irroratióne sancti Spíritus habitáculum nostri cordis, ut te nobíscum cooperánte confríngere arma iniquitátis valeámus. Per Dóminum nostrum JESUM CHRISTUM.

PSALMUS XLVI.

Quo oratur, ut omnes Principes & populi ad Christum in cœlis jam regnantem convertantur.

OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte DEO in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Sub-

Subjécit pópulos nobis: * & Gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam: * ſpéciem Jacob, quam diléxit.

Aſcéndit DEUS in júbilo: * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite DEO noſtro, psállite: * psállite Regi noſtro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ DEUS: * psállite ſapiénter.

Regnábit DEUS ſuper Gentes: * DEUS ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuā.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti ſunt.

ORATIO.

DEus excélſus poténtia, terríbilis judício, Rex regum, Dóminus dominántium, qui ſedes ſuper ſedem ſanctam tuam ad déxteram Patris, tibi psállimus, jubilámus & pláudimus, corde, ore, & ópere, creatóri & redemptóri noſtro. Subínde élige nos quæſumus tua grátia in hæreditátem tuam cœléſtem, ut partícipes fieri mereámur cœléſtium gaudiórum. Amen.

PSALMUS XLVII.

Quo petitur, ut Ecclesia contra omnes sectas firma & invicta consistat.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte DEI nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

DEUS in dómibus ejus cognoscétur, * cùm suscípiet eam.

Quóniam ecce Reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte DEI nostri: * DEUS fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus DEUS misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum DEUS, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Læté-

Lætétur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est DEUS, DEUS noster in ætérnum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

ORATIO.

LAudábilis DEUS, Dómine virtútum, cujus justítia plena est terra; pone corda nostra in virtúte tua, ne deviémus à civitáte tua sancta, in qua reges terræ convenérunt in unitáte fidei, rege, prótege, & defénde nos, ut misericórdia tua in nostri péctoris templo suscépta, dignos nos fáciat in cœlésti Jerúsalem ætérna pérfrui lætítia. Per CHRISTUM Dñm nostrum.

PSALMUS XLVIII.

Quo petit anima, ne cor suum apponat, & superbiat divitiis mox perituris.

AUdíte hæc omnes Gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrigenæ, & filii hóminum: * simul in unum dives & pauper.
Os meum loquétur sapiéntiam: * & meditátio cordis mei prudéntiam.
Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.
Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.
Qui confidunt in virtúte sua: * & in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.
Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit DEO placatiónem suam:
Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.
Non vidébit intéritum, cùm víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens & stultus períbunt.
Et relínquent aliénis divítias suas: * & sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.
Tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.
Et homo, cùm in honóre esset, non in-

intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * & pósteà in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno: * & auxílium eórum veteráscet in inférno à glória eórum.

Verúmtamen DEUS rédimet ánimam meam de manu ínferi: * cùm accéperit me.

Ne timúeris cùm dives factus fúerit homo: * & cùm multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cùm interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cùm benefédceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * & usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

ORATIO.

Domine, qui es prétium nostræ redemptiónis, líbera ánimas nostras de manu insidiántis sátanæ, ne mors gehénnæ depáscat nos in intéritum sempitérnum: sed tríbue intelléctum, ut mandátis tuis obediéndo terréna cuncta contemnámus, & ad cœléstia bona toto mentis afféctu anhelémus. Amen.

PSALMUS XLIX.

Quo psallens orat, ut memor extremi judicii pia & sancta vita DEO placere studeat.

DEUS deórum Dóminus locútus est: * & vocávit terram.
A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.
DEUS manifésté véniet: * DEUS noster, & non silébit.
Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * & in circúitu ejus tempéstas válida.
Advocábit cœlum desúrsum: * & terram discérnere pópulum suum.
Congregáte illi sanctos ejus: * qui órdinant testaméntum ejus super sacrificia.

Et

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus: * quóniam DEUS judex est.
Audi pópulus meus, & loquar; Israel, & testificábor tibi: * DEUS DEUS tuus ego sum.
Non in sacrificiis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.
Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.
Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus & boves.
Cognóvi ómnia volatília cœli: * & pulchritúdo agri mecum est.
Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.
Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?
Immola DEO sacrificium laudis: * & redde Altíssimo vota tua.
Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.
Peccatóri autem dixit DEUS: * Quare tu enárras justítias meas, & assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu verò odísti disciplínam: * & projecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, & advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, & tácui.

Existimásti iníquè quòd ero tui símilis: * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui obliviscímini DEUM: * nequándo rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * & illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

ORATIO.

DEUS deórum, Dómine, cujus est orbis terræ & plenitúdo ejus, qui manifèstè ventúrus es in igne exardescénti & tempestáte válida, ad judicándum genus humánum; te súpplices exorámus, ut holocáusta nostra igne charitátis succénsa in compunctióne cordis,

dis, sint tibi grata & accépta: ut sic à peccátis nostris expiáti priúsquam ab hac vita rapiámur ad judícium, plácidum ac pacátū te inveniámus redemptórem nostrum JESUM, qui cum Patre & sancto Spíritu est honor & glória in sǽcula sæculórum. Amen.

PSALMUS L.

Quo oratur pro criminum remissione.

MIserére mei DEUS, * secúndùm magnam misericórdiam tuam.

Et secúndùm multitúdinē miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

A spér-

Aſpérges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium & lætítiam: * & exultábunt oſſa humiliáta.
Avérte fáciem tuam à peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me DEUS: * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.
Ne projícias me à fácie tua: * & ſpíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam ſalutáris tui: * & ſpíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad te converténtur.
Líbera me de ſanguínibus DEUS DEUS ſalútis meæ: * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries: * & os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam ſi voluíſſes ſacrifícium, dediſſem útique: * holocáuſtis non delectáberis.
Sacrifícium DEO ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum DEUS non deſpícies.

Be-

Benígnè fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrificium juſtítiæ, oblatiónes, & holocáuſta: * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

ORATIO.

DEle iniquitátes noſtras Dómine, ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam, munda & lava nos ſuper candórem nivis à peccátis noſtris, quibus malum coram te fécimus. Cor noſtrum contrítum & humiliátum non deſpícias Dómine: ſed ínnova in viſcéribus noſtris ſpíritum ſanctum tuum, quo laudem tuam annuntiáre poſsímus, & recto principalíque ſpíritu confirmáti, mereámur in cœléſtem Jerúſalem pervenire. Per CHRISTUM Dóminum noſtrum.

PSALMUS LI.

Quo pſallens orat, ut DEUS compeſcat maledicentiam ſibi innocenti obtrectantium.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota

Tota die injuſtítiam cogitávit lingua tua : * ſicut novácula acúta fecíſti dolum.
Dilexíſti malítiam ſuper benignitátem : * iniquitátem magis, quàm loqui æquitátem.
Dilexíſti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolóſa.
Proptéreà DEUS déſtruet te in finem : * evéllet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo ; & radícem tuam de terra vivéntium.
Vidébunt juſti, & timébunt, & ſuper eum ridébunt, & dicent : * Ecce homo, qui non póſuit DEUM adjutórem ſuum.
Sed ſperávit in multitúdine divitiárum ſuárum : * & præváluit in vanitáte ſua.
Ego autem ſicut olíva fructífera in domo DEI, * ſperávi in miſericórdia DEI in ætérnum, & in ſæculum ſæculi.
Confitébor tibi in ſæculum quia fecíſti : * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpéctu Sanctórum tuórum.

ORA-

ORATIO.

OMnípotens DEUS, totíus mundánæ vanitátis destrúctor, fac nos in Ecclésia tua florére, sicut olívam fructíferam bonórum óperum: ut in tua misericórdia sperántes, & tibi semper grátias agéntes, ab iniquitátis maledícto salvémur per confessiónem nóminis tui, quod JESUS est.

PSALMUS LII.

Quo petitur liberatio ab oppressione impiorum & atheorum.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, & abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

DEUS de cœlo prospéxit super filios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens DEUM.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nónne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

DEUM

DEUM non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam DEUS dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam DEUS sprevit eos.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cùm convérterit DEUS captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

ORATIO.

OMnípotens DEUS, de cœlo próspice super nos peccatóres, filios hóminum; ut intelligámus & requirámus te solum DEUM verum, spretis mundánis ómnibus. Ne declinémus à rectitúdine, justítia, & via veritátis, ne corrumpámur & abominábiles simus in iniquitátibus nostris; sed nos convértere dignéris ad te, ut lætémur & exultémus in salutári tuo, Dómino nostro JESU CHRISTO. Amen.

PSALMUS LIII.

Quo innocens orat, ut ab hostibus & proditoribus liberetur.

DEUS in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.

DEUS

DEUS exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam alieni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt DEUM ánte conspéctum suum.
Ecce enim DEUS ádjuvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua dispérde illos.
Voluntáriè sacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.

ORATIO.

DOmine, in virtúte nóminis tui salva nos, ne alieni in fide divértant à vera pietáte ánimas nostras, sed per tuam grátiam, sub divína protectióne eas súscipe, líbera & éripe ab ómnibus inimícis tam visibílibus quàm invisibílibus, insidiántibus nobis, ut sic semper nómini tuo, quod JESUS est, voluntáriè, sacrificio laudis & bonórum, confiteámur per sęcula. Amen.

PSALMUS LIV.

Quo petitur à DEO hæreticorum dissipatio, ac conjurationis & conspirationis impiorum.

EXáudi DEUS oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * & conturbátus sum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * & in ira moléſti erant mihi.

Cor meum conturbátum eſt in me: * & formído mortis cécidit ſuper me.

Timor & tremor venérunt ſuper me: * & contexérunt me ténebræ:

Et dixi: Quis dabit mihi pennas ſicut colúmbæ, * & volábo, & requiéſcam?

Ecce elongávi fúgiens: * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eum, qui ſalvum me fecit * à puſillanimitáte ſpíritus, & tempeſtáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * & labor in médio ejus, & injustítia.
Et non defécit de platéis ejus * usúra, & dolus.
Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.
Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.
Tu verò homo unánimis: * dux meus, & notus meus.
Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo DEI ambulávimus cum consénsu.
Véniat mors super illos: * & descéndant in inférnum vivéntes.
Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.
Ego autem ad DEUM clamávi: * & Dóminus salvábit me.
Véspere, & manè, & merídie narrábo & annuntiábo: * & exáudiet vocem meam.
Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet DEUS, & humiliábit illos, * qui eſt ante ſæcula.
Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt DEUM: * exténdit manum ſuam in retribuéndo.
Contaminavérunt teſtaméntum ejus, diviſi ſunt ab ira vultus ejus: * & appropinquávit cor illíus.
Molliti ſunt ſermónes ejus ſuper óleum: * & ipſi ſunt jácula.
Jacta ſuper Dóminum curam tuam; & ipſe te enútriet: * non dabit in æternum fluctuatiónem juſto.
Tu verò DEUS dedúces eos, * in púteum intéritus.
Viri ſánguinum & dolóſi non dimidiábunt dies ſuos: * ego autem ſperábo in te Dómine.

ORATIO.

DOmine, qui in te jactámus ceu in tutiſſimum portum omnes curas noſtras, ſolíque tuæ grátiæ innítimur, enútrias nos in fide, móribus, doctrína, & virtútibus. Ne deſpéxeris deprecatiónes noſtras, ſed ſalva nos à puſillanimitáte ſpíritus; ne ſuccumbámus in tribulatiónibus aut preſſúris

&

& te véſperè, manè & merídie laudántes, mereámur ab hujus ſæculi tempeſtátibus defenſári. Per CHRISTUM Dóminum noſtrum. Amen.

PSALMUS LV.

Quo poſtulatur auxilium adverſus hoſtes tam viſibiles quàm inviſibiles.

MIſerére mei DEUS, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérſum me.

Ab altitúdine diei timébo: * ego verò in te ſperábo.

In DEO laudábo ſermónes meos, in DEO ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur: * advérſum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt & abſcóndent: * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvo fáci es illos: * in ira pópulos confrínges.

DEUS, vitam meam annuntiávi

tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.
Sicut & in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:
In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniã DEUS meus es.
In DEO laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónẽ: * in DEO sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.
In me sunt DEUS vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.
Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram DEO in lúmine vivéntiũ.

ORATIO.

UNica salus, vita, & spes nostra, DEUS, consolátor, remunerátor, & ubíque justificátor, miserére nobis, qui úndique tribulatiónibus à mundo, tentatiónibus à diábolo, misériis à carne conculcámur, qui semper obsérvant calcáneum nostrum. Eripe ánimas nostras de morte ætérna; ut dum hìc carnália bella comprímimus, placére tibi in lúmine glóriæ & immortalitátis mereámur. Per CHRISTUM Dñm nostrum. Amen.

PSALMUS LVI.

Quo anima se ad Deum dirigit, in periculis, insidiis, arctisque rebus constituta.

MIserére mei DEUS, miserére mei: * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad DEUM altíssimum: * DEUM, qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit DEUS misericórdiam suam, & veritátem suam, * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & sagíttæ: * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos DEUS: * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum DEUS, parátum

cor

cor meum: * cantábo, & psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium & cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * & psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos DEUS: * & super omnem terram glória tua.

ORATIO.

DEUS, cui próprium est præstáre misericórdiam qui in te confidéntiam habent, ab æstu persecutiónum & vitiórum prótege nos sub umbra alárum tuárum, quæ sunt misericórdia, & véritas, donec tránseat iníquitas impiórum, & eruámur à nequíssimis insidiatórum fóveis, & láqueis diáboli: ut sic mala sustinéndo temporália, ætérna bona sperémus, donec ad te, qui CHRISTUS es, perveníre valeámus. Amen.

PSALMUS LVII.

Quo cupit à DEO psallens, ut calumniatores & oppreßores justorum retundantur & auferantur.

SI verè útique justítiam loquímini: * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndùm similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, & obturántis aures suas,

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * & venéfici incantántis sapiénter.

DEUS cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.

Priúsq.

Priúsquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut viventes, sic in ira absórbet eos.
Lætábitur justus cùm víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.
Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est DEUS, júdicans eos in terra.

ORATIO.

DA quæsumus, Dómine, ut rectè judicémus nosmetípsos, ne à via veritátis & justítiæ aberrántes, manus nostræ injustítias concínnent, peccáta peccátis cumulándo: sed nostrórum spinis facínorum afflícti, aurem non obturántes præcéptis tuis; te solem justítiæ & verum lumen sequámur. Per Dóminum nostrum.

PSALMUS LVIII.

Quo postulatur, ut Judæi, hæretici, aliique Christi & Ecclesiæ hostes dissipentur.

ERipe me de inimícis meis DEUS meus: * & ab insurgéntibus in me líbera me.
Eripe me de operántibus iniquitátem:

tem :* & de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, & diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, & vide: * & tu Dómine DEUS virtútum, DEUS Israel.

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad véspeṛam, & famem patiéntur ut canes: * & circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, & gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia DEUS suscéptor meus es: * DEUS meus misericórdia ejus prævéniét me.

DEUS osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Di-

Dispérge illos in virtúte tua : * & depóne eos protéctor meus Dómine:

Delíctum oris eórum , sermónem labiórum ipsórum: * & comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis , & non erunt.

Et scient ; quia DEUS dominábitur Jacob: * & finium terræ.

Converténtur ad vésperam , & famem patiéntur ut canes : * & circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si verò non fúerint saturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * & exultábo manè misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus , * & refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam , quia DEUS suscéptor meus es: * DEUS meus misericórdia mea.

ORATIO.

DEUS, misericórdia nostra, protéctor & refúgium nostrum; éripe nos de inimícis nostris tam visibílibus quam invisibílibus: exúrge in occúrsum nostrum, & ádjuva ut faciámus quæ præcipis, & impleámus quod éxpedit; quátenus tuo adjutório muníti, & misericórdia adjúti, mereámur post hujus vitæ exílium, ad tuæ beatitúdinis glóriam pervenire. Per Dóminum nostrum JESUM CHRISTUM.

PSALMUS LIX.

Quo oratur, ut urbs, aut provincia hæretica vel infidelis à Christianis obsessa illis subjiciatur.

DEUS repulísti nos, & destruxísti nos: * irátus es, & misértus es nobis.

Commovísti terram, & conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant à fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui, * salvum fac déxtera tua, & exáudi me.

DEUS locútus est in sancto suo: * Lætábor, & partíbor Síchimam: & convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, & meus est Manásses: * & Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nónne tu DEUS, qui repulísti nos: * & non egrediéris DEUS in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: quia vana salus hóminis.

In DEO faciémus virtútem: * & ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

ORATIO.

OMnípotens DEUS, ne repéllas nos propter peccáta nostra, ne irascáris, sed miserére nobis, salva & líbera à potestáte diáboli: in te est

omnis

omnis spes, virtus, & glória nostra; unde ad níhilum rédige tam vítia quæ nos tríbulant, quàm inimícos qui nos impúgnant, ut tandem ætérna felicitáte te largiénte pérfrui mereámur. Per CHRISTUM Dóminum.

PSALMUS LX.

Quo psallens exul orat, ut patriæ, Ecclesiæ, quietæ & longæ vitæ hìc, & potiùs in cœlo restituatur.

EXáudi DEUS deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu DEUS meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in cônſpéctu DEI: * misericórdiam & veritátem ejus quis requíret?
Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſæculum ſæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

ORATIO.

Exáudi deprecatiónem noſtram, ſpes noſtra, & misericordiſſime conſolátor DEUS, & dedúcas nos per viam veritátis & vitæ in velaménto alárum tuárum: & eſto nobis ceu turris fortitúdinis,atque munítio inexpugnábilis, à fácie & impugnatióne inimíci tum visíbilis tum invisíbilis, ut tandem cónſequi mereámur hæreditátem futúri ſæculi, & tabernácula inhabitáre ætérna. Per CHRISTUM.

PSALMUS LXI.

Quo petitur, ut anima in adverſis poſita, non in vanis hominibus, aut opibus, ſed in DEO ſpem collocet, illique ſe totam reſignet.

Nonne DEO ſubjécta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.
Nam & ipſe DEUS meus, & ſalutá-

lutáris meus : * ſuſcéptor meus , non movébor ámpliùs.
Quoúſque irrúitis in hóminem? interficitis univérſi vos, * tamquam paríeti inclináto & macériæ depúlſæ?
Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in ſiti : * ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.
Verúmtamen DEO ſubjécta eſto ánima mea: *quóniam ab ipſo patiéntia mea.
Quia ipſe DEUS meus, & Salvátor meus, * adjútor meus, non emigrábo.
In DEO ſalutáre meum, & glória mea: * DEUS auxílii mei, & ſpes mea in DEO eſt.
Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda veſtra: * DEUS adjútor noſter in ætérnum.
Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in ſtatéris: * ut decípiant ipſi de vanitáte in idípſum.
Nolíte ſperáre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíſcere : * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est DEUS, duo hæc audívi, quia potéstas DEI est, & tibi Dómine misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

O R A T I O.

DA quæsumus Dómine, qui es única salus, spes, & glória nostra; ne vacillémus in adversitátibus, ne emigrémus à te in tribulatiónibus; sed subjécta semper sit ánima præcéptis tuis, & renuéntes incérta divitiárum oblectaménta, te solum, contémpta omni mundi vanitáte, sequámur. Per Dóminum nostrum JESUM CHRISTUM.

PSALMUS LXII.

Quo psallens in hoc exilio inter tot hostes, ad DEUM *cœlumque suspiret.*

DEUS DEUS meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quàm multiplíciter tibi caro mèa.

In terra desérta, & ínvia, & inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia

tua

tua ſuper vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuíſti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæſit ánima mea poſt te: * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ, * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in DEO, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

ORATIO.

OMnípotens DEUS, auctor lucis ætérnæ, lumen largíre perpétuum ad te de luce vigilántibus in hoc árido desérto mundi; ſemper sítiat ánima noſtra te fontem vitæ, & ſuſcípiat nos ſub protectióne alárum

tuá-

tuárum misericórdia tua; ut te laudent lábia nostra, vita benedícat, & ópera gloríficent. Per Dóminum nostrum JESUM CHRISTUM Fílium tuum.

PSALMUS LXIII.

Quo rogatur DEUS ut calumnias, insidias, & machinationes impiorum dissipet.

EXáudi DEUS oratiónem meam cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me à convéntu malignántium: * à multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exàcuérunt ut gládium linguas suas:* intendérūt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbitò sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur DEUS.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera DEI: * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, & sperábit in eo, * & laudabúntur omnes recti corde.

ORATIO.

SPes ómnium in te credéntium DEUS, éripe nos de manu inimíci visíbilis & invisíbilis, & prótege à convéntu malignántium, qui occúltis jáculis nos impugnáre conántur: atque recto corde tibi serviéntes, in te lætémur, tibíque per ómnia placeámus. Per CHRISTUM.

PSALMUS LXIV.

Quo postulatur ut DEUS benedicat frugibus terræ, & mysticè, virtutibus animæ.

TE decet hymnus DEUS in Sion: * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.
Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.
Beátus, quem elegíſti, & aſſumpsíſti: * inhabitábit in átriis tuis.
Replébimur in bonis domus tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.
Exáudi nos DEUS ſalutáris noſter, * ſpes ómnium finium terræ, & in mari longè.
Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, ſonum flúctuum ejus.
Turbabúntur Gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis; * éxitus matutíni & véſpere delectábis.
Viſitáſti terram, & inebriáſti eam: * multiplicáſti locupletáre eam.
Flumen DEI replétum eſt aquis, paráſti cibum illórum: * quóniam ita eſt præparátio ejus.
Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéſcent ſpecióſa desérti : * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto : * clamábunt ; étenim hymnum dicent.

ORATIO.

EXáudi nos DEUS ſalutáris noſter, & iniquitátibus noſtris propitiáre, ut erépti ab ariditáte peccáti, flúmine miſericórdiæ tuæ copióſiùs irrigáti, repleámur ſemper & ſaturémur in bonis grátiæ tuæ : ut tandem in ſorte electórum tuórum hymnum dicámus exultatiónis & laudis, per te JESU CHRISTE ſalvátor mundi, qui es benedíctus in ſæcula. Amen.

PSALMUS LXV.

Quo petitur, ut anima per adverſa & hoſtes, quaſi per ignem & aquam illæſa tranſeat.

JUbiláte DEO omnis terra, pſalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite DEO quàm terribília ſunt

ópera

ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mētiéntur tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te & psallat tibi; * psálmum dicat nómini tuo.
Veníte,& vidéte ópera DEI: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.
Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.
Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.
Benedícite Gentes DEUM nostrum: * & audítam fácite vocem laudis ejus.
Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * & non dedit in commotiónem pedes meos.
Quóniam probásti nos DEUS: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.
Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.
Transívimus per ignem & aquam: * & eduxísti nos in refrigérium.
Introíbo in domum tuam in holocáu-

cáuſtis: * reddam tibi vota mea, quæ diſtinxérunt lábia mea.
Et locútum eſt os meum, * in tribulatióne mea.
Holocáuſta medulláta ófferam tibi cum incénſo aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.
Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis DEUM, quanta fecit ánimæ meæ.
Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.
Iniquitátem ſi aſpéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.
Proptéreà exaudívit DEUS, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus DEUS, qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

ORATIO.

SUpplices deprecámur Dómine, cui debétur omnis laus, glória, & jubilátio, ut ánimas noſtras peccátis mórtuas per tuam grátiam juſtificáre & vivificáre dignéris: ut tibi efficiántur holocáuſtum purum & ſuáve, & ſic mactátis vítiis poſt hujus ſæculi

angústias dedúcere dignéris in refrigérium paradísi, agminibúsque júncti Sanctórum.

PSALMUS LXVI.

Qua petitur ut DEI misericordia, & Christi gratia ac salus in nos, omnesque homines effundatur.

DEUS misereátur nostri, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli DEUS: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli DEUS: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos DEUS, DEUS noster, benedícat nos DEUS: * & métuant eum omnes fines terræ.

ORATIO.

ILlúmina, quæsumus., Dómine, vultum tuum super nos, & bene-

di-

dictiónem perpétuam nobis largíre, ut confiténtes te trinum & unum, in timóre sancto lætémur, & exultémus in salutári nostro JESU CHRISTO: quem ut in humilitáte carnis veniſſe cognóvimus, ita ventúrum júdicem ſuper nos cleméntem ſentiámus. Amen.

PSALMUS LXVII.

Quo oratur pro Eccleſiæ propagatione, victoria & triumpho de Paganis, Turcis & hæreticis.

EXúrgat DEUS, & diſſipéntur inimíci ejus: * & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant: * ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie DEI.

Et juſti epuléntur, & exúltent in conſpéctu DEI: * & delecténtur in lætítia.

Cantáte DEO, pſalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui aſcéndit ſuper occáſum: Dóminus nomen illi.

Exultáte in conſpéctu ejus, * turbabúntur à fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduárum.

DEUS in loco ſanctoſuo: * DEUS qui inhabitáre facit unius moris in domo:
Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * ſimíliter eos qui exáſperant, qui hábitant in ſepúlchris.
DEUS cùm egrederéris in conſpéctu pópuli tui, * cùm pertransíres in desérto;
Terra mota eſt, étenim cœli diſtillavérunt à fácie DEI Sínai, à fácie DEI Iſrael.
Plúviam voluntáriam ſegregábis DEUS hæreditáti tuæ: * & infirmáta eſt, tu verò perfecíſti eam.
Animália tua habitábunt in ea: * paráſti in dulcédine tua páuperi, DEUS.
Dóminus dabit verbum euangelizántibus, * virtúte multa,
Rex virtútum diléctì diléctì: * & ſpeciéi domus divídere ſpólia.
Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * & poſterióra dorſi ejus in pallóre auri.
Dum diſcérnit cœléſtis reges ſuper eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons DEI, mons pinguis.

Mons

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid ſuſpicámini montes coagulátos?
Mons, in quo beneplácitum eſt DEO habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.
Currus DEI decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in ſancto:
Aſcendíſti in altum, cepíſti captivitátem: * accepíſti dona in homínibus:
Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum DEUM.
Benedíctus Dóminus die quotídie: * próſperum iter fáciet nobis DEUS ſalutárium noſtrórum.
DEUS noſter, DEUS ſalvos faciéndi: * & Dómini Dómini éxitus mortis.
Verúmtamen DEUS confrínget cápita inimicórum ſuórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis ſuis.
Dixit Dóminus: Ex Baſan convértam, * convértam in profúndum maris:
Ut intingátur pes tuus in sángui-

ne: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos DEUS, * ingréssus DEI mei; Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite DEO Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda DEUS virtúti tuæ: * confirma hoc DEUS, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdãt eos qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: * Æthiópia prævéniet manus ejus DEO.

Regna terræ, cantáte DEO: * psállite Dómino.

psál-

Psállite DEO, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam DEO super Israel, * magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis DEUS in sanctis suis, DEUS Israel ipse dabit virtútem & fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus DEUS.

ORATIO.

Domine JESU CHRISTE, DEUS salutárium nostrórum, cujus nomen sit benedíctum hódie & quotídie, qui ascendísti super cœlum cœli, ad déxteram DEI Patris, dénuò ventúrus ad judicándum in núbibus, cum potestáte magna & majestáte mirábili, educ nos vinctos in peccátis, in fortitúdine justificatiónis tuæ: ut dealbémur per remissiónem peccatórum super nivem, ádeò ut beneplácitum sit tibi habitáre in nobis, & nos in te. Amen.

PSALMUS LXVIII.

Hoc Psalmo uti potest Christianus extremè à suis afflictus ob zelum fidei & pietatis.

SAlvum me fac DEUS: * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profúndi: * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris: * & tempéſtas demérſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum ſpero in DEUM meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimíci mei injúſtè: * quæ non rápui, tunc exſolvébam.

DEUS tu ſcis inſipiéntiam meam: * & delícta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non erubéſcant in me, qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur ſuper me * qui quærunt te, DEUS Iſrael.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium:

brium : * opéruit confúsio fáciem meam.
Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus filiis matris meæ.
Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * & oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.
Et opérui in jejúnio ánimam meam: * & factum est in oppróbrium mihi.
Et pósui vestiméntum meum cilícium : * & factus sum illis in parábolam.
Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta: * & in me psallébant qui bibébant vinum.
Ego verò oratiónem meam ad te Dómine;*templus benepláciti DEUS.
In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ.
Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum.
Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.
Exáudi me Dómine, quóniam beni-

nígna est misericórdia tua: & secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.
Et ne avértas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.
Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.
Tu scis impropérium meum, & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.
In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium expectávit cor meum, & misériam.
Et sustínui qui simul contristarétur, & non fuit: * & qui consolarétur, & non invéni.
Et dedérunt in escam meam fel: * & in siti mea potavérunt me acéto.
Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * & in retributiónes, & in scándalum.
Obscuréntur óculi eórũ ne vídeant: * & dorsum eórum semper incúrva.
Effúnde super eos iram tuam: * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.
Fiat habitátio eórum desérta: * & in ta-

tabernáculis eórũ nō ſit qui inhábitet.
Quóniam quem tu percuſsíſti, perſecúti ſunt: * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.
Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum: * & non intrent in juſtítiam tuam.
Deleántur de Libro vivéntium: * & cum juſtis non ſcribántur.
Ego ſum pauper & dolens: * ſalus tua DEUS ſuſcépit me.
Laudábo nomen DEI cum cántico: * & magnificábo eum in laude:
Et placébit DEO ſuper vítulum novéllum: * córnua producéntem & úngulas.
Vídeant páuperes & læténtur: * quærite DEUM, & vivet ánima veſtra:
Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * & vinctos ſuos non deſpéxit.
Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.
Quóniam DEUS ſalvam fáciet Sion: * & ædificabúntur civitátes Juda.
Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.
Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam,

eam, * qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

ORATIO.

OMnípotens misericors DEUS, qui damnátam natúram humánam per mortem tuam beatificásti, pérditam liberásti, mórtuam vivificásti; te deprecámur, ut nos servos tuos, quos redemísti per fellis amaritúdinem, per acéti asperitátem, per crucis supplícia, per clavórum vúlnera, per resurrectiónis glóriam, custodíre dignéris in hoc sæculo nequam, ut tandem cum eléctis tuis hæreditémus vitam ætérnā. Per CHRISTUM Dóminum nostrum. Amen.

PSALMUS LXIX.

Quo Psalmo imploratur auxilium DEI contra dæmones, & hostes, animæ insidiantes.

DEUS in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur, & revereántur, * qui quærunt ánimam meam:

Avertántur retrórsum, & erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Aver-

Avertántur ſtatim erubeſcéntes :¦ * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur in te omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus, & pauper ſum: * DEUS ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu:. * Dómine ne moréris.

ORATIO.

ADjútor noſter DEUS, líbera nos egénos & páuperes ab ómnibus coinquinaméntis ánimæ noſtræ, neque dífferas auxiliári in témpore tribulatiónis, miſeratióne tua sólita, qui exultámus in te, & dilígimus ſalutáre tuum, Dóminum noſtrum JESUM CHRISTUM, qui eſt única ſalus & vita noſtra. Amen.

PSALMUS LXX.

Hoc Pſalmo uti poſſunt ſenes boni & debiles, ut continuum DEI contra dæmones & hoſtes auxilium efflagitent.

IN te Dómine ſperávi, non confúndar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam: * & salva me.
Esto mihi in DEUM protectórem; & in locum munítum: * ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum: * & refúgium meum es tu.
DEUS meus éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis, & iníqui,
Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dñe spes mea à juventúte mea.
In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus:
In te cantátio mea semper, * tamquam prodígium factus sum multis: & tu adjútor fortis.
Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.
Ne projícias me in témpore senectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me.
Quia dixérunt inimíci mei mihi: * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Di-

Dicéntes: DEUS derelíquit eum; persequímini, & comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.
DEUS ne elongéris à me: * DEUS meus in auxílium meum réspice.
Confundántur, & deficiant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne & pudóre, qui quærũt mala mihi.
Ego autem semper sperábo: * & adjíciam super omnem laudem tuam.
Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota diè salutáre tuum.
Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.
DEUS docuísti me à juventúte mea: * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua;
Et usque in senéctam & sénium * DEUS ne derelínquas me.
Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est.
Poténtiam tuam, & justítiam tuam DEUS usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * DEUS quis símilis tibi?
Quantas ostendísti mihi tribulatió-

nes multas, & malas : & convérſus vivificáſti me : * & de abyſſis terræ íterùm reduxíſti me.

Multiplicáſti magnificéntiam tuam : * & convérſus conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam : * DEUS pſallam tibi in cíthara, Sanctus Iſrael.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi : * & ánima mea, quam redemíſti.

Sed & lingua mea tota die meditábitur juſtítiam tuam, * cùm confúſi & reveríti fúerint qui quærunt mala mihi.

ORATIO.

DEUS, qui ſperántes in te damnári ætérnis confuſiónibus non páteris, ſis protéctor noſter contra ómnia diáboli machinaménta, firmaméntum & refúgium noſtrum : & grátia tua ſic nos prævéniat & ſequátur, ut illa ſemper meditémur in corde, atque compleámus ópere, quæ beneplácita ſunt tuæ divínæ voluntáti, cui eſt juſtítia, poténtia, virtus, & impérium in ſæcula. Amen.

PSAL-

PSALMUS LXXI.

Quo rogatur, ut Christi regnum per Indos & Gentes propagetur.

DEUS judícium tuum Regi da: * & justítiam tuam filio Regis:
Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.
Suscípiant montes pacem pópulo: * & colles justítiam.
Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet filios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.
Et permanébit cum sole, & ante lunam,* in generatióne & generatiónem.
Descéndet sicut plúvia in vellus: * & sicut stillicídia stillántia super terram.
Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.
Et dominábitur à mari usque ad mare: * & à flúmine usque ad términos orbis terrárum.
Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.
Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum, & Saba dona addúcent:

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei.
Quia liberábit páuperem à poténte: * & páuperem, cui non erat adjútor.
Parcet páuperi & ínopi: * & ánimas páuperum salvas fáciet.
Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; & honorábile nomen eórum coram illo.
Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.
Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in sæcula; * ante solem pérmanet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus DEUS Israel: * qui facit mirabília solus.
Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * & replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

ORA-

ORATIO.

DOmine JESU CHRISTE, qui invisíbilis Deitáte, factus es in humanitáte visíbilis, qui ſicut plúvia in vellus, ita in úterum virginálem deſcendíſti; te humíliter deprecámur, ut ſalvum fácias pópulum tuum Chriſtiánum in abundántia pacis, nihil de ſe præſuméntem, ſed tuam grátiam implorántem per nomen tuum benedíctum, quod repléſti majeſtáte in ætérnum.

PSALMUS LXXII.

Quo orat Chriſtianus, ne impiorum proſperitatem brevì perituram ambiat, ſed uni DEO firmiter adhæreat & ſerviat.

QUàm bonus Iſrael DEUS, * his qui recto ſunt corde!

Mei autem penè moti ſunt pedes: * penè effúſi ſunt greſſus mei.

Quia zelávi ſuper iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non eſt reſpéctus morti eórum:* & firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non ſunt, * & cum homínibus non flagellabúntur:

Ideò

Ideò ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte & impietáte sua.
Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: transiérunt in afféctum cordis.
Cogitavérunt, & locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.
Posuérunt in cœlum os suum: * & lingua eórum transívit in terra.
Ideò convertétur pópulus meus hic: * & dies pleni inveniéntur in eis.
Et dixérunt: Quómodo scit DEUS, * & si est sciéntia in excélso?
Ecce ipsi peccatóres, & abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.
Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas:
Et fui flagellátus tota die, * & castigátio mea in matutínis.
Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.
Donec intrem in Sanctuárium DEI: * & intélligam in novíssimis eórum.
Verúmtamen propter dolos posuísti

eis:

eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.
Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbitò defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.
Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.
Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt: * & ego ad níhilum redáctus sum, & nescívi.
Ut juméntum factus sum apud te: * & ego semper tecum.
Tenuísti manum déxteram meam: & in voluntáte tua deduxísti me, * & cum glória suscepísti me.
Quid enim mihi est in cœlo? * & à te quid vólui super terram?
Defécit caro mea, & cor meum: * DEUS cordis mei, & pars mea DEUS in ætérnum.
Quia ecce, qui elóngant se à te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére DEO bonum est: * pónere in Dño DEO spem meam:
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion.
ORA-

O R A T I O.

DIrige Dómine gressus, ópera, & actus nostros, ne fornicémur à te, ne præcipitémur à voluntáte tua divína ad lapsum, ne transeámus in affectum cordis illícitum, & obruámur iniquitáte & impietáte nostra, & pereámus in ea; sed concéde nos tibi júgiter adhærére, in te totam virtútem spei nostræ defigere, ut mereámur tandem laudes tuas in portis æternálibus decantáre. Amen.

PSALMUS LXXIII.

Quo oratur, ut Ecclesia à Turcarum & hæreticorum oppressione liberetur.

UT quid DEUS repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto?

Et gloriáti sunt qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.

Posué-

Posuérunt signa sua, signa: * & non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri & áscia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui,
Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos DEI à terra.
Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta: * & nos non cognóscet ámpliùs.
Usquequò DEUS improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?
Ut quid avértis manum tuam, & déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
DEUS autem Rex noster ante sæcula: * operátus est salútem in médio terræ.
Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.
Tu dirupísti fontes, & torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.
Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram & solem.
Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem & ver tu plasmásti ea.
Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * & ánimas páuperum tuórum ne oblivis cáris in finem.
Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt, terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.
Exúrge DEUS, júdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.
Ne oblivis cáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

ORA-

ORATIO.

DOmine JESU CHRISTE, Rex noſter ante ómnia ſæcula génitus, & in témpore homo factus, qui operátus es ſalútem humáni géneris in médio terræ; te súpplices deprecámur, ne repéllas nos in finem, qui ſumus oves páſcuæ tuæ, quas effuſióne sánguinis tui redemíſti, ſed húmiles te quæréntium voces propitiátus exáudi. Amen.

PSALMUS LXXIV.

Quo petitur crebra judicii infernique memoria, ut anima in timore & tremore DEO serviat.

COnfitébimur tibi DEUS: * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cùm accépero tempus, ego juſtítias judicábo.

Liquefácta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere: * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus DEUM iniquitátem.
Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque à desértis móntibus: * quóniam DEUS judex est.
Hunc humíliat, & hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.
Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.
Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo DEO Jacob.
Et ómnia córnua peccatórum confríngam:* & exaltabúntur córnua justi.

ORATIO.

DEUS qui justítias judicábis, redditúrus unicuíque secúndùm ópera sua, miserére nobis peccatóribus tibi confiténtibus, & divínum nomen tuum invocántibus. Consérva nos, ne delinquámus, ne iníquè agámus, ne exaltémus in supérbia cornu nostrum, de nobis ipsis præsuméndo; ut sic tandem de cálice vini meri & gáudii pleni bíbere

valeá-

valeámus in beatitúdine ætérna. Per CHRISTUM.

PSALMUS LXXV.

Quo oratur, ut Ecclesiæ hostes conterantur.

NOtus in Judæa DEUS: * in Iſrael magnum nomen ejus.
Et factus eſt in pace locus ejus: * & habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit poténtias árcuum: * ſcutum, gládium, & bellum.
Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.
Dormiérunt ſomnum ſuum: * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.
Ab increpatióne tua DEUS Jacob * dormitavérunt, qui aſcendérunt equos.
Tu terríbilis es, & quis reſíſtet tibi? * ex tunc ira tua.
De cœlo audítum feciſti judícium: * terra trémuit & quiévit,
Cùm exúrgeret in judícium DEUS: * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino DEO vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,

Terríbili & ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

ORATIO.

Terríbilis DEUS, cui resístere nemo potest, cùm sis Rex regum, & Dóminus dominántium, fac tranquíllum cor nostrum & pacátum coram te, ut sit habitátio tua in nobis; atque illumináre dignéris nos insipiéntes, ut votis ac munéribus te terríbilem DEUM placáre studeámus, & præséntia contemnéntes, futúram glóriam inquirámus. Amen.

PSALMUS LXXVI.

Quo petitur fides, & spes divinæ providentiæ, toties in suos declaratæ, contra tentationes diffidentiæ, pusillanimitatis & scrupulorum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad DEUM, & inténdit mihi.

In

In die tribulatiónis meæ DEUM exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * & non sum decéptus.
Rénuit consolári ánima mea, * memor fui DEI, & delectátus sum, & exercitátus sum: & defécit spíritus meus.
Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, & non sum locútus.
Cogitávi dies antíquos: * & annos ætérnos in mente hábui.
Et meditátus sum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.
Numquid in ætérnum projíciet DEUS: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?
Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * à generatióne in generatiónem?
Aut oblivíscétur miseréri DEUS? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?
Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.
Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * & in adinventiónibus tuis exercébor.
DEUS in sancto via tua: quis DEUS magnus sicut DEUS noster ? * tu es DEUS, qui facis mirabília.
Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, & Joseph.
Vidérunt te aquæ DEUS, vidérunt te aquæ: * & timuérunt, & turbátæ sunt abyssi.
Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.
Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.
Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est, & contrémuit terra.
In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis : * & vestígia tua non cognoscéntur.
Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi & Aaron.

ORATIO.

Domine JESU CHRISTE, qui es via in exémplo, véritas in promíssis,

míſſis, vita in præmio, ne projícias in ætérnum à tua grátia & conſolatióne, quos creáſti & redemíſti, ne contíneas in ira misericórdias tuas. Sed deduc pópulum tuum Chriſtiánum, ſicut oves in caulas, per sémitas mandatórũ tuórum, ad consórtium beatórum. Qui cũ Patre & Spíritu sãcto vivis & regnas, per ómnia ſæcula ſæculórum. Amen.

PSALMUS LXXVII.

Quo anima petit cognitionem, memoriam, & gratitudinem beneficiorum DEI, tum Eccleſiæ, tum ſibi præſtitorum.

ATténdite pópule meus legem meam: * inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propoſitiónes ab início.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea: * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à filiis eórum: * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob: * & legem póſuit in Iſrael.

Quan-

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis : * ut cognóscat generátio áltera.
Filii qui nascéntur, & exúrgent, * & narrábunt filiis suis,
Ut ponant in DEO spem suam, & non obliviscántur óperum DEI : * & mandáta ejus exquírant.
Ne fiant sicut patres eórum : * generátio prava & exásperans;
Generátio, quæ non diréxit cor suum : * & non est créditus cum DEO spíritus ejus.
Filii Ephrem intendéntes & mitténtes arcum; * convérsi sunt in die belli.
Non custodiérunt testaméntum DEI : * & in lege ejus noluérunt ambuláre.
Et oblíti sunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ osténdit eis.
Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.
Interrúpit mare, & perdúxit eos : * & státuit aquas quasi in utre.
Et dedúxit eos in nube diéi : * & tota nocte in illuminatióne ignis.
Interrúpit petram in erémo : * & ada-

adaquávit eos velut in abyſſo multa.
Et edúxit aquam de petra: * & dedúxit tamquam flúmina aquas.
Et appoſuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélſum in inaquóſo.
Et tentavérunt DEUM in córdibus ſuis: * ut péterent eſcas animábus ſuis.
Et malè locúti ſunt de DEO: * dixérunt: Numquid póterit DEUS paráre menſam in desérto?
Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, * & torréntes inundavérūt.
Numquid & panem póterit dare, * aut paráre menſam pópulo ſuo?
Ideò audívit Dóminus, & díſtulit, * & ignis accénſus eſt in Jacob; & ira aſcéndit in Iſrael:
Quia non credidérunt in DEO, * nec ſperavérunt in ſalutári ejus.
Et mandávit núbibus déſuper, * & jánuas cœli apéruit.
Et pluit illis manna ad manducándum, * & panem cœli dedit eis.
Panem Angelórum manducávit homo: * cibária miſit eis in abundántia.

Trán-

Tránſtulit Auſtrum de cœlo: * & indúxit in virtúte ſua Africum.

Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes: * & ſicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum: * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt & ſaturáti ſunt nimis, & deſidérium eórum áttulit eis: * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipſórum: * & ira DEI aſcéndit ſuper eos.

Et occídit pingues eórum, * & eléctos Iſrael impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum: * & anni eórum cum feſtinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum: * & revertebántur, & dilúculò veniébant ad eum.

Et rememoráti ſunt quia DEUS adjútor eſt eórum: * & DEUS excélſus redémptor eórum eſt.

Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & lingua ſua mentíti ſunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est misericors, & propítius fiet peccátis eórum: * & non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam: * & non accéndit omnem iram suam:

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et cōvérsi sunt,& tentavérūt DEUM:* & Sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum: * & labóres eórum locústæ.

Et

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.
Et trádidit grándini juménta eórum: * & possessiónem eórum igni.
Misit in eos iram indignatiónis suæ: * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem; immissiónes per ángelos malos.
Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit à morte animábus eórum: * & juménta eórum in morte conclúsit.
Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.
Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * & perdúxit eos tamquam gregem in desérto.
Et dedúxit eos in spe, & non timuérunt: * & inimícos eórum opéruit mare.
Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.
Et ejécit à fácie eórum Gentes: * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.
Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt DEUM excélſum : * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum, convérſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis : * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit DEUS, & ſprevit : * & ad níhilum redégit valdè Iſrael.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum ſuum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum : * & hæreditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis; * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * & víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus eſt tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus à vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * & tribum Ephraim non elégit:

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, & sústulit eum de grégibus óvium : * de post foetántes accépit eum.

Páscere Jacob servum suum, * Israel hæreditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * & in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

ORATIO.

DEUS, qui mirabília ópera & benefícia multa olim Judáico pópulo exhibuísti, in quibus semper ingráti, rebélles & incréduli extitérunt: fac nos pópulum tuum, ex aqua & spíritu renátos, dirígere cor nostrum ad mandáta tua, & exquírere ea, & adhærére sincérè ac piè spirítui tuo,

ut

ut, tandem vítiis explantátis, in cœlésti Jerúsalem coronémur.

PSALMUS LXXVIII.

Quo oratur DEUS, ut Ecclesiam tueatur contra sævitiam infidelium & Antichristi.

DEUS venérunt Gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli: * carnes Sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * & non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio & illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequò Dñe irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * & in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob: * & locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrá-

rum antiquárum, citò antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos DEUS salutáris noster: & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: * & propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Ne fortè dicant in Géntibus: Ubi est DEUS eórum? * & innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndùm magnitúdinem bráchii tui, * pósside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus; & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

ORATIO.

NE reminiscáris Dómine nostrárum iniquitátum priórum, quia pec-

peccávimus tibi: prævéniant celériter nos miserationes tuæ, cùm impoténtes simus ad satisfaciéndum pro peccátis nostris. Quocírcà ádjuva nos DEUS Salvátor noster, & propítius esto, non propter nos & mérita nostra, sed propter nomen tuum, quod est JESUS; invocátum super pópulum tuum Christiánum, qui sumus oves páscuæ tuæ. Amen.

PSALMUS LXXIX.

Quo oratur DEUS; ut Ecclesiam ab infidelibus aut tyrannis vastatam, pristinæ integritati & dignitati restituat.

QUi regis Israel, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, & Manásse.

Excita poténtiam tuam, & veni, * ut salvos fácias nos.

DEUS convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Dómine DEUS virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum: * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra.

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

DEUS virtútum convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti: * ejecísti Gentes, & plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * & arbústa ejus cedros DEI.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus: * & vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * & singuláris ferus depástus est eam.

DEUS virtútum convértere: * réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam istam.

Et

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * & ſuper filium hóminis, quem confirmáſti tibi.

Incénſa igni, & ſuffóſſa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ: * & ſuper filium hóminis, quem confirmáſti tibi.

Et non diſcédimus à te, vivificábis nos: * & nomen tuum invocábimus.

Dómine DEUS virtútum convérte nos: * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus

ORATIO.

DEUS Pater omnípotens, te súpplices deprecámur, ut Dóminũ noſtrum JESUM CHRISTUM, qui eſt imágo tua, fácies tua, & illuminátio vultus tui, in quo manes, & qui manet in te, oſténdere nobis dignéris: ut purificátis méntibus noſtris dignétur illábi Salvátor mundi, cui glória & impérium tecum cum Spíritu ſancto in ſæcula ſæculórum. Amen.

PSAL-

PSALMUS LXXX.

Quo petit psallens gratiam, qua discat in festis DEUM colere, recolendo Christi redemptionem, gratiam, & beneficia sibi aliisque præstita.

EXultáte DEO adjutóri nostro: * jubiláte DEO Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ:

Quia præcéptum in Israel est: * & judícium DEO Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, & contestábor te: * Israel si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego

Ego enim ſum Dóminus DEUS tŭus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.
Et non audívit pópulus meus vocem meam: * & Iſraël non inténdit mihi.
Et dimíſi eos ſecúndùm deſidéria cordis eórum; * ibunt in adinventiónibus ſuis.
Si pópulus meus audíſſet me: * Iſraël ſi in viis meis ambuláſſet:
Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliáſſem: * & ſuper tribulántes eos miſíſſem manum meam.
Inimíci Dómini mentíti ſunt ei: * & erit tempus eórum in ſæcula.
Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * & de petra, melle ſaturávit eos.

ORATIO.

Domine DEUS noſter, qui per Baptíſmi grátiam liberáſti nos à sárcina peccatórum, & deduxíſti à ténebris ignorántiæ ad mellífluam charitátem petræ, qui CHRISTUS eſt: diláta súpplicum ora ad annuntiándum glóriam tuam, neque dimíttas nos ſecúndùm deſidéria cordis noſtri; ſed

Ægy-

Ægyptiis opéribus relíctis, nóminis tui confessióne lætémur.

PSALMUS LXXXI.

Quo petitur, ut DEUS iniquos judicet & judicia auferat & reformet.

DEUS stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequò judicátis iniquitátem: * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, & pupíllo: * húmilem, & páuperem justificáte.

Erípite páuperem: * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * & filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * & sicut unus de princípibus cadétis.

Surge DEUS, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.

ORATIO.

Præsta, quæsumus Dómine, secúndùm præcéptum tuum ab iniqui-

quitátis judício declináre, pauperúmque necessitátibus subveníre, egénum & pupíllum à calumniatóre & violéntia impiórum liberáre; ut tandem mereámur filiórum tuórum número in cœlis copulári, quóniam tibi potéstas, & impérium in sæcula. Amen.

PSALMUS LXXXII.

Quo oratur, ut DEUS ulciscatur & confundat oppressores Ecclesiæ.

DEUS, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris DEUS:
Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * & qui odérunt te, extulérunt caput.
Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * & cogitavérunt advérsus Sanctos tuos.
Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de Gente: * & non memorétur nomen Israel ultrà.
Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum & Ismahelítæ:
Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon,

mon, & Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.
Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium filiis Lot.
Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ: * sicut Jabin in torrénte Cisson.
Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.
Pone príncipes eórum sicut Oreb & Zeb, * & Zébee, & Sálmana:
Omnes príncipes eórum: * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.
DEUS meus pone illos ut rotam: * & sicut stípulam ante fáciem venti.
Sicut ignis, qui combúrit silvam: * & sicut flamma combúrens montes:
Ita persequéris illos in tempestáte tua: * & in ira turbábis eos.
Imple fácies eórum ignomínia, * & quærent nomen tuum Dómine.
Erubéscant, & conturbéntur in sæculum sæculi: * & confundántur & péreant.
Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

ORA-

ORATIO.

DEUS, qui ómnia creásti, nosti ac moderáris, qui solus altíssimus es in omni terra, & tandem terríbilis judex apparébis in majestáte horrénda: fac nos hìc quærere nomen tuum divínum, & erubéscere de peccátis commíssis, & sic pœnitére, ut in timóre DEI advéntum júdicis expectémus Dómini nostri JESU CHRISTI, qui est benedíctus in sæcula. Amen.

PSALMUS LXXXIII.

Quo psallens suspirat ad cœlum.

QUàm dilécta tabernácula tua Dómine virtútum! * concupíscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in DEUM vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, & DEUS meus.

Beáti qui hábitant in domo tua Dómine: * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: *

ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárũ, in loco quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur DEUS deórum in Sion.
Dómine DEUS virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe DEUS Jacob.
Protéctor noster áspice DEUS: * & réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo DEI mei: * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam & veritátem díligit DEUS: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

ORATIO.

Protéctor noster DEUS, tabernaculórum cœléstium fundátor; da nobis procédere de virtúte in virtútem, in hac valle lacrymárum, quia auxílium nostrum omne in te est.

Dis-

Diſpóne étiam aſcenſiónes in córdibus noſtris, quibus ad tabernácula illa perveniámus, per fáciem CHRISTI Fílii tui, cujus méritis ſalvári confidimus. Amen.

PSALMUS LXXXIV.

Quo pſallens orat Chriſti gratiam, pacem, juſtitiam, & ſalutem ſibi aliiſque dari.

Benedixíſti Dómine terram tuam: * avertíſti captivitátem Jacob.

Remiſíſti iniquitátem plebis tuæ: * operuíſti ómnia peccáta eórum.

Mitigáſti omnem iram tuam: * avertíſti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos DEUS ſalutáris noſter: * & avérte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum iraſcéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?

DEUS tu convérſus vivificábis nos: * & plebs tua lætábitur in te.

Oſténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus DEUS: * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam.

Et super sanctos suos, * & in eos qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia & véritas obviavérunt sibi: * justítia & pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est: * & justítia de cœlo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem: * & terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulábit: * & ponet in via gressus suos.

ORATIO.

DEUS salutáris noster, redémptor & justificátor, remítte iniquitátem plebis tuæ: ne in ætérnum irascáris, sed placábilis esto, ostendéndo nobis misericórdiam tuam, vivificándo per grátiam; atque convérte nos à malis culpæ ad te bonum incommutábile, ut tandem in viam pacis, justítia præcedénte, perducámur. Amen.

PSALMUS LXXXV.

Quo Psalmo uti potest justus, & poscere continuam vitæ innocentiam, & ab hostibus liberationem.

INclína Dómine aurem tuam, & exáudi me: * quóniam inops & pauper sum ego:

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, DEUS meus sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis & mitis: * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam: * inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine: * & non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient, & adorábunt coram te Dómine: * & glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es DEUS solus.
Deduc me Dómine in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.
Confitébor tibi Dómine DEUS meus in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum:
Quia misericórdia tua magna est super me: * & eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
DEUS, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt te in conspéctu suo.
Et tu Dómine DEUS miserátor & misericors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.
Réspice in me, & miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: & salvum fac filium ancíllæ tuæ.
Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur: * quóniam tu Dómine adjuvísti me, & consolátus es me.

ORA-

ORATIO.

DOmine DEUS, miserátor, miséricors, suávis, & mitis ómnibus invocántibus te puro corde, & timéntibus nomen tuum timóre casto: réspice in nos, & miserére nobis, atque salva ánimas nostras ex inférno inferióri, quóniam magnus es tu, creátor cœli & terræ, nullus símilis tui, tu es DEUS solus in quem sperámus: exáudi deprecatiónes nostras, ádjuva & consoláre, qui es benedíctus in sæcula. Amen.

PSALMUS LXXXVI.

Quo psallens ad cælum suspirat.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Glorióa dicta sunt de te, * cívitas DEI.

Memor ero Rahab & Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum,

lórum, * & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea:
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

ORATIO.

FUndaméntum fidei nostræ DEUS, qui nasci dignátus es homo in mundum de Vírgine MARIA, & docuísti salútem nostram in scriptúris Euangelistárum, qui in Sion cœlésti résides, præsta nobis, ut quod hìc verbis de glória tantæ felicitátis explicáre non póssumus, ibi in ætérna beatitúdine te donánte cernámus. Amen.

PSALMUS LXXXVII.

Quo Psalmo uti potest moribundus, & peccator, ut DEI opem & misericordiam imploret.

DOmine DEUS salútis meæ, * in die clamávi, & nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:
Quia repléta est malis ánima mea: * & vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine

ſine adjutório; inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in ſepúlchris, quorum nõ es memor ámpliùs: * & ipſi de manu tua repúlſi ſunt.
Poſuérunt me in lacu inferióri: * in tenebróſis, & in umbra mortis.
Super me confirmátus eſt furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxíſti ſuper me.
Longè fecíſti notos meos à me: * poſuérunt me abominatiónem ſibi.
Tráditus ſum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici ſuſcitábunt, & confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in ſepúlchro miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoſcéntur in ténebris mirabília tua: * & juſtítia tua in terra oblivionis?
Et ego ad te Dómine clamávi: * & manè orátio mea prævéniet te.
Ut quid Dómine repéllis oratiónem me-

meam: * avértis fáciem tuam à me?
Pauper sum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum & conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti à me amícum & próximum: * & notos meos à miséria.

ORATIO.

Redémptor noster, DEUS, qui pro nobis homo factus, languóres nostros portásti, exaltátus tandem in cruce, humiliátus in sepúlchro, conturbátus in morte, atque inférna pénetrans, factus inter mórtuos liber, exáudi nos, ne maneámus in ténebris ignorántiæ, & obliviónis; sed érue nos ab inimíci insidiántis péssima servitúte. Qui vivis & regnas.

PSALMUS LXXXVIII.

Quo Psalmo oratur, ut DEUS regna regesque Christianos afflictos pristinæ potentiæ & gloriæ restituat.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In

In generatiónem & generatiónem * annunciábo veritátẽ tuam in ore meo.
Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.
Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum;
Et ædificábo in generatiónem & generatiónem * sedem tuam.
Confitebúntur cœli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia Sanctórum.
Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit DEO in fíliis DEI?
DEUS, qui glorificátur in consílio Sanctórum: * magnus & terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.
Dómine DEUS virtútum, quis símilis tibi? * potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.
Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.
Tu humiliásti sicut vulnerátum supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra, orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, & mare tu creásti.

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * justítia & judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt tota die: * & in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra: * & sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixísti: * Pósui adjutórium in poténte: & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus: * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso: * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * DEUS meus, & suscéptor salútis meæ;

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * & testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * & thronum ejus sicut dies coeli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam: * & in judíciis meis non ambuláverint:

Si justítias meas profanáverint: * & mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * & in verbéribus peccáta eórum.
Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:
Neque profanábo testaméntum meum: * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * & sicut luna perfécta in ætérnum: & testis in cœlo fidélis.
Tu verò repulísti & despexísti: * distulísti Christum tuum.
Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.
Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.
Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.
Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * & non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * & sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequò Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vanè constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, & non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium:

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

ORATIO.

DOmine DEUS virtútum; tui sunt cœli, & tua est terra: DEUS magnus poténtia; & terríbilis reveréntia, quem tremunt Angeli, & omnis creatúra adórat. Erue ánimas nostras de manu ínferi, ut tuas misericórdias decantántes, & à confusióne críminum, & à morte perpétua liberémur: per nomen túum benedíctum in ætérnum. Amen.

PSALMUS LXXXIX.

Quo petit psallens, ut per brevem hanc & miseram vitam dirigatur ad beatam & æternam.

DOmine, refúgium factus es nobis: * à generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fierent, aut formarétur terra & orbis: * & à sæculo, & usque in sæculum tu es DEUS.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * & dixísti: Convertímini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna quæ prætériit;

Et

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.
Manè sicut herba tránseat, manè flóreat, & tránseat: * véspere décidat, indúret, & aréscat.
Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.
Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.
Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * & in ira tua defécimus.
Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.
Si autem in potentátibus, octogínta anni: * & ámplius eórum, labor & dolor.
Quóniam supervénit mansuetúdo: * & corripiémur.
Quis novit potestátem iræ tuæ: * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?
Déxteram tuam sic notam fac: * & erudítos corde in sapiéntia.
Convértere Dómine úsquequò? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti ſumus manè miſericórdia tua : * & exultávimus , & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris .

Lætáti ſumus pro diébus , quibus nos humiliáſti : * annis , quibus vídimus mala .

Réſpice in ſervos tuos , & in ópera tua : * & dírige filios eórum .

Et ſit ſplendor Dómini DEI noſtri ſuper nos , & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos : * & opus mánuum noſtrárum dírige .

ORATIO.

Omnípotens DEUS , únicum refúgium noſtrum , ne avértas corda noſtra à bonis ætérnis ad concupiſcéntias terrenórum , ſed convértere , & deprecábilis eſto ſuper nos mortáles , ut repleámur ſemper miſericórdia tua , & delectémur in ea ádeò , ut ſplendor divínæ grátiæ tuæ illúminet mentes noſtras , ejiciéndo omnes cogitatiónes noſtras . Per CHRISTUM Dóminum noſtrum . Amen .

PSALMUS XC.

Quo petit psallens fiduciam in DEUM, ut in tentationibus ac periculis nocturnis & diurnis DEO securè se totum credat, & committat.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne DEI cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * DEUS meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, à negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * altíf-

altíſſimum poſuíſti refúgium tuum.
Non accédet ad te malum: * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.
Quóniam Angelis ſuis mandávit de te: * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis;
In mánibus portábunt te; * ne fortè offéndas ad lápidem pedem tuum.
Súper áſpidem; & baſilíſcum ambulábis: * & conculcábis leónem & dracónem.
Quóniam in me ſperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: * cum ipſo ſum in tribulatióne: erípiam eum, & glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum: * & oſténdam illi ſalutáre meum.

ORATIO.

Precámur Dómine, ut in divína protectióne tua commorémur ſemper, & ſub alis miſericórdiæ tuæ, cùm ſis altíſſimum refúgium noſtrum, & única ac ſecúra ſpes noſtra. Præſta per invocatiónem nóminis tui, áſpidis & ba-

& basilísci venéna superáre ; insídias spirituáles leónis atque dracónis conculcáre ; ut tandem erépti perículis sæculi, in cœlis glorificémur : Amen.

PSALMUS XCI.

Quo petitur grátia meditandi & contemplandi magnifica DEI opera.

Bonum est confitéri Dómino : * & psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam : * & veritátem tuam per noctem;

In decachórdo psaltério ; * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua : * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine ! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ :

Vir insípiens non cognóscet : * & stultus non intélliget hæc.

Cùm exórti fúerint peccatóres sicùt fœnum : * & apparúerint omnes qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum Dñe.

Quó-

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * & difpergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.
Et exaltábitur ficut unicórnis cornu meum: * & fenéctus mea in misericórdia úberi.
Et defpéxit óculus meus inimícos meos: * & in infurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.
Juftus ut palma florébit: * ficut cedrus Líbani multiplicábitur.
Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus DEI noftri florébunt.
Adhuc multiplicabúntur in fenécta úberi: * & benè patiéntes erunt, ut annúntient.
Quóniam rectus Dóminus DEUS nofter: * & non eft iníquitas in eo.

ORATIO.

Peccáta noftra damnántes, misericórdiam tuam, Dómine, júgiter poftulámus, & confitémur beneficia, quæ à te fufcépimus, non meritórum noftrórum effe, fed miseratióne tua præftári: unde plantátos in fide, fpe, & charitáte, fac nos fructificáre in opé-

opéribus bonis, ut sic in átriis cœléstibus exultémus in ætérnum. Amen.

PSALMUS XCII.

Quo oratur, ut Ecclesia contra omnes hostium insultus inconcussa persistat.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * à sæculo tu es,

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

ORATIO.

BEneficia tua, Dómine, devóta consideratióne meditántes, humíliter tuam cleméntiam deprecámur, ut mundo nos corde ac córpore in sancta tua Ecclésia custodíre dignéris, ut piè ac iustè

justè vivámus, donec perveniámus ad glóriam cœléstem in longitúdine diérum. Amen.

PSALMUS XCIII.

Quo petitur, ut DEUS impiis ultionem, justis misericordiam & opem exhibeat.

DEUS ultiónum Dóminus: * DEUS ultiónum líberè egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequò peccatóres Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, & loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt: * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt: * & pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget DEUS Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo: * & stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam.

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine: * & de lege tua docúeris eum:

Ut mítiges ei à diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * & hæreditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * & qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulóminùs habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábat me?

Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam juſti : * & sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium : * & DEUS meus in adjutórium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : & in malítia eórum diſpérdet eos : * diſpérdet illos Dñs DEUS noſter.

ORATIO.

Adjútor noſter in tribulatiónibus, benígnè nos conſolári dignéris, qui in præséntis vitæ malis multiplíciter fatigámur; ut in hac vita ſalúbriter purgáti, & in futúra ab iniquórum pœnis miſericórditer erépti, in regno cœléſti per tuam grátiam ætérnæ beatitúdinis efficiámur consórtes. Amen.

PSALMUS XCIV.

Quo petitur DEI cultus, adoratio, & obedientia.

Veníte, exultémus Dómino : * jubilémus DEO ſalutári noſtro.

Præ-

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne : * & in psalmis jubilémus ei.

Quóniam DEUS magnus Dóminus : * & Rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ: * & altitúdines móntium ipsíus sunt.

Quóniam ipsius est mare, & ipse fecit illud: * & siccam manus ejus formavérunt.

Veníte, adorémus, & procidámus: * & plorémus ante Dóminum, qui fecit nos.

Quia ipse est Dóminus DEUS noster: * & nos pópulus páscuæ ejus, & oves manus ejus.

Hódie si vocem ejus audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra;

Sicut in irritatióne secúndùm diem tentatiónis in desérto: * ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, & vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis offénsus fui generatióni illi, & dixi: * Semper hi errant corde:

Et isti non cognovérunt vias meas: * ut jurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.

ORATIO.

DOmine JESU CHRISTE, Salvátor noster, DEUS omnípotens, qui cuncta creásti. Rex magnus super omnes deos, in cujus potestáte, órdine, & gubernatióne sunt ómnia: tibi DEO nostro confitémur, & grátias ágimus, qui fecísti nos ad imáginem & similitúdinem tuam. Réspice propítius super oves páscuæ tuæ, & introdúcere eásdem dignéris in réquiem sempitérnam. Amen.

PSALMUS XCV.

Quo petitur studium laudandi DEI majestatem, gloriam, & judicium.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quó-

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

ORATIO.

DOmine JESU CHRISTE, creátor coeli & terræ, magnus Dóminus & laudábilis nimis, beneficia & grátiam tuam agnoscéntes; glóriam offeréntes nómini tuo, precámur; ut sicut te à ligno regnántem súpplices confitémur; ita in sanctimónia vitæ & exercítio virtútum te donánte proficiámus. Qui vivis.

PSALMUS XCVI.

Quo petitur extremi judicii timor, ut per hoc peccata fugiantur, Christoque diligenter serviatur.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * justítia & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt à fácie Dómini;* à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.
Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo, * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino, * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

ORATIO.

Custos animárum sanctárum: refúlget lux divínæ grátiæ tuæ in córdibus nostris; ut lætémur seréna consciéntia in te, gratulándo benefi-

ciis

ciis tuis, quia memor fuísti nos sanctificáre donis & grátiis tuis, & præsta nobis te diligere, malum odísse, & exultáre in te summo bono JESU CHRISTO. Amen.

PSALMUS XCVII.

Quo petit psallens, CHRISTI redemptionem, gratiam, & salutem agnoscere ac celebrare.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre DEI nostri.

Jubiláte DEO omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce psalmi: in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo

ejus:

ejus; orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt à conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

ORATIO.

Dómine JESU CHRISTE, qui pro salúte mundi incarnári voluísti, & revelásti justítiam tuam Géntibus univérsis, atque mirabília fecísti conversátus cum homínibus in carne: præstá nobis, pro tantis benefíciis tibi semper grátias ágere jubilándo, cantándo, exultándo & psalléndo totis animæ & córporis víribus, ut tandem in fináli exámine te júdicem propítium habeámus. Amen.

PSALMUS XCVIII.

Quo petitur devotio, ut piè colatur & adoretur corpus CHRISTI in Eucharistia, quasi scabellum Divinitatis.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * & excélſus ſuper omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile & ſanctum eſt: * & honor regis judícium díligit:
Tu paráſti directiónes: * judícium & juſtítiam in Jacob tu fecíſti.
ExaltáteDóminum DEUM noſtrum, & adoráte ſcabéllum pedum ejus: * quóniam ſanctum eſt.
Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus: * & Samuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Cuſtodiébant teſtimónia ejus, * & præcéptum quod dedit illis.
Dómine DEUS noſter tu exaudiébas eos: * DEUS tu propítius fuíſti eis, & ulcíſcens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum DEUM noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus: * quóniam ſanctus Dóminus DEUS noſter.

ORA-

ORATIO.

DEUS qui regnas in Ecclésia militánte, & sedes super Chérubim ad déxteram Patris, confitémur & grátias ágimus nómini tuo magno, terríbili & excélso, quod JESUS est. Tu sis nostrum gáudium & desidérium, quóniam te solum cognóscimus ætérna nobis beneficia posse præstáre, qui es benedíctus in sæcula. Amen.

PSALMUS XCIX.

Quo petit anima, ut quasi ovis agnoscat & colat DEUM pastorem & creatorem suum.

JUbiláte DEO omnis terra; * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est DEUS: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * & usque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

ORA-

ORATIO.

DOmine DEUS noster, JESU CHRISTE, à quo creáti sumus & redémpti, qui fecísti nos ad imáginem & similitúdinem tuam, qui sumus pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ: precámur ut in lætítia sempitérna júbilum exultatiónis cum gratiárum actióne mereámur in ætérnum concínere, cum ómnibus Sanctis & eléctis tuis. Amen.

PSALMUS C.

Quo quis primò sibi petit vitæ integritatem, ut probis se associet, impios aversetur. Secundò iis qui regunt Rempublicam, ut justitiam & virtutem colant.

MIsericórdiam & judícium, * cantábo tibi Dómine:

Psallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei: * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * decli-

clinántem à me malígnum non cognoſcébam:

Detrahéntem ſecrétò próximo ſuo, * hunc perſequébar.

Supérbo óculo, & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit ſupérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conſpéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

ORATIO.

Divína miſericórdia nobis præſtet grátiam, ut ambulémus in via immaculáta, & innocéntia cordis atque puritáte conſciéntiæ, vitándo ómnia facínora: ut ſic non cum peccatóribus à civitáte Dómini in illo extrémo judício diſperdámur, ſed cum eléctis in tabernácula ætérnæ felicitátis récipi mereámur. Per CHRISTUM.

PSALMUS CI.

Quo quis plangit vel Ecclesiæ vel animæ suæ desolationem.

DOminę exáudi oratiónem meam:* & clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam à me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.
Quia defecérunt ſicut fumus dies mei: * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.
Percúſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum: * quia oblítus ſum comédere panem meum.
A voce gémitus mei *. adhæſit os meum carni meæ.
Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.
Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * & qui laudábant me, advérſum me jurábant.
Quia cínerem tamquam panem man-

manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam,
A fácie iræ & indignatiónis tuæ: * quia élevans allisíſti me.
Dies mei ſicut umbra declinavérunt: * & ego ſicut fœnum árui.
Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.
Tu exúrgens miſeréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.
Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miſerebúntur.
Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificávit Dóminus Sion: * & vidébitur in glória ſua.
Reſpéxit in oratiónem humílium: * & non ſprevit precem eórum.
Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:
Quia proſpéxit de excélſo ſancto ſuo: * Dóminus de coelo in terram aſpéxit.

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret filios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * & laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * & reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti: * & ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * & omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos; & mutabúntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient:

Filii servórum tuórum habitábunt: * & semen eórum in sæculum dirigétur.

ORATIO.

Benígne Salvátor, sinum tuæ pietátis nobis áperi, ut hæreditátem cœléstem, quam amísimus per cul-

pam,

pani, recipiámus per pœniténtiam: Subínde præſta, ut dignis pœniténtiæ frúctibus peccáta quæ fécimus, ſalúbriter abſtergámus, quátenus témpora nobis indúlta ſic expendámus, ut ad vitam ætérnam pervenire mereámur, grátia & miſericórdia Dómini noſtri JESU CHRISTI, cui eſt honor & glória in ſæcula ſæculórum. Amen.

PSALMUS CII.

Quo quis celebrat collata in ſe ſuoſque beneficia.

Benedic ánima mea Dómino: * & ómnia, quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus.

Benedic ánima mea Dómino: * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus:

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus: * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntátes suas.
Miserátor, & miséricors Dóminus: * longánimis, & multùm miséricors.
Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.
Non secúndùm peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam secúndùm altitúdinem cœli à terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat ortus ab occidénte: * longè fecit à nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet: * & non

co-

cognóſcet ampliùs locum ſuum.
Miſericórdia autem Dómini ab ætérno, * & uſque in ætérnum ſuper timéntes eum.
Et juſtítia illíus in fílios filiórum, * hi qui ſervant teſtaméntum ejus:
Et mémores ſunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam: * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem ſermónum ejus.
Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * miníſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

ORATIO.

Miſerátor & miséricors Dómine, longánimis & multùm miséricors, non ſecúndùm peccáta noſtra fácias nobis, ſed in miſericórdia tua, & in miſeratiónibus multis pro-

propitiáre delíctis nostris, & reple in bonis cœléstibus desidérium nostrum, & sana omnes infirmitátes nostras, qui benedícimus nómini tuo in sæcula. Amen.

PSALMUS CIII.

Quo quis contemplatur & admiratur in creaturis DEI potentiam, sapientiam, bonitatem.

BEnedic ánima mea Dómino: * Dómine DEUS meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem & decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * & minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum,

amí-

amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient: * à voce tonítrui tui formidábunt.
Ascéndunt montes, & descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.
Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.
Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.
Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.
Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.
Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:
Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam servitúti hóminum.
Ut edúcas panem de terra: & vinum lætíficet cor hóminis:
Ut exhílaret fáciem in óleo: * & panis cor hóminis confirmet.
Satu-

Saturabúntur ligna campi, & cedri Líbani, quas plantávit : * illic páſſeres nidificábunt.
Heródii domus dux eſt eórum : * montes excélſi cervis: petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora: * ſol cognóvit occáſum ſuum.
Poſuíſti ténebras, & facta eſt nox: * in ipſa pertransíbunt omnes béſtiæ ſilvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * & quærant à DEO eſcam ſibi.
Ortus eſt ſol, & congregáti ſunt: * & in cubílibus ſuis collocabúntur.
Exíbit homo ad opus ſuum : * & ad operatiónem ſuam uſque ad véſperum.
Quàm magnificáta ſunt ópera tua Dómine! * ómnia in ſapiéntia fecíſti: impléta eſt terra poſſeſſióne tua.
Hoc mare magnum, & ſpatióſum mánibus: * illic reptília, quorum non eſt númerus.
Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.
Draco iſte, quem formáſti ad

illu-

illudéndum ei: * ómnia à te expéctant, ut des illis escam in témpore.
Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum reverténtur.
Emíttes spíritum tuum, & creabúntur: * & renovábis fáciem terræ.
Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.
Qui réspicit terram, & facit eam trémere: * qui tangit montes, & fúmigant.
Cantábo Dómino in vita mea: * psallam DEO meo quámdiu sum.
Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.
Deficiant peccatóres à terra, & iníqui ita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.

ORATIO.

DEUS qui ómnia in sapiéntia creásti, & cujus ópera magnificáta sunt super terram, tibi cánimus, psálli-

psállimus, & benedícimus in ætérnum, quia cognóscimus máchinam mundi à te mirabíliter fabricátam, quæ nos hortátur, ut te summum bonum super ómnia amémus, quóniam univérsa pulchra & bona creásti, qui es benedíctus in sæcula. Amen.

PSALMUS CIV.

Quo quis contemplatur, & celebrat beneficia populo DEI præstita.

CONfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * filii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus DEUS noster: * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui : * verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * & juraménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Jacob in præcéptum : * & Israel in testaméntum ætérnum:

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.

Cùm essent número brevi, * paucíssimi & íncolæ ejus:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis: * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * & in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram: * & omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : * misit rex, & solvit eum ; princeps populórum, & dimísit eum.
Constítuit eum dóminum domus suæ : * & príncipem omnis possessiónis suæ :
Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * & senes ejus prudéntiam docéret.
Et intrávit Israel in Ægyptum : * & Jacob áccola fuit in terra Cham.
Et auxit pópulum suum veheménter : * & firmávit eum super inimícos ejus.
Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * & dolum fácerent in servos ejus.
Misit Móysen servum suum : * Aaron, quem elégit ipsum.
Pósuit in eis verba signórum suórum, * & prodigiórum in terra Cham.
Misit ténebras, & obscurávit : * & non exacerbávit sermónes suos.
Convértit aquas eórum in sánguinem : * & occídit pisces eórum.
Edi-

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, & venit cœnomyía: * & cínifes in ómnibus finibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum & ficúlneas eórum: * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, & venit locústa, & bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto & auro: * & non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix : * & pane cœli saturávit eos.
Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina;
Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.
Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * & eléctos suos in lætítia.
Et dedit illis regiónes Géntium : * & labóres populórum possedérunt :
Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

O R A T I O.

Confiténtes tibi Dómine, & invocántes nomen tuum, atque enarrántes mirabília tua, deprecámur, ut, qui pátribus nostris dux fuísti itíneris in desérto, & pavísti eos manna cœlésti, nos reficere dignéris mysticis tuis dápibus; ut tandem in terra vivéntium per te mereámur indúci, & in regno tuo cum Sanctis tuis lætítia pérfrui sempitérna. Amen.

PSALMUS CV.

Quo celebratur DEI clementia, quæ psallentem, & alios toties peccantes in gratiam recepit.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * & fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditáte tua:

Peccávimus cum pátribus nostris: * injústè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, Mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpùit Mare rubrum, & exsiccátum est: * & dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus: * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti sunt óperum ejus: * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * & tentavérunt DEUM in inaquóso,

Et dedit eis petitiónem ipsórum: * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris: * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, & deglutívit Dathan: * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * & adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam ſuam, * in ſimilitúdinem vítuli comedéntis fœnum.
Oblíti ſunt DEUM, qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham; terribília in Mari rubro.
Et dixit ut diſpérderet eos: * ſi non Móyſes eléctus ejus ſtetíſſet in confractióne in conſpéctu ejus:
Ut avérteret iram ejus ne diſpérderet eos: * & pro níhilo habuérunt terram deſiderábilem.
Non credidérunt verbo ejus, & murmuravérunt in tabernáculis ſuis: * non exaudiérunt vocem Dómini.
Et elevávit manum ſuam ſuper eos: * ut proſtérneret eos in deſérto:
Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus: * & diſpérgeret eos in regiónibus.
Et initiáti ſunt Beélphegor: * & comedérunt ſacrificia mortuórum.
Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis:* & multiplicáta eſt in eis ruína.
Et ſtetit Phínees, & placávit: * & ceſsávit quaſsátio.

Et

Et reputátum eſt ei in juſtítiam; * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis: & vexátus eſt Móyſes propter eos: quia exacerbavérunt ſpíritum ejus.

Et diſtínxit in lábiis ſuis: * non diſperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti ſunt inter Gentes; & didicérunt ópera eórum: & ſerviérunt ſculptílibus eórum: * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt filios ſuos, * & filias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt ſánguinem innocéntem: * ſánguinem filiórum ſuórum & filiárum ſuárum, quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et inféćta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum: * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum: * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.

Et

Et trádidit eos in manus Géntium : * & domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, & humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpè liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cùm tribularéntur : * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * & pœnítuit eum secúndùm multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine DEUS noster : * & cóngrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus DEUS Israel à sæculo & usque in sæculum : * & dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

ORATIO.

Confitémur delícta nostra, & misericórdiam tuam implorámus Dómine, quia peccávimus cum

pá-

pátribus nostris, injústè égimus, iniquitátem fécimus: salva nos Dómine DEUS noster, qui confitémur nómini sancto tuo, & gloriámur in laude tua. Meménto nostri, grátiam conferéndo, atque vísita, ut salvémur in salutári tuo JESU CHRISTO. Amen.

PSALMUS CVI.

Quo psallens celebrat DEI in se suosque bonitatem, qua à fame, exilio, morbis, variisque periculis eos liberavit.

COnfitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci: * & de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu, & occásu: * ab Aquilóne, & mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt,

Esuriéntes, & sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tri-

tribularéntur, * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * & mirabília ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * & ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, & umbra mortis: * vinctos in mendicitáte, & ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia DEI: * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, & umbra mortis: * & víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * & mirabília ejus filiis hóminum.

Quia

Quia contrívit portas æreas : * & vectes férreos confrégit.
Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.
Omnem escam abomináta est ánima eórum : * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.
Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur : * & de necessitátibus eórum liberávit eos.
Misit verbum suum , & sanávit eos : * & erípuit eos de interitiónibus eórum.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * & mirabília ejus filiis hóminum.
Et sacríficent sacrificium laudis : * & annúntient ópera ejus in exultatióne.
Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.
Ipsi vidérunt ópera Dómini , * & mirabília ejus in profúndo.
Dixit, & stetit spíritus procéllæ ; * & exaltáti sunt fluctus ejus.
Ascéndunt usque ad cœlos , & descén-

ſcéndunt uſque ad abyſſos: * ánima eórum in malis tabeſcébat.
Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius: * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.
Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: * & de neceſſitátibus eórum edúxit eos.
Et ſtátuit procéllam ejus in auram: * & ſiluérunt fluctus ejus.
Et lætáti ſunt quia ſiluérunt: * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.
Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus: * & mirabília ejus fíliis hóminum.
Et exáltent eum in eccléſia plebis: * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.
Póſuit flúmina in deſértum, * & éxitus aquárum in ſitim.
Terram fructíferam in ſalsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.
Póſuit deſértum in ſtagna aquárum: * & terram ſine aqua in éxitus aquárum.
Et collocávit illic eſuriéntes: * & conſtituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas: * & fecérunt fructum nativitátis.
Et benedíxit eis, & multiplicáti sunt nimis: * & juménta eórum non minorávit.
Et pauci facti sunt: * & vexáti sunt à tribulatióne malórum, & dolóre.
Effúsa est contémptio super príncipes: * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.
Et adjúvit páuperem de inópia: * & pósuit sicut oves famílias.
Vidébunt recti, & lætabúntur: * & omnis iníquitas oppilábit os suum.
Quis sápiens, & custódiet hæc: * & intélliget misericórdias Dómini?

ORATIO.

Confitémur Dómine misericórdias tuas, quas júgiter exérces circa nos pœniténtes. Clamámus ad te, quia tribulámur; líbera nos & auxiliáre, quia præter te non est adjútor: disrúmpe víncula delictórum, quibus detinémur in servitúte diáboli; & educ nos de ténebris ignorántiæ ad lumen fidei, & de umbra mortis

ad

ad veritátem vitæ, ut tibi soli sacrificémus sacrifícium laudis. Amen.

PSALMUS CVII.

Quo quis petit sibi & Ecclesiæ de hostibus victoriam

PArátum cor meum DEUS, parátum cor meum: * cantábo, & psallam in glória mea.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium, & cíthara: * exúrgam dilúculò.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * & psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua: * & usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cœlos DEUS, & super omnem terram glória tua: * ut liberéntur diléċti tui.

Salvum fac déxtera tua, & exáudi me: * DEUS locútus est in sáncto suo:

Exultábo, & dívidam Síchimam, * & convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manásses: * & Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes ſpei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.
Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?
Nónne tu DEUS, qui repuliſti nos, * & non exíbis DEUS in virtútibus noſtris?
Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana ſalus hóminis.
In DEO faciémus virtútem: * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

ORATIO.

PArátum eſt cor noſtrum Dómine tibi psállere & cantáre júbilo mentis & vocis, quia tu es glória conſciéntiæ noſtræ: confitémur nómini tuo divíno cùm magna ſit ſuper cœlos miſericórdia tua. Fac ítaque ut illuc tendámus, ubi tibi cánitur laus & glória in ſæculórum ſæcula. Amen.

PSAL-

PSALMUS CVIII.

Quo quis petit indui zelo justitiæ, ut suos, justorumque persecutores reprimi & puniri optet.

DEUS laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, & os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, & sermónibus ódii circumdedérunt me: * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * & ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem: * & diábolus stet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus: * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani: * & uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, & mendícent: * & ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, & dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quòd non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, & mendícum, * & compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * & sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * & qui loquúntur mala advérsus ánimam meã.
Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.
Líbera me, quia egénus & pauper ego sum: * & cor meum conturbátum est intra me.
Sicut umbra cùm declínat, ablátus sum: * & excússus sum sicut locústæ.
Génua mea infirmáta sunt à jejúnio: * & caro mea immutáta est propter óleum.
Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita sua.
Adjuva me Dómine DEUS meus: * salvum me fac secúndùm misericórdiam tuam.
Et sciant quia manus tua hæc: * & tu Dómine fecísti eam.
Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.
Induántur qui détrahunt mihi, pu-

dó-

dóre: * & operiántur ſicut diplóide confuſióne ſua.
Confitébor Dómino nimis in ore meo: * & in médio multórum laudábo eum.
Quia áſtitit à dextris páuperis, * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

ORATIO.

OMnípotens ſempitérne DEUS, qui Fílium tuum Dóminum noſtrum JESUM CHRISTUM, pro reátibus noſtris, mortem crucis ignominióſam ſubíre voluíſti; ut nos à morte ætérna redímeres: fac quæſumus nobíſcum miſericórdiam propter nomen ſanctum tuum, & líbera nos à perſequéntibus vítiis, & à diábolo calumniatóre, ne ſtet à dextris. Per eúmdem CHRISTUM Dñm noſtrũ.

PSALMUS CIX.

Quo celebratur Chriſti regnum, ſacerdotium, ac triumphus.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos, * ſcabéllum pedum tuórum.

Vir-

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech.
Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

ORATIO.

OMnípotens DEUS, qui Fílium tuum, qui tecum princípium est unum & idem, genitúra ineffábili & ætérna genuísti; &, qui sacérdos factus secúndùm órdinẽ Melchísedech, corpus & sánguinem próprium óbtulit in ara crucis ad reconciliatiónem nostram, tibi obédiens usque ad mortem: quæsumus, ut mors ejus spontánea sit nobis vita ætérna. Amen.

PSAL-

PSALMUS CX.

Quo celebratur beneficium Eucharistiæ ac Legis Euangelicæ.

CONfitébor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, & congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio & magnificéntia opus ejus: * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * iní-

Initium ſapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in ſæculum ſæculi.

ORATIO.

Misericors & miſerátor Dómine, cujus ópera ómnia ſunt véritas & judícium, tríbue nobis timórem nóminis tui ſancti & terríbilis, quem eſſe inítium ſapiéntiæ prædixíſti, ut juſtórum congregatióni admíxti, miſericórdiæ tuæ eſcis ſpirituálibus ſaginémur. Amen.

PSALMUS CXI.

Quo quis poſtulat timorem Domini, & affectum miſericordiæ in pauperes.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.
Potens in terra erit ſemen ejus: * generátio rectórum benedicétur.
Glória & divítiæ in domo ejus: * & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi.
Exórtum eſt in ténebris lumen rectis:* miséricors, & miſerátor, & juſtus.
Jucúndus homo qui miſerétur & cómmodat, diſpónet ſermónes ſuos in

in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur, déntibus suis fremet & tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

ORATIO.

QUæsumus miséricors & miserátor Dómine, ut in consórtio justórum & congregatióne sanctórum timeámus te filiáli afféctu; ádeò ut parátum sit semper cor nostrum speráre in te, & confirmátum in amóre tuo, qui es única salus nostra: ut ópera misericórdiæ hìc exercéntes erga próximum, à glória tua ætérna non separémur. Amen.

PSALMUS CXII.

Quo petitur humilitas; qua quis DEO excelso placens exaltetur.

LAudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus DEUS noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cœlo & in terra?

Súscitans à terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem:

Ut collócet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

ORATIO.

LAudántes nomen tuum omnípotens DEUS, quod est benedíctum in sæcula, rogámus ut in sinu matris Ecclésiæ collocátos suscitáre dignéris, per tuam grátiam, nos peccatóres, misériis & delíctis obnóxios, &

erígere de terrénis desidériis & vitiórum putrédine, ut non nisi cœléstia meditémur. Amen.

PSALMUS CXIII.

Quo psallens celebrat DEI *gratiam, quæ à peccato & mundo, in cælum à* DEO *evocatur & ducitur.*

IN éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus:

Mare vidit, & fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut aríetes: * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quòd fugísti: * & tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes exultástis sicut aríetes: * & colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie DEI Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Su-

Super misericórdia tua, & veritáte tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi est DEUS eórum?

DEUS autem noster in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt: non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * & benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.
Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
Adjíciat Dóminus super vos; * super vos, & super filios vestros.
Benedícti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.
Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit filiis hóminum.
Non mórtui laudábunt te Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc & usque in sæculum.

ORATIO.

DEUS, qui timéntibus & sperántibus in te adjútor es & protéctor; qui ómnia quæcúmque voluísti, fecísti in cœlo & in terra; sis memor nostri, atque benedícas nobis super misericórdia tua atque veritáte tua, non nobis dando glóriam, sed nómini tuo divíno, quod ubíque celebrétur, & prædicétur, ex hoc præsénti témpore usque in sæculum. Amen.

PSALMUS CXIV.

Quo psallens induit affectum diligendi DEUM, qui se à peccato, morte, & inferno liberavit.

DIléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam: * misericors Dóminus, & justus, & DEUS noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

ORATIO.

EXáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ, & líbera ánimam meam de morte peccáti atque ætérnæ damnatiónis, quia circumdedérunt me tentatiónes graves & delícta. Custódi me per tuam grátiam, ut non íncidam de via justítiæ in fóveam peccáti: imò ab inférni perículis érutum, in regióne vivórum, & glória Beatórum, me constítuas in ætérnum. Amen.

PSALMUS CXV.

Quo provocatur quis ut pergat DEUM liberatorem diligere, eique gratias agere.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspé-

ſpéctu Dómini mors ſanctórum ejus.
O Dómine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus, & filius ancíllæ tuæ.
Dirupíſti víncula mea: * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conſpéctu omnis pópuli ejus:* in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúſalem.

ORATIO.

INvocámus nomen tuum Dómine, grátiam & miſericórdiam implorándo, qui ex fragilitáte noſtræ natúræ impoténtes ſumus ad omne bonum, deſtitúti omni ſolátio ac virtútibus. Quocírca dirúmpere dignéris víncula peccatórum noſtrórum, ut ſic à delíctis líberi mereámur cœléſtis Jerúſalem gáudiis pérfrui. Amen.

PSALMUS CXVI.

Quo invitantur omnes Gentes ad laudandam DEI miſericordiam.

LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:
Quóniam confirmáta eſt ſuper nos

nos misericórdia ejus : * & véritas Dómini manet in ætérnum.

ORATIO.

OMnipotens DEUS, qui ómnium Géntium ore laudáris, quia Dóminus pro servis, justus pro peccatóribus, incarnári, nasci, & mori dignátus es; súpplices te precámur, ne déseras nos órphanos; sed confirma super nos misericórdiam & veritátem tuam in ætérnum. Amen.

PSALMUS CXVII.

Quo psallens laudat DEI in se misericordiam, qua à dæmonibus & hostibus salvatus est.

COnfitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum:

num: * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor: * & ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confidere in Dómino, * quàm confidere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quàm speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, & exarsérunt sicut ignis in spinis: * & in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * & Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus: * & factus est mihi in salútem.

Vox exultatiónis & salútis, * in tabernáculis justórum:

Déxtera Dómini fecit virtútem:

déxte-

déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.
Non móriar, sed vivam: * & narrábo ópera Dómini.
Castígans castigávit me Dóminus: * & morti non trádidit me.
Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * & factus es mihi in salútem.
Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.
A Dómino factum est istud: * & est mirábile in óculis nostris.
Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exultémus, & lætémur in ea.
O Dómine salvum me fac, ò Dómine benè prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Benedíximus vobis de domo Dómini: * DEUS Dóminus, & illúxit nobis.
Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.
DEUS meus es tu, & confitébor tibi:

tibi: * DEUS meus es tu, & exaltábo te.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * & factus es mihi in salútem.
Confitémini Dómini quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

ORATIO.

Consolátio tribulatiónum nostrárum, piíssime DEUS, qui justórum tabernácula lætítia perfúndis: exálta Ecclésiam tuam virtúte poténtis déxteræ, qua fiat porta justítiæ, ut per eam ingrediámur viam salútis; & ita se angulári stabilitáte connéctat, ut tua resurrectióne clarificáta refúlgeat. Amen.

PSALMUS CXVIII.

Quo petitur studium, amor, & zelus DEI.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

U ti-

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.
Tunc non confúndar, * cùm perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me à mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.
Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor: * & considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retribue servo tuo, vivífica me: * & custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * & considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium, & contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, & advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam & testimónia tua meditátio mea est: * & consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * & exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove à me: * & de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.
Adhæsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cùm dilatásti cor meum.
LEgem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum: * & exquíram eam semper.
Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam: * & custódiam illam in toto corde meo.
Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.
Inclína cor meum in testimónia tua: * & non in avarítiam.
Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.
Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod ſuſpicátus ſum : * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua Dómine: * ſalutáre tuum ſecúndùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque: * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper : * in ſæculum & in ſæculum ſæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in teſtimóniis tuis in conſpéctu regum : * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis , * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua , quæ diléxi : * & exercébar in juſtificatiónibus tuis:

MEmor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníquè agébant usquequáque: * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à sæculo Dómine: * & consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * & custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * & convérti pedes meos in testimónia tua.

Pará-

Parátus sum, & non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.
Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * & legem tuam non sum oblítus.
Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.
Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * & custodiéntium mandáta tua.
Misericórdia tua Dómine plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.
BOnitátem fecísti cum servo tuo Dómine, * secúndùm verbum tuum.
Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.
Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptéreà elóquium tuum custodívi.
Bonus es tu: * & in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.
Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem

in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.
Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum : * ego verò legem tuam meditátus ſum.
Bonum mihi quia humiliáſti me: * ut diſcam juſtificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui, * ſuper míllia auri, & argénti.
Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me : * da mihi intelléctum, & diſcam mandáta tua.
Qui timent te vidébunt me, & lætabúntur: * quia in verba tua ſuperſperávi.
Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua : * & in veritáte tua humiliáſti me.
Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecúndùm elóquium tuum ſervo tuo.
Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam : * quia lex tua meditátio mea eſt.
Confundántur ſupérbi, quia injúſtè iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.
Con-

Convertántur mihi timéntes te: * & qui novérunt teſtimónia tua.
Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confúndar.
DEfécit in ſalutáre tuum ánima mea: * & in verbum tuum ſuperſperávi.
Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando conſoláberis me?
Quia factus ſum ſicut uter in pruína: * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.
Quot ſunt dies ſervi tui: * quando fácies de perſequéntibus me judícium?
Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * ſed non ut lex tua.
Omnia mandáta tua véritas: * iníquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.
Paulò minùs conſummavérunt me in terra, * ego autem non derelíqui mandáta tua.
Secúndùm miſericórdiam tuam vivífica me: * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.
In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundásti terram, & pérmanet.
Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.
Nisi quòd lex tua meditátio mea est: * tunc fortè periíssem in humilitáte mea.
In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.
Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.
Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.
QUómodo diléxi legem tuam Dómine: * tota die meditátio mea est.
Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.
Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.
Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.
A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.
Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!
A mandátis tuis intelléxi: * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.
Lucérna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.
Jurávi, & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.
Humiliátus sum usquequáque Dómine: * vivífica me secúndùm verbum tuum.
Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine: * & judícia tua doce me.
Anima mea in mánibus meis semper: * & legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hære-

Hæreditáte acquisívi teſtimónia tua in ætérnum : * quia exultátio cordis mei ſunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas juſtificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.
INíquos ódio hábui : * & legem tuam diléxi.
Adjútor & ſuſcéptor meus es tu : * & in verbum tuum ſuperſperávi.
Declináte à me malígni : * & ſcrutábor mandáta DEI mei.
Súſcipe me ſecúndùm elóquium tuum, & vivam : * & non confúndas me ab expectatióne mea.
Adjuva me, & ſalvus ero : * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.
Sprevíſti omnes diſcedéntes à judíciis tuis : * quia injúſta cogitátio eórum.
Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeò diléxi teſtimónia tua.
Confige timóre tuo carnes meas; * à judíciis enim tuis tímui.
Feci judícium & juſtítiam : * non tra-

tradas me calumniántibus me.
Súſcipe ſervum tuum in bonum: * non calumniéntur me ſupérbi.
Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum: * & in elóquium juſtítiæ tuæ.
Fac cum ſervo tuo ſecúndùm miſericórdiam tuam: * & juſtificatiónes tuas doce me.
Servus tuus ſum ego: * da mihi intelléctum, ut ſciam teſtimónia tua.
Tempus faciéndi Dómine: * diſſipavérunt legem tuam.
Ideò diléxi mandáta tua, * ſuper aurum & topázion.
Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.
Mirabília teſtimónia tua: * ídeò ſcrutáta eſt ea ánima mea.
Declarátio ſermónum tuórum illúminat: * & intelléctum dat párvulis.
Os meum apérui,& attráxi ſpíritum: * quia mandáta tua deſiderábam.
Aſpice in me, & miſerére mei, *
ſe-

ſecúndùm judícium diligéntium nomen tuum.
Greſſus meos dírige ſecúndùm elóquium tuum: * & non dominétur mei omnis injuſtítia.
Rédime me à calúmniis hóminum: * ut cuſtódiam mandáta tua.
Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum: * & doce me juſtificatiónes tuas.
Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non cuſtodiérunt legem tuam.
Juſtus es Dómine: * & rectum judícium tuum.
Mandáſti juſtítiam teſtimónia tua: * & veritátem tuam nimis.
Tabéſcere me fecit zelus meus: * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuum veheménter, * & ſervus tuus diléxit illud.
Adoleſcéntulus ſum ego, & contémptus: * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.
Juſtítia tua, juſtítia in ætérnum: * & lex tua véritas.
Tribulátio & angúſtia invenérunt

runt me: * mandáta tua meditátio mea est.
Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.
CLamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.
Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.
Prævéni in maturitáte, & clamávi: * quia in verba tua supersperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te dilúculò: * ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi secúndùm misericórdiam tuam Dómine: * & secúndùm judícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * à lege autem tua longè facti sunt.
Propè es tu Dómine: * & omnes viæ tuæ véritas.
Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.
Vide humilitátem meam, & éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus: * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ Dómine: * ſecúndùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequúntur me, & tríbulant me: * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabeſcébam: * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine: * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratis: * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua: * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum: * legem autem tuam diléxi.

Sé-

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum Dómine: * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, & testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me: * quónam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine: * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te: * & judícia tua adjuvábunt me.
Errávi, ſicut ovis quæ périit: * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

ORATIO.

SPes humáni géneris CHRISTE, refúgium noſtrum & virtus, cujus lumen à longè inter caliginóſas nébulas, ſuper maris procéllas, quaſi ſtellæ maris rádius, óculos noſtros irrádiat, ut dirigámur ad te portum: gubérna Dómine navem noſtram tua déxtera, clavo Crucis tuæ, ne pereámus in flúctibus, ne nos demérgat tempéſtas aquæ, ne absórbeat nos profúndum: ſed virtúte Crucis trahe nos ab hoc pélago ad ſolámen únicum noſtrum; quem à longè, quaſi ſtellam matutínam & ſolem juſtítiæ, vix lacrymántibus óculis, in líttore cœléſtis pátriæ nos expectántem vidémus. En ad te clamámus redémpti tui, quos pretióſo Sánguine redemíſti, exáudi nos DEUS ſalutáris noſter, ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè. In mari turbulénto ver-

versámur; tu in líttore ſtans áſpicis perícula noſtra; ſalvos nos fac propter nomen tuum. Da, ut ſalva nave & mércibus, ſecúri perveniámus ad portum. Amen.

PSALMUS CXIX.

Quo verſans hìc anima inter impios, ſuſpirat ad Sanctorum conſortium in cœlis.

AD Dóminum cùm tribulárer clamávi: * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt: habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

ORATIO.

OMnípotens & miséricors DEUS, à tribulatiónibus cunctis éri-

pe nos, & líbera ánimas noſtras à lábiis detrahéntium & iniquórum; ut adjutóriis ſpirituálibus præmuníti, nullis impugnatiónibus obruámur. Per CHRISTUM.

PSALMUS CXX.

Quo petit pſallens, ut DEUS ſe cuſtodiat, omniaque ſua opera dirigat.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introitum tuum, & éxitum tuum; * ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

ORA-

ORATIO.

OMnípotens DEUS, qui fecísti cœlum & terram, sis auxílium & protéctio nostra in tentatiónibus nostris: ne patiáris humáno afféctu nos labi in peccátis, sed custódias ánimas nostras per tuam grátiam ab omni malo, ab intróitu vitæ nostræ usque ad éxitum ejus. Per CHRISTUM Dóminum nostrum. Amen.

PSALMUS CXXI.

Quo lætatur & jubilat anima, quòd vocata sit ad Ecclesiam & cœlum.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te:
Propter domum Dómini DEI nostri, * quæsívi bona tibi.

ORATIO.

DA, quæsumus Dómine, diligéntibus te, & nomen tuum divínum confiténtibus, abundántiam bonórum spirituálium, ut omnes astrícti hìc vínculo charitátis, & ambulántes in átriis Ecclésiæ tuæ in unitáte fidei, tandem in Jerúsalem, civitáte cœlésti, quæ ædificátur ex Sanctórum contubérnio, participatióne mútua, lætémur in idípsum te verum DEUM Dóminum nostrum. Amen.

PSALMUS CXXII.

Quo excitatur homo ut oculos levet ad DEUM, ejusque opem in quavis vexatione imploret.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce

Ecce ſicut óculi ſervórum, * in má-
nibus dominórum ſuórum;
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dó-
minæ ſuæ: * ita óculi noſtri ad Dó-
minum DEUM noſtrum, donec mi-
ſereátur noſtri.
Miſerére noſtri Dómine, miſerére
noſtri: * quia multùm repléti ſu-
mus deſpectióne:
Quia multùm repléta eſt ánima no-
ſtra: * oppróbrium abundántibus,
& deſpéctio ſupérbis.

ORATIO.

COElórum habitátor DEUS, ad te levámus óculos noſtros, precántes: ut confutátis oppróbriis ſuperbórum, deſpectiónibus dívitum, nobis miſericórdiam sólitam clementer largiáris, ad quem aſsíduè óculos dirígimus, donec miſereáris noſtri, liberándo ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus, & futúris. Amen.

PSALMUS CXXIII.

Quo anima gratias agit DEO, quòd se à peccato, dæmonis potestate, ac insidiis liberarit.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíssent nos.

Cùm irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

ORATIO.

QUæsumus Dómine, creátor cœli & terræ, ut per grátiam tuam semper sis in nobis, líberans nos de in-

insídiis ac deceptiónibus dæmonum, láqueos peccatórum noſtrórum conteréndo, ut qui de noſtra virtúte diffidimus, nóminis tui adjutório muniámur. Per CHRISTUM Dóminum noſtrum. Amen.

PSALMUS CXXIV.

Quo poſtulatur ſpes in DEO, menſque fixa & immobilis.

QUi confidunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli ſui, ex hoc nunc & uſque in ſæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum: * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac Dómine bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſrael.

ORA-

ORATIO.

REpélle Dómine nequítias insurgéntium à sorte justórum, & serva nos, ne commoveámur à stabilitáte fidei & virtútis. Ne quoque per blandítias carnis declinémus ad pravitátes nostras: sed præsta, ut qui in te toto corde confidimus, nullis tentatiónum procéllis quatiámur. Amen.

PSALMUS CXXV.

Quo mens ruminet, & prægustet lætitiam euntium ex hoc exilio ad patriam cœlestem.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eún-

Eúntes ibant & flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

ORATIO.

COnsoláre Dómine pópulum tuum, & reple nos gáudio spirituáli, atque magnífica misericórdiam tuam fácere nobíscum, liberándo nos à captivitáte péssima vitiórum & diáboli: ut quod hìc in bonis opéribus seminámus, tandem ex eo fructum ætérnæ vitæ recipiámus in præmium & corónam gaudiórum. Amen.

PSALMUS CXXVI.

Quo oratur DEUS, ut anima virtutibus se perficiat, & ædificet in templum DEI.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustrà vígilat qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cùm loquétur inimícis suis in porta.

ORATIO.

Congregatiónem fidélium in unitáte spíritus custódi Dómine, & nos filios tuos renátos ex aqua & spíritu in Ecclésia, quam ædificásti sánguine tuo, fac súrgere à peccátis per lumen grátiæ tuæ: ut abundántes in opéribus bonis, simus hæréditas tua, & tu merces nostra, qui es CHRISTUS fructus benedíctus ventris virginális. Amen.

PSALMUS CXXVII.

Quo psallens petit ex uxore, id est carne sua, parere DEO proles bonorum operum, quibus gaudium & pacem hìc & in cælo assequatur.

Beáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

La-

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion, * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſrael.

ORATIO.

Timéntibus nomen tuum, Dómine, beatitúdinem largíre perpétuam, ut nos & filii noſtri videámus bona cœléſtis Jerúſalem, non quæ tránſeunt, ſed ætérna ſunt, & pacem ſuper omnem pópulum Chriſtiánum. Per Dóminum.

PSALMUS CXXVIII.

Quo petitur, ut noſtri & Eccleſiæ hoſtes illi numquam prævaleant, ſed peſſumdentur.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſrael.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.
Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem ſuam.
Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, & convertántur retrórſum omnes qui odérunt Sion.
Fiant ſicut fœnum tectórum: * quod priúſquam evellátur, exáruit.
De quo non implévit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit.
Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos: * benedíximus vobis in nomine Dómini.

ORATIO.

PRæſta nobis Dómine patiéntiam in advérſis, & ab ómnium impugnatiónum nequítiis nos tua protectióne defénde, ut perícula mundi transíre valeámus illæſi, ut benè vivéntes æquanímiter tolerémus ímpios, & ab ómnibus ſanctis tuis bene-

nedíci valeámus in nómine tuo, quod JESUS est, Salvátor noster. Amen.

PSALMUS CXXIX.

Quo humiliter petitur peccatorum venia.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris Dómine: * Dómine quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt: * & propter legem tuam ſuſtínui te Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem: * ſperet Iſrael in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia: * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

ORATIO.

DE profúndis cordis clamámus ad te Dómine, ut de profún-

dis peccatórum líberes nos; quia apud te solum verum DEUM est propitiátio & reconciliátio nostra: Ne obsérves iniquitátes nostras, qui sperámus in misericórdia tua, qui redémpti sumus pretióso Sánguine tuo. Amen.

PSALMUS CXXX.

Quo petitur odium arrogantiæ, & amor modestiæ & humilitatis.

DOmine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, ex hoc nunc & usque in sæculum.

ORATIO.

OMnípotens DEUS, ne permíttas nos exaltári in supérbiis nostris, neque confidere in nostris víribus, & altióra nobis indagáre: sed

ſed humiliári ſub poténti manu tua; & ſperáre in te Dómino DEO noſtro, ut ad æternitátem tuam in cœléſtibus perveníre valeámus. Per CHRISTUM Dóminum noſtrum. Amen.

PSALMUS CXXXI.

Quo oratur ut DEUS Pater cum Arca, id eſt Euchariſtia, Eccleſiam inhabitet, & Clerum ac populum ſanctificet.

MEménto Dómine David, * & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit DEO Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei:

Si dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum DEO Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis ſilvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam: * & sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos:
Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hìc habitábo, quóniam elégit eam.
Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutári: * & sancti ejus exultatióne exultábunt.
Illuc prodúcam cornu David, *

pará-

parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

ORATIO.

MEmor esto nostri, omnípotens DEUS, & índue nos justítia, atque salutári grátia tua. Efflóreat quoque super nos sanctificátio divinitátis tuæ, ut custodiámus testimónia tua Euangélica: saturándo pane cœlésti verbi DEI nos húmiles, nihil de nobis præsuméntes, & tu in nobis atque nos in te habitándo, benedícas benedictióne grátiæ tuæ in præsénti, & glóriæ in futúro. Amen.

PSALMUS CXXXII.

Quo oratur pro pace & concordia in familia, urbe, regno, & Ecclesia conservanda.

ECce quàm bonum, & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti

ménti ejus : * ſicut ros Hermon ; qui deſcéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem , * & vitam uſque in ſæculum.

ORATIO.

INfúnde Dómine in Eccléſiam tuam charitátem fraternitátis ac pacis ; ut rore ſpirituális unguénti aſpérſi , benedictiónis tuæ grátia jucundémur in corde uno & ánima una. Per CHRISTUM Dóminum noſtrum.

PSALMUS CXXXIII.

Quo poſtulatur , ut ſacerdotes , & plebs Chriſtiana DEUM in tot jam templis præſentem ſtudiosè colant.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini:

Qui ſtatis in domo Dómini , * in átriis domus DEI noſtri.

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta , * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion , * qui fecit cœlum & terram.

ORA-

ORATIO.

BEnedicéntes te omnes ſervi tui Dómine deprecámur, ut nos hujus mundi nocte obſcurátos illumináre dignéris; quátenus, dum manus noſtras in bonis opéribus elevámus, benedictiónem à te ætérnam conſequámur. Per CHRISTUM Dóminum noſtrum. Amen.

PSALMUS CXXXIV.

Quo invitantur DEI cultores ad laudem DEI creatoris & ſalvatoris.

LAudáte nomen Dómini, * laudáte ſervi Dóminum.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domus DEI noſtri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam ſuáve.

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus eſt Dóminus, * & DEUS noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit in cœlo, & in terra, * in mari, & in ómnibus abyſſis.

E dú-

Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.
Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.
Et misit signa & prodígia in médio tui Ægypte: * in Pharaónem, & in omnes servos ejus.
Qui percússit Gentes multas: * & occídit reges fortes.
Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.
Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.
Dómine nomen tuum in ætérnum: * Dómine memoriále tuum in generatióne & generatiónem.
Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * & in servis suis deprecábitur.
Simulácra Géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, & non loquéntur: * ócu-

óculos habent, & non vidébunt.
Aures habent, & non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * & omnes qui confidunt in eis.
Domus Israel benedícite Dómino: * domus Aaron benedícite Dómino.
Domus Levi benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum benedícite Dómino.
Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

ORATIO.

LAudámus nomen tuum Dómine, omnes servi tui, pro beneficio creatiónis & redemptiónis, quóniam bonus es & suávis: deprecábilis esto super cliéntulos tuos de família tua elécta; & placábilis, exaudiéndo preces nostras: ut hìc te benedicéntes, cum Angelis in ætérnum te laudáre mereámur. Per CHRISTUM Dóminum nostrum. Amen.

PSALMUS CXXXV.

Quo psallens celebrat misericordiam DEI creatoris, & sibi datas victorias contra Pharaonem, Sehon, & Og, id est contra dæmones, carnem, & mundum.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini DEO deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus:

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Lunam & stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui edúxit Israel de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
In manu poténti, & bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui divísit Mare rubrum in divisiónes : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et excússit Pharaónem ; & virtútem ejus in Mari rubro : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui percússit reges magnos : *

quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Sehon regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et Og regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et dedit terram eórum hæreditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Hæreditátem Israel servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini DEO cœli: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum:

rum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

ORATIO.

MEmor esto humilitátis nostræ, & miserére nobis omnípotens DEUS: qui quondam pátribus nostris terram adversariórum in hæreditátem donásti, quæsumus ut nos à peccáti mácula liberátos in tuam cœléstem hæreditátem restítuas. Per CHRISTUM Dóminum nostrum, Amen.

PSALMUS CXXXVI.

Quo psallens ex hoc exilio suspirat ad cœlum.

SUper flúmina Babylónis, illic sédimus & flévimus; * cùm recordarémur Sion:

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus canticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.
Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui:
Si non proposúero Jerúsalem; * in princípio lætítiæ meæ.
Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem:
Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.
Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.
Beátus, qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

ORATIO.

CRescat & roborétur desidérium Jerúsalem cœléstis in córdibus nostris, ut non semper agitémur super flúmina Babylónis, hujus confusíbilis mundi, sed tránseat captívitas nostra, ut véniat felícitas ætérna, ubi non cessémus cantáre cántica Sion, cum CHRISTO Dómino nostro in ætérnum. Amen.

PSAL-

PSALMUS CXXXVII.

Quo aguntur gratiæ DEO pro ope, gratia, & beneficiis acceptis.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo;

Super misericórdia tua, & veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit: * & alta à longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti ma-

manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

ORATIO.

Multíplica Dómine misericórdiam tuam super nos, dum te in templo sancto tuo júgiter adorámus, & confitémur tibi pro collátis beneficiis in toto corde nostro grátias agéndo, vivífica nos liberándo de médio tribulatiónis & angustiárum, & salvet nos grátia tua divína, ne despícias ópera mánuum tuárum.

PSALMUS CXXXVIII.

Quo psallens petit in mentem habere DEI præsentiam, Deumque præsentem ubique intueri & revereri.

Dómine probásti me, & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longè: * sémitam meam, & funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.
Ecce Dómine tu cognovísti ómnia, novíssima, & antíqua : * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.
Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, & non pótero ad eam.
Quò ibo à spíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?
Si ascéndero in cœlum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.
Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;
Etenim illuc manus tua dedúcet me : * & tenébit me déxtera tua.
Et dixi : * Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * & nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur à te, & nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.
Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi quia terribíliter ma-

magnificátus es : * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóſcit nimis.
Non eſt occultátum os meum à te, quod fecíſti in occúlto: * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.
Imperféctum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes ſcribéntur: * dies formabúntur, & nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificáti ſunt amíci tui DEUS : * nimis confortátus eſt principátus eórum.
Dinumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabúntur : * exurréxi, & adhuc ſum tecum.
Si occíderis DEUS peccatóres : * viri ſánguinum declináte à me:
Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.
Nónne qui odérunt te Dómine, óderam : * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam?
Perfécto ódio óderam illos : * & inimíci facti ſunt mihi.
Proba me DEUS, & ſcito cor meum : * intérroga me, & cognóſce ſémitas meas.

Et

Et vide, ſi via iniquitátis in me eſt: * & deduc me in via ætérna.

ORATIO.

DEUS meus, qui creáſti me ſecúndùm ánimam & corpus, & cognovíſti me, atque actus, ſtúdia atque cogitatiónes meas inveſtigáſti, ádeò ut à præséntia majeſtátis tuæ nuſquam effúgere poſſim; te precor, ut diréctus in via ætérna, illo deféndar bráchio, quo honorábiles amíci tui gloriántur in cœlo. Per CHRISTUM Dóminum noſtrum.

PSALMUS CXXXIX.

Quo pſallens orat contra iniquos, qui ipſum calumniantur & perſequuntur.

ERipe me Dómine ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpéntis: * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me Dómine de manu peccatóris: * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos : * abſcondérunt ſupérbi láqueum mihi.
Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.
Dixi Dómino : DEUS meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.
Dómine, Dómine virtus ſalútis meæ : * obumbráſti ſuper caput meum in die belli.
Ne tradas me Dómine à deſidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne fortè exalténtur.
Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.
Cadent ſuper eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in miſériis non ſubsíſtent.
Vir linguóſus non dirigétur in terra : * virum injúſtum mala cápient in intéritu.
Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * & vindíctam páuperum.

Ve-

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * & habitábunt recti cum vultu tuo.

ORATIO.

Virtus salútis nostræ DEUS, ne derelínquas nos in desidériis nostris, neque permíttas in concupiscéntiis nostris, ut consentiámus sátanæ suggestóri: sed custódi, líbera, & éripe de manu diáboli ánimas nostras; ut tandem confiténtes nómini tuo, pérfrui mereámur visióne divína in cœlis. Amen.

PSALMUS CXL.

Quo postulatur in persecutione patientia, in correptione humilitas, in periculis liberatio.

Dómine clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo, * & óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine Dómine óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me à láqueo, quem statuérunt mihi: * & à scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

ORATIO.

POne Dómine custódiam ori nostro, ne affluámus in verba nóxia & scandalósa; ne quoque prorumpámus in verba malítiæ ad excusándas excusatiónes in peccátis; sed custódi nos à láqueis sátanæ, ne de vítio in vítium ruéntes, cadámus in rétia ejus. Per CHRISTUM Dóminum nostrum.

PSALMUS CXLI.

Quo psallens extremè afflictus, aut moribundus, ab omnibus derelictus, animam suam DEO commendat.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * & tu cognovísti sémitas meas.

In via hac qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, & vidébam: * & non erat qui cognósceret me.

Périit fuga à me, * & non eſt qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus ſum nimis.
Líbera me à perſequéntibus me: * quia confortáti ſunt ſuper me.
Educ de cuſtódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant juſti, donec retríbuas mihi.

ORATIO.

Deprecántes Dómine voce húmili, majeſtátem tuam expóſcimus, & oratiónes noſtras in tribulatióne pronuntiámus, qui cognovíſti sémitas noſtras, ut líberes nos à perſequéntibus inimícis noſtris, atque adjúti à te única ſpe noſtra, portiónem cum eléctis tuis in terra vivéntium ſortiámur.

PSAL-

PSALMUS CXLII.

Quo psallens petit sibi peccata remitti, se doceri & dirigi in recta salutis via, & à dæmonibus protegi.

DOmine exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi:

Velóciter exáudi me Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me: *

& símilis ero descēdéntibus in lacum.
Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia DEUS meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam: * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

ORATIO.

Non avértas Dómine, tamquam offénsus, fáciem tuam misericórdiæ à nobis pœniténtibus, differéndo donum grátiæ: sed sine mora largíri dignéris misericórdiam tuam, quia in te solo sperávimus, &

ad

ad fontem grátiæ levávimus ánimas noſtras. Agnoſcámus ergo per te viam ſalútis, in qua ambulémus itínere recto ad pátriam cœléſtem, propter nomen tuum quod JESUS eſt. Amen.

PSALMUS CXLIII.

Quo pſallens petit non terrena & caduca impiorum bona, ſed ut Dominus ſit illi DEUS & omnia.

BEnedíctus Dóminus DEUS meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum: * ſuſcéptor meus, & liberátor meus:

Protéctor meus, & in ipſo ſperávi: * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine quid eſt homo, quia innotuíſti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus eſt: * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine inclína cœlos tuos, & deſcénde: * tange montes, & fumigábunt.

Fúl-

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos: * emítte ſagíttas tuas, & conturbábis eos:
Emítte manum tuam de alto, éripe me, & líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.
Quórum os locútum eſt vanitátem: * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.
DEUS cánticum novum cantábo tibi: * in pſaltério, decachórdo pſallam tibi.
Qui das ſalútem régibus: * qui redemiſti David ſervum tuum de gládio malígno: éripe me.
Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem: * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.
Quorum filii, ſicut novéllæ plantatiónes * in juventúte ſua.
Fíliæ eórum compóſitæ, * circumornátæ ut ſimilitúdo templi.
Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.
Oves eórum fœtóſæ, abundántes in egréſſibus ſuis: * boves eórum craſſæ.

Non

Non est ruina macériæ, neque tránsitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus DEUS ejus.

ORATIO.

Misericórdia nostra ac refúgium nostrum, suscéptor, liberátor ac protéctor noster in ómnibus perículis, tentatiónibus & anxietátibus nostris, qui inclinásti cœlos tuos, & descendísti pro salúte nostra, humanitátis formam suscípiens; doce nos spirituálibus armis, peccátis resístere, ne vanitáti mundánæ subjécti, à dominatióne cœlésti pellámur. Amen.

PSALMUS CXLIV.

Quo celebratur DEI majestas, potentia, gloria, & misericordia erga timentes & invocantes se.

Exaltábo te DEUS meus rex: * & benedícam nómini tuo in sæculum, & in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * & laudábo nomen tuum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus & laudábilis nimis: * & magnitúdinis ejus non eſt finis.
Generátio & generátio laudábit ópera tua: * & poténtiam tuam pronuntiábunt.
Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquéntur: * & mirabília tua narrábunt.
Et virtútem terribílium tuórum dicent: * & magnitúdinem tuam narrábunt.
Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt: * & juſtítia tua exultábunt.
Miſerátor & miséricors Dóminus: * pátiens, & multùm miséricors.
Suávis Dóminus univérſis: * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.
Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua: * & ſancti tui benedícant tibi.
Glóriam regni tui dicent: * & poténtiam tuam loquéntur:
Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam: * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum: * & dominátio tua in omni generatióne, & generatiónem.
Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * & sanctus in ómnibus opéribus suis.
Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * & érigit omnes elísos.
Oculi ómnium in te sperant Dómine: * & tu das escam illórum in témpore opportúno.
Aperis tu manum tuam: * & imples omne ánimal benedictióne.
Justùs Dóminus in ómnibus viis suis: * & sanctus in ómnibus opéribus suis.
Propè est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.
Voluntátem timéntium se fáciet, * & deprecatiónem eórum exáudiet: & salvos fáciet eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * & omnes peccatóres dispérdet.
Laudatiónem Dómini loquétur os me-

meum: * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, & in sæculum sæculi.

ORATIO.

Exaltámus Dómine; celebrámus, atque benedícimus poténtiam, magnificéntiam, sanctitátem, virtútes terribílium, abundántiam bonitátis & justítiæ tuæ qui suávis es, miserátor & miséricors, cujus miseratiónes super ómnia ópera tua. Alleva nos corruéntes in peccátis, atque imple benedictióne supérna, ut tandem glória magnificéntiæ regni tui cœléstis pérfrui mereámur. Amen.

PSALMUS CXLV.

Quo anima spem suam collocet non in homine fallaci, sed in DEO qui solus est potentissimus, fidelissimus, & benignissimus.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam DEO meo quámdiu fúero. Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus DEUS Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino DEO ipsíus: * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium, injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum & víduam suscípiet: * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, DEUS tuus Sion * in generatiónem & generatiónem.

ORATIO.

Omnípotens DEUS, adjútor, protéctor, & única spes nostra, qui fecísti cœlum & terram, mare & ómnia quæ in eis sunt, solve nos compedítos peccatórum vínculis, & dírige in viam justítiæ, pro-

strátos in peccátis, atque illumináre dignéris per tuam grátiam cæcos, qui peccatórum ténebris invólvimur: ut sic illumináti, valeámus te pura mente dilígere. Amen.

PSALMUS CXLVI.

Quò celebratur DEI sapientia, potentia, providentia, beneficentia in omnes, maximè timentes se.

LAudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * DEO nostro sit jucúnda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: * & sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite DEO nostro in cíthara.

Qui

Qui óperit cœlum núbibus: * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * & in eis qui sperant super misericórdia ejus.

ORATIO.

Ædificátor cœléstis Jerúsalem, DEUS magnus, Dóminus noster, cujus sapiéntia infiníta est, & incomprehensíbilis, sana contrítos corde, atque refórma plagas vúlnerum ánimæ nostræ, quas sauciávit malígni spíritus rábies, & súscipe mansuétos, atque humíliter de se sentiéntes: non in víribus nostris, neque in justítia nostra, sed in sola misericórdia & grátia tua confídimus. Amen.

PSALMUS CXLVII.

Quo celebratur felicitas fidelium in Ecclesia, quos DEUS roborat, & satiat adipe Eucharistiæ, & eloquio Euangelii sui instar nivis dealbat, nebulas dæmonum dispergens, & gelu ac torporem mentium liquefaciens ac accendens.

LAuda Jerúsalem Dóminum: * lauda DEUM tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias & judícia sua Israel.

Non

Non fecit táliter omni natióni: * & judícia sua non manifestávit eis.

ORATIO.

EMitte Dómine verbum tuum Evangélicum, ut liquefácias & emóllias obduráta corda nostra frígore vitiórum, ut nostra peccáta purgéntur, & efficiántur quasi nix, ut nébula ignorántiæ expellátur è córdibus nostris, & Spíritus sancti grátia éffluant aquæ lacrymárum in pœniténtia salutári. Amen.

PSALMUS CXLVIII.

Quo invitantur omnes creaturæ ad DEI laudem.

LAudáte Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol & luna: * laudáte eum omnes stellæ & lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit.
Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyssi:
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus.
Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri:
Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennátæ:
Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ.
Júvenes, & vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

ORATIO.

DEUS, cujus majestátem laudant cœléstia, terréstria, animáta & inanimáta, cujus nomen divínum venerántur, adórant omnes

nes creatúræ, cujúſque deſérviunt império: præſta quæſumus hìc hymnum tibi dícere laudis, & gratiárum actiónis, ut tandem digna modulatióne cum Sanctis ómnibus tibi canámus in cœlis. Amen.

PSALMUS CXLIX.

Quo pſallentes DEUM laudant, quòd per Chriſtum ſint glorificandi, vicerintque diabolum & impios, eorumque futuri ſint judices, & vindices in die judicii.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Eccléſia ſanctórum.

Lætétur Iſrael in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & pſaltério pſallant ei.

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo: * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória: * lætabúntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes DEI in gútture eórum: * & gládii ancípites in mánibus eórum;

Ad

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus : * & nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

ORATIO.

AUctor totíus bonitátis DEUS, qui omnem mansuetúdinem te humíliter confiténtem exáltas, præstáre dignéris, ut in hoc sæculo factóres legis effécti, in tribulatiónibus vitæ præséntis probáti & fidéles invénti, spirituálibus bonis ditáti, mereámur glóriæ Sanctórum adjúngi. Per CHRISTUM Dóminum nostrum. Amen.

PSALMUS CL.

Quo psallens provocatur, ut cum Davide toto corde, ore, & opere DEUM laudet.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Lau-

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, & cíthara.

Laudáte eum in tympano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

ORATIO.

HArmóniæ nostræ suavíssimum melos, qui nostri péctoris modulámina, nunc flétibus, nunc gemítibus jubes exercéri: præsta, quæsumus Dómine, ut dum illa spirituáli efféctu concínimus, cœléstibus choris insérti, te cum Sanctis ómnibus collaudémus. Per CHRISTUM Dóminum nostrum, qui tecum vivit & regnat DEUS in sæcula sæculórum. Amen.

CAN-

CANTICUM MOYSI.
EXOD. XV.

Hoc Cantico p lens exultare poteſt ; & canere DEO triumphum , quòd in Baptiſmo & Chriſti ſanguine ſua peccata , vitia , tentationes , ac dæmonis poteſtatem merſerit & proſtraverit , oretque ut pergat ſe rectà in cœlum ducere.

CANTEMUS Dómino: glorióſè enim magnificátus eſt , * equum & aſcenſórem dejécit in mare.
Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.
Iſte DEUS meus , & glorificábo eum : * DEUS patris mei, & exaltábo eum.
Dóminus quaſi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare :
Elécti príncipes ejus ſubmérſi ſunt in Mari rubro . * Abyſſi operuérunt eos , deſcendérunt in profúndum quaſi lapis.

Déxte-

Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine : déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ depoſuíſti adversários tuos:
Misíſti iram tuam, quæ devorávit eos ſicut ſtípulam. * Et in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ:
Stetit unda fluens, * congregátæ ſunt abyſſi in médio mari.
Dixit inimícus : Pérſequar & comprehéndam, * dívidam ſpólia, implébitur ánima mea:
Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.
Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare : * ſubmérſi ſunt quaſi plumbum in aquis veheméntibus.
Quis ſímilis tui in fórtibus Dómine? * quis ſímilis tui, magníficus in ſanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?
Extendíſti manum tuam, & devorávit eos terra: * dux fuíſti in miſericórdia tua pópulo quem redemíſti:
Et portáſti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum ſanctum tuum.

Aſcen-

Ascendérunt pópuli, & iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
Irruat super eos formído & pavor, * in magnitúdine bráchii tui:
Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine:
Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ: * Dóminus regnábit in ætérnum & ultrà.
Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare: * & redúxit super eos Dóminus aquas maris:
Filii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

CAN-

CANTICUM MOYSI.

Deut. 32.

Quo petitur constantia in vera Dei fide, religione, timore, cultu, sanctaque ac Christiana vita.

AUdíte cœli quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.
Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.
Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo:
Date magnificéntiam DEO nostro; * DEI perfécta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia:
DEUS fidélis, & absque ulla iniquitáte, justus & rectus. * Peccavérunt ei, & non filii ejus in sórdibus:
Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte & insípiens?
Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te?
Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas:
Intérroga patrem tuum, & annuntiábit

tiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.
Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat filios Adam,
Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.
Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.
Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis:
Circumdúxit eum, & dócuit: * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.
Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * & super eos vólitans:
Expándit alas suas, & assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.
Dóminus solus dux ejus fuit: * & non erat cum eo deus aliénus.
Constítuit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,
Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo:
Butyrum de arménto, & lac de óvibus * cum ádipe agnórum, & aríetum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * & sánguinem uvæ bíberet meracíſſimum.
Incraſſátus eſt diléctus, & recalcitrávit: * incraſſátus, impinguátus, dilatátus,
Derelíquit DEUM factórem ſuum, * & recéſſit à DEO ſalutári ſuo.
Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.
Immolavérunt dæmóniis & non DEO, * diis quos ignorábant:
Novi recentéſque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.
DEUM, qui te génuit, dereliquíſti, * & oblítus es Dómini creatóris tui.
Vidit Dóminus; & ad iracúndiam concitátus eſt: * quia provocavérunt eum filii ſui & filiæ.
Et ait: Abſcóndam fáciem meam ab eis, * & conſiderábo noviſſima eórum:
Generátio enim pervérſa eſt, * & infidéles filii.
Ipſi me provocavérunt in eo qui

non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus ſuis:
Et ego provocábo eos in eo qui non eſt pópulus, *& in gente ſtulta irritábo illos.
Ignis ſuccénſus eſt in furóre meo, * & ardébit uſque ad inférni noviſſima:
Devorabítque terram cum gérmine ſuo: * & móntium fundaménta combúret.
Congregábo ſuper eos mala, * & ſagíttas meas complébo in eis.
Conſuméntur fame, * & devorábunt eos aves morſu amariſſimo:
Dentes beſtiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium ſuper terram, atque ſerpéntium.
Foris vaſtábit eos gládius, & intus pavor, * júvenem ſimul ac vírginem, lacténtem cum hómine ſene.
Dixi: Ubinam ſunt? * ceſsáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.
Sed propter iram inimicórum diſtuli: * ne fortè ſuperbírent hoſtes eórum.
Et dícerent: Manus noſtra excélſa, & non

& non Dóminus, * fecit hæc ómnia.
Gens absque consílio est, & sine prudéntia. * Utinam sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent.
Quómodo persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?
Nónne ídeò, quia DEUS suus véndidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?
Non enim est DEUS noster ut dii eórum: * & inimíci nostri sunt júdices.
De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomórrhæ:
Uva eórum uva fellis, * & botri amaríssimi:
Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.
Nónne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesáuris meis?
Mea est últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum:
Juxtà est dies perditiónis, * & adésse festínant témpora.
Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur:
Vidébit quòd infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?
De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum:
Surgant, & opituléntur vobis, * & in necessitáte vos prótegant.
Vidéte quòd ego sim solus, * & non sit álius DEUS præter me;
Ego occídam, & ego vívere fáciam: percútiam, & ego sanábo, * & non est qui de manu mea possit erúere.
Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in ætérnum.
Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea:
Reddam ultiónem hóstibus meis: * & his qui odérunt me, retríbuam.
Inebriábo ságittas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes,
De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.
Laudáte Gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur.

Et

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.

CANTICUM ANNÆ.

1. Reg. 2.

Quo psallens, morbo, morte, infamia, hostibus, peccato, tentatione liberatus, & exaltatus, non sibi, sed DEO id tribuere cupit, & exultans gratias agit; optatque iis deinceps liberari.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in DEO meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: neque enim est álius extra te, * & non est fortis sicut DEUS noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: quia DEUS scientiárum Dóminus est, * & ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * & infirmi accíncti sunt róbore.

Re-

Repléti priùs, pro pánibus se locavérunt: * & famélici saturáti sunt,
Donec stérilis péperit plúrimos: * & quæ multos habébat filios, infirmáta est.
Dóminus mortíficat & vivíficat, * dedúcit ad ínferos & redúcit.
Dóminus páuperem facit & ditat, * humíliat & súblevat.
Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem:
Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.
Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.
Pedes sanctórum suórum servábit, & ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir:
Dóminum formidábunt adversárii ejus: * & super ipsos in cœlis tonábit:
Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi suo, * & sublimábit cornu Christi sui.

CANTICUM ISAIÆ PROPHETÆ. Cap. 12.

Quo psallens in amorem JESU se totum effundit, oratque: Amor meus, JESUS meus, & omnia.

CONfitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.

Ecce DEUS Salvátor meus, * fiduciáliter agam, & non timébo:

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.

Haurétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris: * & dicétis in illa die, Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, & lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

CANTICUM EZECHIÆ.

Iſaiæ 38.

In quo gratias agit pſallens DEO, quòd à peccato, quod morbus & mors eſt animæ, ac inferno ſit liberatus, poſtulatque deinceps liberari.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * dixi: Non vidébo Dóminum DEUM in terra vivéntium.

Non aſpíciam hóminem ultrà, * & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta eſt, & convolúta eſt à me, * quaſi tabernáculum paſtórum.

Præcíſa eſt velut à texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, ſuccídit me: * de manè uſque ad véſperam finies me.

Sperábam uſque ad manè, * quaſi leo ſic contrívit ómnia oſſa mea:

De manè uſque ad véſperam finies me: * ſicut pullus hirúndinis ſic cla-

clamábo; meditábor ut colúmba:
Attenuáti ſunt óculi mei, * ſuſpiciéntes in excélſum.
Dómine vim pátior, reſpónde pro me. * Quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, cùm ipſe fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritus mei, corrípies me, & vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima:
Tu autem eruíſti ánimam meam ut non períret, * projecíſti poſt tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui deſcéndunt in lacum, veritátem tuam.
Vivens vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie: * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine ſalvum me fac, * & pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in domo Dómini.

CAN-

CANTICUM TRIUM PUERORUM. Dan. 3.

Quo psallens cor suum effundit in DEI laudem, petitque ut omnium creaturarum quasi voce & linguis DEUM creatorem & salvatorem suum laudet & benedicat.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte & superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol & luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber & ros Dómino: * benedícite omnes spíritus DEI Dómino.

Benedícite ignis & æstus Dómino: * benedícite frigus & æstus Dómino.

Benedícite rores & pruína Dómino: * benedícite gelu & frigus Dómino.

Benedícite glácies & nives Dómino: * benedícite noctes & dies Dómino.

Bene-

Benedícite lux & ténebræ Dómino : * benedícite fúlgura & nubes Dómino.
Benedícat terra Dóminum : * laudet & ſuperexáltet eum in ſæcula.
Benedícite montes & colles Dómino : * benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.
Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária & flúmina Dómino.
Benedícite cete, & ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.
Benedícite omnes béſtiæ & pécora Dómino : * benedícite filii hóminum Dómino.
Benedícat Iſrael Dóminum : * laudet & ſuperexáltet eum in ſæcula.
Benedícite ſacerdótes Dómini Dómino : * benedícite ſervi Dómini Dómino.
Benedícite ſpíritus & ánimæ juſtórum Dómino : * benedícite ſancti & húmiles corde Dómino.
Benedícite Ananía, Azaría, Míſael Dómino : * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſæcula.

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum sancto Spíritu: * laudémus & superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * & laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur, Glória Patri, neque Amen, in aliis Canticis dicuntur.

CANTICUM HABACUC. Cap. 3.

Quo allegoricè psallens meditari poterit, & canere ortum, gesta, miracula, victorias ac judicium CHRISTI: item gaudere & exultare in DEO JESU suo: quo duce ardua omnia vitia tentationesque vincet & debellabit.

DOmine audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

DEUS ab Austro véniet, * & Sanctus de monte Pharan:

O pe-

Opéruit cœlos glória ejus: * & laudis ejus plena est terra.
Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.
Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.
Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, & mensus est terram.
Aspéxit, & dissólvit Gentes: * & contríti sunt montes sæculi.
Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.
Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.
Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?
Qui ascéndes super equos tuos: * & quadrígæ tuæ salvátio.
Súscitans suscitábis arcum tuum, * juraménta tríbubus quæ locútus es:
Flúvios scindes terræ: vidérunt te, & doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.
Dedit abyssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

S ol & luna ſtetérunt in habitáculo ſuo, * in luce ſagittárum tuárum, ibunt in ſplendóre fulgurántis haſtæ tuæ.
I n frémitu conculcábis terram: * & in furóre obſtupefácies Gentes.
E gréſſus es in ſalútem pópuli tui, * in ſalútem cum Chriſto tuo:
P ercuſsíſti caput de domo ímpii: * denudáſti fundaméntum ejus uſque ad collum.
M aledixíſti ſceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad diſpergéndum me.
E xultátio eórum, * ſicut ejus qui dévorat páuperem in abſcóndito.
V iam fecíſti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.
A udívi, & conturbátus eſt venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.
I ngrediátur putrédo in óſſibus meis, * & ſubter me ſcáteat:
U t requiéſcam in die tribulatiónis: * ut aſcéndam ad pópulum accínctum noſtrum.
F icus enim non florébit: * & non erit germen in víneis.

M en-

Mentiétur opus olívæ: * & arva non ásferent cibum.
Abſcindétur de ovíli pecus: * & non erit arméntum in præsépibus.
Ego autem in Dómino gaudébo: * & exultábo in DEO Jeſu meo.
DEUS Dóminus fortitúdo mea: * & ponet pedes meos quaſi cervórum.
Et ſuper excélſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canéntem.

CANTICUM B. M. VIRGINIS.

Luc. 1.

Quo pſallens celebrat DEI miſericordiam, quòd nobis CHRISTUM dederit, quòdque per eum ſibi peculiares illuſtreſque dotes & gratias ac virtutes contulerit, petitque eas augeri.

MAgníficat * ánima mea Dóminum:
Et exultávit ſpíritus meus * in DEO ſalutári meo.
Quia reſpéxit humilitátem ancíllæ ſuæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens eſt: * & ſanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * & exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * & dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sæcula.

CANTICUM ZACHARIÆ.

Luc. 1.

Quo psallens postulat particeps fieri gratiæ CHRISTI, sanctè & Christianè vivere, CHRISTOque parare viam ad multarum animarum conversionem & salutem.

BEnedíctus Dóminus DEUS Israel, * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ:
Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui à sæculo sunt, prophetárum ejus.

Sa-

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos.
Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris: * & memorári teſtaménti ſui ſancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis:
Ut ſine timóre, de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi.
In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.
Et tu puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:
Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum:
Per víſcera miſericórdiæ DEI noſtri: * in quibus viſitávit nos, óriens ex alto:
Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis ſedent: * ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.

CANTICUM SIMEONIS.

Luc. 2.

Quo psallens desiderat, die vel vita sanctè transacta, dissolvi, & esse cum CHRISTO.

NUnc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum;

Lumen ad revelatiónem Géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel.

LITANIÆ.

Kyrie eléiſon.
Chriſte eléiſon.
Kyrie eléiſon.
Chriſte audi nos.
Chriſte exáudi nos.
Pater de cœlis DEUS, Miſerére nobis.
Fili Redémptor mundi DEUS, Miſerére nobis.
Spíritus ſancte DEUS, Miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus DEUS, Miſerére nobis.
Sancta MARIA, Ora pro nobis.
Sancta DEI génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora pro nobis.
Sancte Gábriel, ora pro nobis.
Sancte Ráphael, ora pro nobis.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes ſancti beatórum ſpiríruum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptíſta, ora.
Sancte Joſeph, ora pro nobis.

Om-

Omnes ſancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora pro nobis.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Euangeliſtæ, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntì, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne & Sebaſtiáne, oráte.

San-

Sancti Joánnes & Paule, oráte.
Sancti Cosma & Damiáne, oráte.
Sancti Gervási & Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices & Confessóres, oráte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis,
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mónachi & Eremítæ, oráte pro nobis.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.

S an-

Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, & Víduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti & Sanctæ DEI, Intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, líbera nos Dómine.
Ab ira tua, líbera nos Dómine.
A subitánea & improvísa morte, líbera nos Dómine.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira & ódio & omni mala voluntáte, líbera nos Dómine.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure & tempestáte, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera nos Dómine.
Per Advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera nos Dómine.

Per

Per baptísmum & sanctum jejúnium tuum, líbera nos Dómine.

Per crucem & passiónem tuam, líbera nos Dómine.

Per mortem & sepultúram tuam, líbera nos Dómine.

Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera nos Dómine.

Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera nos Dómine.

Per advéntum Spíritus sancti Paráclíti, líbera nos Dómine.

In die judícii, líbera nos Dómine.

Peccatóres, Te rogámus audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus.

Ut nobis indúlgeas, te rogámus audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.

Ut Ecclésiam tuam sanctam régere & conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut domnum Apostólicum & omnes Ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, Te rogámus audi nos.

Ut Régibus & Princípibus Christiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut cuncto pópulo Christiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te rogámus audi nos.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre & conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus audi nos.

Ut fructus terræ dare & conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus audi nos.

Fili DEI, te rogámus audi nos.

Agnus DEI, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis Dómine.

Agnus DEI, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos Dómine.

Agnus DEI, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo.

PSALMUS LXIX.

DEUS in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur, & revereántur, * qui quærunt ánimam meam:

Avertántur retrórsum, & erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & lætántur in te omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.
Ego verò egénus & pauper ſum: * DEUS ádjuva me.
Adjútor meus, & liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.
Glória Patri, &c.
℣. Salvos fac ſervos tuos.
℟. DEUS meus ſperántes in te.
℣. Eſto nobis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Dómine, non ſecúndùm peccáta noſtra fácias nobis.
℟. Neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis.
℣. Orémus pro Pontífice noſtro N.
℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
℣. Orémus pro benefactóribus noſtris.
℟. Re-

℟. Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam, Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, DEUS meus sperántes in te.

℣. Mitte eis Dñe auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

DEUS, cui próprium est miseréri semper, & párcere: súscipe deprecatiónem nostram: ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, & confitén-

tium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice: & flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMnípotens sempitérne DEUS, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secúndùm tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut te donánte tibi plácita cúpiat, & tota virtúte perfíciat.

DEUS, à quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Ure

URe igne sancti Spíritus renes nostros, & cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

FIdélium DEUS ómnium Cónditor & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

ACtiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

OMnípotens sempitérne DEUS, qui vivórum domináris simul & mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide & ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus

San-

Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum JESUM CHRISTUM Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti DEUS, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. DEO grátias.

℣. Exáudiat nos omnípotens & miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam DEI requiéscant in pace.

℟. Amen.

ORA-

ORATIONES ET MEDITATIONES DE PASSIONE DOMINI.

Quindecim devotæ & piissimæ Orationes S. BIRGITTÆ. Quæ profectò magnæ sunt devotionis & efficaciæ, si cum debita attentione & devotione dicantur.

Devota ad Dominum JESUM salutatio.

IN Nómine Dómini nostri JESU CHRISTI omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, & infernórum, & omnis lingua confiteátur, quia Dóminus noster JESUS CHRISTUS in glória est DEI Patris, cui semper sit laus, honor & glória, per infiníta & intermináta sæculórum sæcula. Amen.

TE adóro, te laudo, te benedíco, te glorífico, ac grátias tibi ago, Dómine JESU CHRISTE, pro univérsis benefíciis tuis, mihi à te collátis: & máximè, quia me creásti ad imáginem tuam, ac pretióso Sánguine tuo redemísti, & ad servítium tuum vocásti, & peccátis meis pepercísti. Precor étiam te, mi Dómine JESU CHRISTE, ut misereáris mihi misérrimo peccatóri, & in hora mortis meæ, quidquid mali contra te, cogitándo, loquéndo, & operándo commísi, vel quidquid boni per negligéntias omísi, per ætérnam & sanctam charitátem tuam mihi dimíttas. Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum. Amen. Pater noster. Ave María.

ORATIO.

O Dómine JESU CHRISTE, ætérna dulcédo te amántium, júbilus excédens omne gáudium, & omne desidérium; salus & amátor pœniténtium peccatórum: qui delícias tuas atteftátus es, esse cum filiis hóminum, homo factus in fi-

ne

ne témporum, meménto omnis præmeditatiónis, & íntimi mœróris, quem ab inítio conceptiónis tuæ in humána natúra ſuſtinuíſti, máximè inſtánte ſalubérrimæ paſſiónis tuæ témpore, in divíno corde, ab ætérno præordináto. Meménto triſtítiæ & amaritúdinis, quas in ánima tua, te ipſo atteſtánte, habuíſti, quando dixíſti; Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem: & quando in última cœna diſcípulis tuis corpus & sánguinem tuum tradidíſti, pedes eórum lavíſti, & dúlciter eos conſolándo, imminéntem paſſiónem tuam prædixíſti. Meménto tremóris, angúſtiæ, & dolóris, quos in toto tuo córpore delicáto, ante paſſiónem crucis tuæ prætulíſti; quando poſt trinam oratiónem, & ſanguíneum ſudórem à diſcípulo próprio tradebáris; à diléƈta gente capiebáris; à falſis téſtibus accuſabáris; à tribus Judícibus injúſtè judicabáris; in eléƈta civitáte, in Paſcháli témpore, in flórida córporis tui juventúte, innocénter damnabáris, tradebáris,
con-

conſpuebáris, veſte própria exuebáris, véſtibus aliénis induebáris, colaphizabáris, óculis & fácie velabáris, álapis cædebáris, ad colúmnam ligabáris, flagellabáris, ſpinis coronabáris, arúndine in cápite percutiebáris, & áliis innumerabílibus calúmniis lacerabáris. O dulcíſſime JESU, da mihi (quæſo) ob memóriam harum pœnárum & paſſiónum antè dictárum, de peccátis meis, nunc, & ante mortem meam, veram contritiónem, puram confeſſiónem, condígnam ſatisfactiónem, & ómnium peccatórum meórum plenáriam remiſſiónem. Amen.

Ave dulcíſſime & benigníſſime Dómine JESU CHRISTE, & miſerére mihi peccatóri. Amen. Pater noſter. Ave María.

O R A T I O.

O Dómine JESU CHRISTE, vera libértas Angelórum, & paradíſus deliciárum; meménto terróris & horróris, quos ſuſtinébas, quando inimíci tui, quaſi leónes ferocíſſimi te circumſtetérunt, & colaphizatió-

zatiónibus, conſpuitiónibus, ungulatiónibus, ceteríſque inaudítis ſupplíciis te moleſtárunt. Per ómnia contumelióſa verba, dura vérbera, duriſſimáque torménta, quibus te, Dómine JESU CHRISTE, inimíci tui afflixérunt, déprecor te, ut líberes me ab ómnibus inimícis meis, viſibílibus & inviſibílibus, & dones mihi ſub umbra alárum tuárum protectiónem ſalútis ætérnæ inveníre. Amē.

Ave dulcíſſime & ſpecioſíſſime Dómine JESU CHRISTE, & miſerére mihi peccatóri. Amen.

Pater noſter. Ave María.

ORATIO.

O Dómine JESU CHRISTE, mundi fabricátor & creátor, quem nulla diménſio, nullúſque términus metítur; qui cœlum & terram palmo conclúdis; recordáre amaríſſimi dolóris tui, quem ſuſtinébas, quando ſanctíſſimas manus tuas ad crucem clavis primò affixérunt, & deínde ad perforándos delicatíſsimos pedes tuos convenérunt; ſed cùm non eſſes convéniens voluntáti eórum,

dolórem ſuper dolórem vulnéribus tuis addidérunt, & ita crudéliter diſtraxérunt, & extendérunt te, in longum & latum crucis, ut diſſolveréntur compáges membrórum tuórum. Déprecor te, Dómine JESU CHRISTE, per hujus ſanctíſſimi & amaríſſimi in cruce dolóris tui memóriam; ut des mihi timórem tuum páriter & amórem. Amen.

Ave dulcíſſime & piíſſime Dómine JESU CHRISTE, & miſerére mihi peccatóri. Amen. Pater noſter. Ave María.

ORATIO.

O Dómine JESU CHRISTE, cœléſtis médice, recordáre languóris & dolóris, atque livóris, quos in alto crucis patíbulo levátus paſſus fuíſti, in ómnibus membris tuis ſanctíſſimis dilacerátis: ita ut nullus dolor dolóri tuo símilis inveniretur: quia à planta pedis, uſque ad vérticem cápitis tui non fuit in te sánitas. Et tunc, dolórum ómnium immemor, Patrem pro inimícis tuis piè exoráſti, dicens: Pater ignóſce illis,

illis, quia néſciunt quid fáciunt. Per hanc miram charitátem & miſericórdiam tuam, & ob memóriam illíus tanti dolóris tui concéde, ut hæc memória amaríſſimæ paſſiónis tuæ, ſit ómnium peccatórum meórum plena remíſſio. Amen.

Ave dulciſſime & miſericordíſſime Dómine JESU CHRISTE, & miſerére mihi peccatóri. Amen.

Pater noſter. Ave María.

ORATIO.

O Dómine JESU CHRISTE, ſpéculum claritátis ætérnæ, meménto illíus mœróris, quem habuíſti, quando in ſpéculo ſereníſſimæ divínæ majeſtátis tuæ, conſpíciens prædeſtinatiónem tuam, & electórum tuórum per mérita paſſiónis tuæ ſalvandórum, conſpexíſti étiam reprobatiónem malórum, & multitúdinem damnandórum. Per abyſſum miſeratiónis tuæ, qua pérditis & deſperátis peccatóribus tunc condoluíſti, & per illam dulcíſſimam vocem, quam latróni in cruce exhibuíſti, dicens: Hódie mecum eris

in paradíso ; rogo te, pie JESU, ut fácias mecum misericórdiam tuam in hora mortis meæ. Amen.
Ave dulcíssime & suavíssime Dómine JESU CHRISTE, & miserére mihi peccatóri. Amen. Pater noster. Ave María.

ORATIO.

O Dómine JESU CHRISTE, Rex amábilis, & amícus totus desiderábilis, meménto mœróris illíus, quem habuísti, quando nudus & miserábilis in cruce pependísti, & amíci ac noti tui à longè steterunt, & nullum consolatórem inveniébas, nisi solam diléctam genitrícem tuam, in agóne & amaritúdine tibi fidelíssimè assisténtem & compatiéntem, quam discípulo tuo commendásti; dicens: Múlier, ecce filius tuus; & ad discípulum: Ecce mater tua. Rogo te piíssime JESU, per gládium dolóris, qui tunc ejus ánimam pertransívit; ut subvénias mihi in ómnibus tribulatiónibus meis, corporálibus & spirituálibus: & da mihi consolatiónem &

gáu-

gáudium, & auxílium in omni témpore tribulatiónis & angústiæ meæ. Amen.

Ave dulcíſsime & deſiderabilíſsime Dómine JESU CHRISTE, & miſerére mihi peccatóri. Amen.

Pater noſter. Ave María.

ORATIO.

O Dómine JESU CHRISTE, fons inexháuſtæ pietátis, qui ex íntimo dilectiónis affectu in cruce dixíſti, Sítio, ſcílicet ſalútem humáni géneris: accénde, quæſo, noſtrum deſidérium ad omne opus bonum. Et ſitim carnális concupiſcéntiæ, & æſtum mundanárum dilectiónum & delectatiónum in nobis pénitus refrígera & extíngue. Amen.

Ave dulcíſsime & dilectíſsime Dómine JESU CHRISTE, & miſerére mihi peccatóri. Amen.

Pater noſter. Ave María.

ORATIO.

O Dómine JESU CHRISTE, dulcédo córdium, ingénſque ſuávitas méntium, per amaritúdinem acéti & fellis, quam pro nobis in

cruce sustinuísti & degustásti, concéde nobis míseris peccatóribus corpus & sánguinem tuum omni témpore, & præcípuè in hora mortis nostræ, dignè percípere, in remédium & consolatiónem animárum nostrárum. Amen.

Ave dulcíssime & mansuetíssime Dómine JESU CHRISTE, & miserére mihi peccatóri. Amen.

Pater noster. Ave María.

ORATIO.

O Dómine JESU CHRISTE, regális virtus, jubilúsque mentális, meménto angústiæ & dolóris, quem passus es, quando propter mortis amaritúdinem, & Judæórum insultatiónem, cum magna voce, te à DEO Patre derelíctum clamásti, dicens: Eli, Eli, lamma sabactáni? quod est interpretátum: DEUS meus, DEUS meus, ut quid dereliquísti me? Per hanc angústiam, rogo dulcíssime JESU, & peto, ut in angústiis mortis meæ non derelínquas me Dómine DEUS meus. Amen.

Ave

Ave dulcíſſime & patientíſſime Dómine JESU CHRISTE, & miſerére mihi peccatóri. Amen.
Pater noſter. Ave María.

O R A T I O.

O Dómine JESU CHRISTE, alpha & oméga, único & virtus in omni médio, recordáre, quòd à ſummo cápitis uſque ad plantam pedis pro nobis in aquam paſſiónis te demersíſti. Rogo te pie JESU, per latitúdinem, per longitúdinem & magnitúdinem vúlnerum tuórum, ut dóceas me in vera charitáte cuſtodíre & perficere latum mandátum tuum nimis. Amen.

Ave dulcíſſime & prudentíſſime Dómine JESU CHRISTE, & miſerére mihi peccatóri. Amen.
Pater noſter. Ave María.

O R A T I O.

O Dómine JESU CHRISTE, profundíſſimæ pietátis & miſericórdiæ abyſſus, rogo te per profunditátem vúlnerum tuórum, quæ pertranſiérunt carnem tuam, & medúllas óſſium tuórum ad íntima víſcerum tuó-

tuórum, ut me fámulum tuum ſubmérſum in peccátis emérgas; & abſcóndas in foramínibus vúlnerum tuórum, à fácie iræ tuæ, donec pertránſeat furor tuus. Amen.

Ave dulcíſsime & potentíſsime Dómine JESU CHRISTE, & miſerére mihi peccatóri. Amen.

Pater noſter. Ave María.

ORATIO.

O Dómine JESU CHRISTE, veritátis ſpéculum, unitátis ſignáculum, & charitátis vínculum, meménto innumerabílium vúlnerum tuórum, quibus à ſummo cápitis uſque ad ima pedum vulnerátus fuíſti, & ab ímpiis carnificibus lacerátus, ac ſanctíſsimo sánguine tuo rubricátus; quam magnitúdinem dolórum, in tua carne virgínea pertulíſti pro nobis ingratíſsimis peccatóribus. Pie JESU, quid ultrà fácere debuíſti, quod non fecíſti? Scribe, quæſo, ómnia vúlnera tua in corde meo, pretiosíſsimo sánguine tuo, ut in illis legam dolórem & amórem tuum, & eórum memória

ſem-

ſemper apud ſecrétum cordis mei remáneat; & dolor paſsiónis tuæ in me quotídie renovétur, & amor augeátur, & in gratiárum actióne uſque in finem vitæ meæ júgiter perſevérem, donec pervéniam ad te deſiderátum theſáurum ómnium bonórum, & gaudiórum. Quod mihi donáre dignéris, Dómine JESU CHRISTE, dulcíſsima vita mea, Amen.

Ave dulcíſsime & amabilíſsime Dómine JESU CHRISTE, & miſerére mihi peccatóri. Amen.

Pater noſter. Ave María.

ORATIO.

O Dómine JESU CHRISTE, fortíſsime, Rex immortális & invictíſsime, meménto angúſtiæ & dolóris, quem paſſus es, cùm omnes vires córporis & cordis tui pénitus defecérunt, & inclináto cápite dixíſti: Conſummátum eſt. Per hanc angúſtiam & dolórem tuum miſerére mei in última conſummatióne vitæ, & éxitus mei, cùm ánima mea anxiáta fúerit, & ſpíritus meus conturbátus. Amen.

Ave

Ave dulcíſſime, & nobilíſſime Dómine JESU CHRISTE, & miſerére mihi peccatóri. Amen.

Pater noſter. Ave María.

ORATIO.

O Dómine JESU CHRISTE, Fili unigénite altíſſimi Patris, ſplendor & figúra ſubſtántiæ ejus, meménto obníxæ commendatiónis, qua ſpíritum tuum Patri commendáſti dicens: Pater, in manus tuas comméndo ſpíritum meum. Et laceráto córpore, & patefáctis viſcéribus miſericórdiæ tuæ, cum válido clamóre pro nobis rediméndis expiráſti: per hanc pretiosíſſimam mortem tuam déprecor te Dómine JESU CHRISTE, Rex Sanctórum, confórta me ad reſiſténdum diábolo, mundo, carni & sánguini, ut his ómnibus, & mihimetípſi mórtuus, tibi ſoli vivam: & in noviſſima hora éxitus ánimæ meæ, súſcipe reverténtem ad te ſpíritum meum éxulem & peregrínum. Amen.

Ave dulcíſſime & ſplendidiſſime Dómine JESU CHRISTE, & miſe-

miſerére mihi peccatóri. Amen.
Pater noſter. Ave María.

O R A T I O.

O Dómine JESU CHRISTE, vitis vera & fecúnda, meménto ſuperfluéntis & ſuperabundántis effuſiónis sánguinis tui, quem tu de córpore tuo, ſicut de botro expréſſo, copioſíſſimè effudíſti; quando in cruce torcúlar ſolus calcáſti, & de ſanctíſſimo látere tuo láncea militári perforáto, nobis sánguinem & aquam propináſti. Per hanc amaríſſimam paſſiónem tuam, & pretioſíſſimi sánguinis tui effuſiónem precor te, dulcíſſime Dómine JESU CHRISTE, ut ſuſcípias ánimam meam ad te, in agóne mortis meæ. Et ínterim dum vivo, vúlnera cor meum charitáte tua, ut pœniténtiæ & amóris lácrymæ, ſint mihi panes die ac nocte. Et convérte me totáliter ad te, ut cor meum perpétuò tibi fiat habitáculum, & conversátio mea tibi plácita ſit & accépta, ac finis vitæ meæ ita laudábilis, ut poſt vitæ meæ términum te laudáre

& frui

& frui mérear, cum ómnibus Sanctis tuis in ætérnum, Amen.

Ave dulcíssime & gloriosíssime Dómine JESU CHRISTE, & miserére mihi peccatóri. Amen.

Pater noster. Ave María.

Sequens ORATIO dicenda est post supradictas Orationes; quæ velut quoddam sigillum est totius petitionis.

Domine JESU CHRISTE, Fili DEI vivi, suscípere & exaudíre dignéris hanc oratiúnculam meam, in illo tuo superexcelléenti charitátis amóre, in quo, ut genus humánum ex voluntáte Patris salváres, ómnia vúlnera tui sacratíssimi córporis sustinuísti; & miserére mihi fámulo tuo N. & ómnibus paréntibus, propínquis, benefactóribus, familiáribus, amícis, & inimícis meis. Miserére Dómine JESU CHRISTE summo Pontífici nostro, quem Ecclésiæ tuæ sanctæ præésse voluísti, & ómnibus Prælátis, Régibus, Prin-

Princípibus, cunctísque Christiánæ fidei cultóribus, tam vivis, quàm defúnctis: da illis misericórdiam, grátiam, remissiónem ómnium peccatórum, & vitam ætérnam. Amen.

JESUS MARIA.

Triginta tres Petitiones, per merita triginta trium annorum vitæ Christi.

O Bone JESU, Verbum Patris convérte me.

O bone JESU, Agne DEI, purífica me.

O bone JESU, magíster meus, doce me.

O bone JESU, princeps pacis, gubérna me.

O bone JESU, refúgium meum, defénde me.

O bone JESU, præcéptor meus, dírige me.

O bone JESU, patiéntia mea, confórta me.

O bone JESU, Salvátor meus, salva me.

O bone JESU, Dóminus meus & DEUS meus, pósside me.

O bone JESU, via, véritas, & vita, vivífica me.
O bone JESU, firmaméntum meum, érige me.
O bone JESU, lux mundi, illúmina me.
O bone JESU, justítia mea, justífica me.
O bone JESU, mediátor meus, sanctífica me.
O bone JESU, médice ánimæ meæ, sana me.
O bone JESU, judex meus, absólve me.
O bone JESU, sol justítiæ, emúnda me.
O bone JESU, pax mea, récrea me.
O bone JESU, Rex meus, líbera me.
O bone JESU, fili David, súscipe me.
O bone JESU, sanctificátio mea, áblue me.
O bone JESU, panis vivus de cœlo descéndens, sátia me.
O bone JESU, pater meus, custódi me.
O bone JESU, gáudium meum, vísita me.

O bo-

O bone JESU, adjútor meus, ádjuva me.

O bone JESU, protéctor meus, prótege me.

O bone JESU, amor meus, transfórma me.

O bone JESU, propitiátio mea, intra vúlnera tua abſcónde me.

O bone JESU, vita perénnis, in númerum electórum tuórum récipe me.

O bone JESU, glória mea, glorífica me.

Petitiones ad Chriſtum, ex ſancto Auguſtino.

DOmine JESU, nóverim te, & nóverim me.
Nec áliquid cúpiam, niſi te.
Ut ódiam me, & amem te:
Quidquid agam propter te.
Humíliem me, exáltem te:
Níhil cógitem, niſi te.
Mortíficem me, & vivam in te:
Quæcúmque evéniant, accípiam à te.

pérſequar me, ſéquar te:
 Semper optem ſequi te.
Fúgiam me; confúgiam ad te:
 Dignus ſim defendi à te.
Tímeam mihi, tímeam te:
 Simque de eléctis à te.
Diffidam mihi, fidam in te,
 Obedíre velim propter te.
In nullo afficiar niſi in te:
 Aſpice me, ut díligam te.
Voca me, ut vídeam te:
 Et in ætérnum pótiar te.

MESSIS MYRRHÆ ET AROMATUM EX L. MYSTERIIS DOMINICÆ PASSIONIS COLLECTA.

1. Triginta Argentei.

DEUS, qui justum Filii tui sánguinem, à filio perditiónis tráditum, trigínta argénteis pro nobis vendi permisísti: da nobis ita hujus iníquæ venditiónis memóriam venerári; ut magno nos emptos prétio recoléntes, numquam, vel cum totíus mundi emoluménto, ánimæ nostræ detriméntum faciámus. Amen.

2. Horror in horto.

JESU, solátium afflictórum, pusillanímium fortitúdo, per illum tuum spontáneum in horto horrórem, assumptámque pro nobis tristítiam, te súpplices exorámus; ut corpus occidéntium metu postpósito, omnem

peccáti accéssum formidémus, venturúmque te júdicem secúri videámus. Amen.

3. Angelica confortatio.

DEUS virtútum, adjútor fortis, & consolátor afflictórum; qui Unigénito tuo spontè pro nobis agonizánti, Angelum è cœlo confortántem misísti: sic ad tuum plácitum corda nostra dispóne; ut in omni mortális vitæ deféctu, vitæque præséntis angústiis, ejúsdem passióne roborémur. Amen.

4. Sudor sanguineus.

SPonse sánguinum, dulcis JESU, qui præ ardentíssimo patiéndi desidério, sudóre sanguíneo maduísti; da nobis veram cordis compunctiónem, ut & grati pro tanto beneficio esse mereámur, tibíque compatiéntes étiam conregnémus. Amen.

5. Gladii & fustes.

DEUS qui Unigénitum tuum gládiis ac fústibus impiórum in horto quæri & circumcíngi permisísti: da nobis ita cor nostrum gládio verbi tui, amorísque sanctíssimi, transfigi;

gi; ut hoc tam salutári vúlnere sauciáti, totíus hujus vitæ currículo, te diligámus, & à penetrábili illa treménda judícii senténtia simus immúnes. Amen.

6. Laternæ & faces.

DEUS, qui in ténebris lumen facis splendéscere, & sicut sole mundum, ita corda tuórum divína luce collústras; fac, ita me splendor tuæ grátiæ semper irrádiet, ut non ámbulem in ténebris, neque me ténebræ comprehéndant, sed ámbulem dum dies est, vitámque invéniam sempitérnam. Amen.

7. Osculum Judæ.

O Innocens Agne DEI, qui proditórem infándum in ósculum proruéntem non es aversátus; sed os in quo dolus invéntus non est, ori quod abundábat malítia plácidè applicuísti, hostémque tuum amíci nómine compellásti: oro te per hanc tuam mansuetúdinem, ut me indígnum peccatórem, ad sinum tuæ misericórdiæ recurréntem, benígnè suscípias. Amen.

8. Ma-

8. Manuum injectio.

OMnípotens sempitérne Deus, & pater misericordiárum, qui Unigénitum tuum pastórem animárum nostrárum pércuti permisísti, & in manus tradi nocéntium; da nobis per acérbam illam apprehensiónem, ita adversárii nostri vitáre blandítias, & insúltus tentatiónum superáre; ut super illum triumphántes, líberis tibi méntibus serviámus. Amen.

9. Funes & vincula.

DEUS qui sémitam nostram & funículum nostrum investigásti, & omnes vias nostras prævidísti, per acérba Filii tui víncula deprecámur, nostrórum absólvas víncula peccatórum, ut eídem per víncula charitátis alligáti, à te numquam separémur. Amen.

10. Petri negatio & lacrymæ.

DEUS humílium celsitúdo, & fortitúdo debílium, confirma, quæsumus, quod in nobis es operátus; ut nosmetípsos & sæculária desidéria abnegántes, te in nullo negémus; sed fidem tuam, quam lingua nostra ló-

lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Amen.

11. Alapæ & colaphi.

MEntis nostræ, quæsumus Dómine, elíde supérbiam, & per Unigéniti tui colaphizáti mansuetúdinem, concéde propítius, ut omnem injúriam tolerántes, valeámus ánimas nostras in patiéntia possidére. Amen.

12. Consputatio.

JESU dulcíssime, qui immúndis Judæórum sputis speciosíssimam fáciem tuam maculári permisísti; da nobis, quæsumus, ut numquam in nobis vultus tui imáginem inquinémus; sed novo semper virtútum splendóre, dignam tuo conspéctu reddámus. Amen.

13. Faciei velamen.

DEUS qui vestis cœlum núbibus, & solem tuum super justum & ímpium oríri facis: da quæsumus, ut lumen vultus tui, quod super nos signátum est, numquam obscurári permíttas; sed per velum quo CHRISTI tui fácies fuit contécta, reveláta te tandem fácie videámus. Amen.

14. Il-

14. Illuſiones.

MEntibus noſtris, quæſumus Dómine, bonitátis divínæ lumen infúnde, ut omni procul illuſióne ſemóta, ſincéro cunctos affectu proſequámur; & oppróbria exprobrántium perferéntes, inter filios tuos computémur. Amen.

15. Veſtis alba.

DEUS, qui Unigénitum tuum, in monte Thabor, glóriæ tuæ consórtem, in amíctu cándido, declaráſti; & eúmdem póſteà in alba veſte déſpici permisíſti: da nobis quæſumus, ut hìc innocéntiæ veſtem illibátam, étiam irríſi ſervémus; & póſteà in monte ſancto tuo, cum Angelis & Sanctis tuis, candidáti, inſtar maſſæ cándidæ, compareámus. Amen.

16. Barabbæ electio.

TAnta eſt infirmitátis noſtræ miséria, clementíſſime Dómine, ut inter vitam mortémque conſtitúta mens ánxia flúctuet, ignára quid éligat: illúmina vultum tuum ſuper nos, quæſumus; ut omnem mortalitátis illécebram reſpuéntes, cer-

certa vitæ veſtígia conſectémur. Amen.

17. Chriſti denudatio.

DEUS, cui nuda & apérta ſunt ómnia, & qui cunctórum corda ſcrutáris & renes; te, per Unigéniti tui ad flagélla nudatiónem exorámus, ut véteris vitæ veſtiméntis exúti, non nudi, ſed virtúte veſtíti ambulémus, donec exúto tandem córpore, veſte immortalitátis ornémur. Amen.

18. Columna.

OMnípotens ſempitérne DEUS, fragilitátis humánę ſinguláre pręſídium, te súpplices deprecámur, ut qui in tot advérſis, ſine te ſubsíſtere non valémus, Unigéniti tui virtúte, ceu colúmna, ſubníxi, & in fide inveniámur ſtábiles, & in morum rectitúdine maneámus immóti. Amen.

19. Flagella.

DEUS, qui propter ſcelus pópuli tui diléctum Fílium tuum flagéllis impiórum percuſsíſti: méritò ſanguínei roris ex ejus córpore promanántis grátiam córdibus noſtris in-

infúnde, ut numquam per peccáta super dolórem vúlnerum ejus addámus; sed ut filii dilectiónis in flagélla paráti, in patiéntia ánimas nostras possidére posſímus. Amen.

20. Vestis purpurea.

DA nobis, Dómine, jugem Fílii tui pro nobis passi memóriam, velut vestiméntum, quo semper præcíngimur: ut per córporis purpuráti rubórem, & peccáta nostra charitáte tegántur, & si quid pro tui nóminis glória pati contígerit, in hoc regis nostri symbolo gloriémur. Amen.

21. Corona spinea.

ROsa tuæ charitátis imménsæ nos mirè lætíficat, omnípotens Dómine; sed justi judícii tui nos spinæ detérrent: sic ítaque nos, quæsumus, spínea diléċti Fílii tui coróna commúniat, ut per médios tribulatiónum acúleos, ad corónam glóriæ pertingámus. Amen.

22. Arundo.

DEUS, humánæ conditiónis amátor, qui infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: da nobis

bis per arúndinem in CHRISTI déxtera collocátam conſtántiam ; qua nec mundi blandiéntis vanitáte fleɛ̃támur, neque deſæviéntis terróre quaſsémur. Amen.

23. Genuflexio irriſoria.

DEUS, regnórum ómnium regúmque dominátor, animárum noſtrárum, quæſumus, tuére impérium, ut nullą umquam in nobis dominétur iníquitas; ſed poſt débitum divínæ tuæ majeſtátis obséquium, promíſſum fidélibus regnum obvéniat. Amen.

24. Ecce homo.

OMnípotens ſempitérne DEUS, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexíſti: méntium noſtrárum quæſumus elíde ſupérbiam, ut neque laudántium ora in vanum attóllant, neque vituperántium voces à recto dejíciant, ſed in humilitátis ſoliditáte fundáti, ſecúriùs de tua miſericórdia confidámus. Amen.

25. Lotio manuum.

DEUS, qui nos in peccátis concéptos, per regeneratiónis lavácrum in Fílii tui sánguine miro modo mundásti, & réliquis vitæ cadúcæ máculis abluéndis, úberes in Ecclésia tua fontes aperuísti; da nobis ita grátiæ tuæ fluéntis abstérgi, ut cœlésti consórtio (quo nihil inquinátum ingréditur) aggregári mereámur. Amen.

26. Mortis sententia.

FIdélium DEUS ómnium cónditor & redémptor, qui vivórum simul & mortuórum judex créderis esse ventúrus: propítius esto mihi servo tuo peccatóri; à judíciis enim tuis tímui: & da sic justítiæ tuæ timére rigórem, ut tuæ me pacis ósculum in novíssimo consolétur. Amen.

27. Crucis aptatio.

DEUS, qui Fílio tuo morte sua mundum redemptúro, crucis patíbulum præparári permisísti; unde redemptióne invénta illibátum tibi spíritum rédderet: concéde propítius, ut per hujus mundi tolerátam ma-

malítiam, sacrificium tibi acceptábile, spíritus contribulátus reddátur. Amen.

28. Bajulatio crucis.

DOmine JESU CHRISTE, fidélis humánæ salútis amátor; qui univérsa mundi peccáta super húmeros tuos in cruce portásti: fac nos, per hanc tuam infinítam charitátem & patiéntiam, in tribulatióne constántes; ut tamquam veri crucis amatóres, in hoc signo vincámus. Amen.

29. Simon Cyrenæus.

QUandóquidem patiéntia nobis necessária est, ut reportémus repromissiónem; infirmitáti nostræ, quæsumus Dómine, succúrre placátus: ut crucis mortificatiónem, júgiter in nostro córpore, pro tui nóminis honóre portántes, non cum damnátis cruciémur in flamma, sed cum amatóribus crucis coronémur in glória. Amen.

30. Planctus mulierum.

DEUS, qui tantam lácrymis doloríque prærogatívam indidísti, ut irátum te placent, & véniam

peccatórum obtíneant: concéde propítius, ut eò dolóris omnem & luctus cópiam convertámus, ubi ſicut máximè eſt opus, ita & ubérrimus eórum fructus exoptátur; quo tandem, qui per peccátum cecídimus, per veræ pœniténtiæ laménta ſurgámus. Amen.

31. Veronica.

DEUS, qui nos ad imáginem tuam Sacraméntis rénovas & præcéptis; da nobis ita quæſumus in utríſque charíſmata melióra ſectári, ut vultus tui lúmine, quod ſuper nos ſignátum eſt, conſerváto, ad faciéi tuæ tandem conſpéctum in cœléſtibus admittámur. Amen.

32. Calvariæ locus.

AUxílium tuum, Dómine, súpplices deprecámur, ut qui in hac valle lacrymárum aſcenſiónes in corde noſtro diſpónimus, quibus in montem ſanctum tuum pertingámus; benedictióne tua repléti, de virtúte in virtútem ire poſsímus, donec te videámus DEUM deórum in Sion. Amen.

33. Vi-

33. Vinum myrrhatum, felle mixtum.

DEUS, qui peccatórum noſtrórum acerbitátem in vino felle mixto, faſtidivíſti, primorúmque paréntum & filiórum guſtátum, inobediéntia depravátum, paſſiónis tuæ acerbitáte reformáſti: da nobis quæſumus, cálicem quem bibíſti ita per pœniténtiam & patiéntiam deguſtáre, ut vini tui novi dulcédine, in regno tuo ſatiémur. Amen.

34. Malleus.

PRopter multitúdinem iniquitátis noſtræ, dura facta ſunt peccáta noſtra, Dómine, & ídeò plaga inimíci percuſsíſti nos, & caſtigatióne crudéli: corda ígitur noſtra, quæſumus, igne tuæ charitátis emólli, ut málleo tuæ virtútis petras conterénte recúſa, divínæ tuæ voluntáti conforméntur. Amen.

35. Clavi.

DEus, qui ſemen Abrahæ apprehendíſti, & in carnis noſtræ ſubſtántia cruci clavis affixus fuíſti; ita nos, quæſumus, glútino tibi cha-

ritátis innécte, ut amóre tibi stábili serviéntes, numquam à te separári permíttas. Amen.

36. Crucifixio.

OMnípotens sempitérne DEUS, qui mundo singuláre remédium in ligno crucis constituísti, eámque attáctu córporis Unigéniti tui sanctificásti; da nobis sic in eádem gloriári, ut veram mortificatiónem júgiter in nostro córpore, pro tui nóminis honóre portémus. Amen.

37. Duo latrones.

DEUS Angelórum mediátor & hóminum, qui pro nímio erga nos pietátis ardóre, inter duos latrónes in cruce pendére non erubuísti; réspice super hanc famíliam tuam, nosque à malignórum sórtibus érutos, tibíque in cruce confixos, inter choros cœléstium júbeas aggregári. Amen.

38. Vestimentorum divisio.

ECcléfiam tuam, quæsumus Dómine, perpétua pace custódi, ut qui renátos fonte Baptísmatis, CHRISTUM induísse cognóvimus; in-

indivísa sit nobis & fidei únitas, & illibátus perdúret charitátis amíctus: ut donórum Unigéniti tui facti partícipes, Sanctórum quoque in cœlis sorte lætémur. Amen.

39. Titulus crucis.

DEUS, qui diléctum Fílium tuum, redemptórem nostrum, in signum posuísti, cui contradicerétur; & eúmdem título triumpháli decorásti: da nobis ita Christiáno nostro nómini respondére; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Amen.

40. Septem blasphemiæ.

SCuto bonæ voluntátis tuæ coróna nos Dómine, ac veritátis tuæ nos scuto circúmda; ut ab ignítis malígni telis protécti, salutáris patiéntiæ mérito, tela linguárum nocéntium, inoffénsè ferámus. Amen.

41. Septem Christi verba.

DEUS, qui infinítum sapiéntiæ, poténtiæ, & bonitátis thesáurum in novíssimis Unigéniti tui Dómini nostri verbis mundo pandísti: da, sic illa mente concípere, & con-

& concépta custodíre, ut novíssimum illud audíre possímus; Veníte benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum, à constitutióne mundi, Amen.

42. Hyssopus, Spongia, Acetum.

DOmine JESU, qui peccatórum nostrórum amaritúdinem, in passiónis tuæ acerbitáte gustásti, sed reátus eórum culpam non bibísti, quia peccátum non fecísti; da nobis amáræ tuæ mortis antídoto, & à peccatórum gustátu desístere, & pro commíssis libénter pati. Amen.

43. Septem signa stupenda.

DEUS univérsi cónditor & redémptor, qui admirándis cœli terræque prodígiis, te voluntáriè pro nobis mori testátus es: concéde propítius; ut qui nihil pro nostra fragilitáte valémus, déxteræ tuæ roboráti poténtia, per veram mortificatiónem voluntáriè tibi sacrificáre possímus. Amen.

44. Lancea.

OMnípotens sempitérne DEUS, qui secréta córdium rimáris & re-

tenes; ánimæ nostræ medúllis spículum tuum charitátis infige; ut sicut ex apérto tuo látere láncea prodúxit Ecclésiam, ita mihi vulnus amóris sit ad salútem. Amen.

45. Apertio lateris.

UT multæ sunt Dómine misériæ córporis, ita multæ sunt quoque misericórdiæ tui cordis: da nobis quæsumus, ita nostræ misériæ tibi ostendámus abyssum, ut abyssum misericórdiæ tuæ nobis vicíssim osténdas, & salvatiónis tuæ experiámur effécłum. Amen.

46. Quinque Vulnera.

ANimárum nostrárum amátor & sponse, qui pretiósi tui sánguinis virtútem & prétium, in Ecclésiæ tuæ Sacraméntis condidísti; da, quotiescúmque illis uti contígerit, veram vitiórum mortificatiónem, vitámque virtútum ubértim ex illis referámus. Amen.

47. Depositio de cruce.

O Sacrum convívium, in quo CHRISTUS súmitur, recólitur memória passiónis ejus, & futúræ gló-

glóriæ nobis pignus datur! Da nobis, quæsumus Dómine, beáta María semper vírgine intercedénte præsídium; quò & dignè sanctíssimum tui Fílii corpus suscípere, & cóngruam tanta dignatióne vitam tradúcere mereámur. Amen.

48. Inunctio Christi.

DEUS, qui tuórum corda fidélium inflammásti, ut pretiósum Unigéniti tui corpus ad sepultúram reverénter inúngerent: da nobis indígnis fámulis tuis numquam in vitæ nostræ decúrsu, grátiæ tuæ unguénto destítui, atque ante mortem, Unctiónis extrémæ Sacraménto muníri. Amen.

49. Christi sepultura.

DEUS, cujus misericórdiæ non est númerus, preces nostras quæsumus cleménter exáudi: ut qui vivéntes, in fide conjúncti, unius Ecclésiæ grémio continémur, & mórtui spe resurrectiónis loco sacro recóndimur; in die novíssimo inter benedíctos resurgámus. Amen.

50. Sepulchri custodia.

MEntes nostras, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi: ut dum nulla eis dominátur iníquitas, nulla quoque nocére possit advérsitas; sed grátiæ tuæ munítæ præsídio, in tuo semper amóre læténtur. Amen.

Conclusio.

HIc siste ánima mea, hìc siste, Sánguine CHRISTI sponsi tui redémpta. Ecce, jam ad statiónem, emensóque Mari rubro ad portum, perácto Passiónis ejus decúrsu, veníſti. Sede paulísper, quiésce, & tecum quæ vidísti, audísti, & sensísti, perpénde. Dic ei ígitur; Quid commisísti dulcíssime JESU? quid in te repértum, tantis dignum supplíciis? quæ tua noxa? quæ tuæ damnatiónis causa? Ego certè tui sum causa dolóris. O plasmátor hóminum quid dicam, cùm ipse fécerim? O nate DEI, quo tua descéndit humílitas? quò mea ascéndit supérbia & ingratitúdo? Tu factus es obédiens usque ad mortem, & ego factus sum árro-

árrogas, & cervicósus usque ad nubes. Quid te Dómine mansuétius? quid me supérbius? Nihil tu Dómine tanta amaritúdine, tanta indignitáte dignum commisísti, & gravióra sceleſtíssimis ómnibus supplícia pertulísti. O víncula, flagélla, coróna, crux, clavi, láncea, sputa, blasphémiæ, vérbera, & vúlnera, mihi in hac hora patrocinámini; & quæ salútis meæ instruménta fuístis, nunc quoque in mei patrocínium conspiráte. Ecce, Dómine, ad tuæ bonitátis me pedes abjício, crucem ampléxor, terram sacro tuo cruóre rigátam lingo. Peccávi in cœlum & coram te: jam non sum dignus vocári filius tuus; sed fac me unum de mercenáriis tuis, ut saltem in domo sim tua, & gustem panem tuum, & vitam hábeam. Da mihi hanc únicam petitiónem Dómine, alióqui móriar. Si me exaudíeris, vivam; salvus ero, & in ætérnum tecum regnábo; quia tu es DEUS salus mea, fortitúdo mea, redémptio mea, vita mea, & glória mea.

ORA-

ORATIO DE S. CRUCE.

DEUS, qui ſanctam crucem aſcendíſti, & mundi ténebras illumináſti: tu corda & córpora noſtra, per virtútem ſanctæ crucis illumináre dignéris. Qui vivis.

JUBILUS S. BERNARDI ABBATIS.

JESU dulcis memória,
Dans vera cordi gáudia:
Sed ſuper mel & ómnia,
Ejus dulcis præséntia.
Nil cánitur ſuávius,
Audítur nil jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius,
Quàm JESUS DEI Fílius.
JESU ſpes pœniténtibus,
Quàm pius es peténtibus,
Quàm bonus te quæréntibus,
Sed quid inveniéntibus?
JESUS dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium,
Et omne deſidérium.

Nec lingua valet dícere,
Nec líttera exprímere,
Expértus poteſt crédere,
Quid ſit JESUM dilígere.
JESUM quæram in léctulo,
Clauſo cordis cubículo;
Privátim, & in público,
Quæram amóre sédulo.
Cum María dilúculo
JESUM quæram in túmulo,
Clamóre cordis quérulo,
Mente quæram, non óculo.
Tumbam perfúndam flétibus,
Locum replens gemítibus:
JESU provólvar pédibus,
Strictis hærens ampléxibus.
JESU Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus deſiderábilis.
Mane nobíſcum Dómine,
Et nos illúſtra lúmine,
Pulſa mentis calígine,
Mundum replens dulcédine.
Quando cor noſtrum víſitas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléſcit vánitas,

Et intus fervet cháritas.
Amor JESU dulcíssimus,
Et verè suavíssimus,
Plus míllies gratíssimus,
Quàm dícere sufficimus.
Hoc probat ejus pássio,
Hoc sánguinis effúsio,
Per quam nobis redémptio
Datur, & DEI vísio.
JESUM omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite;
JESUM ardénter quærite,
Quæréndo inardéscite.
Sic amántem dilígite,
Amóris vicem réddite,
In hunc odórem cúrrite,
Et vota votis réddite.
JESUS auctor cleméntiæ,
Totíus spes lætítiæ,
Dulcóris fons & grátiæ,
Veræ cordis delíciæ.
JESU mi bone séntiam
Amóris tui cópiam:
Da mihi per præséntiam,
Tuam vidére glóriam.
Cùm dignè loqui nequeam
De te, tamen ne síleam;

Amor facit ut áudeam ;
Cùm de te solùm gáudeam .
Tua JESU diléctio ,
Grata mentis reféctio ,
Replens sine fastídio ,
Dans famem desidério .
Qui te gustant , esúriunt ;
Qui bibunt , adhuc sítiunt ;
Desideráre nésciunt ,
Nisi JESUM , quem díligunt .
Quem tuus amor ébriat ,
Novit quid JESUS sápiat ,
Quàm felix est , quem sátiat !
Non est ultrà quòd cúpiat .
JESU , decus Angélicum ,
In aure dulce cánticum ,
In ore mel miríficum ,
In corde nectar cœlicum .
Desídero te míllies ,
Mi JESU quando vénies ?
Me lætum quando fácies ?
Me de te quando sáties ?
Amor tuus contínuus ,
Mihi languor assíduus ,
Mihi fructus mellífluus
Est & vitæ perpétuus .
JESU , summa benígnitas ,

Mira

Mira cordis jucúnditas,
Incomprehénſa bónitas,
Tua me ſtringat cháritas.
Bonum mihi dilígere
JESUM, nil ultrà quærere,
Mihi prorſus deficere,
Ut illi queam vívere.
O JESU mi dulcíſsime,
Spes ſuſpirántis ánimæ;
Te quærunt piæ lácrymæ,
Te clamor mentis íntimæ.
Quocúmque loco fúero,
Mecum JESUM desídero:
Quàm lætus, cùm invénero,
Quàm felix, cùm tenúero!
Tunc ampléxus, tunc óſcula,
Quæ vincunt mellis pócula:
Tunc felix Chriſti cópula,
Sed in his prava mórula.
Jam quod quæsívi, vídeo;
Quod concupívi, téneo;
Amóre JESU lángueo,
Et corde totus árdeo.
JESUS cùm ſic dilígitur,
Hic amor non extínguitur;
Non tepéſcit, nec móritur,
Plus creſcit, & accénditur.

Hic amor ardet júgiter,
Dulcéſcit mirabíliter,
Sapit delectabíliter,
Deléctat & felíciter.
Hic amor miſſus cœlitus,
Hæret mihi medúllitus,
Mentem incéndit pénitus,
Hoc delectátur ſpíritus.
O beátum incéndium,
Et ardens deſidérium!
O dulce refrigérium,
Amáre Dei Fílium!
JESU, flos matris vírginis,
Amor noſtræ dulcédinis,
Tibi laus, honor nóminis,
Regnum beatitúdinis.
Veni, veni Rex óptime,
Pater imménſæ glóriæ,
Affúlge menti clárius,
Jam expectátus ſæpiùs.
JESU ſole ſerénior,
Et bálſamo ſuávior,
Omni dulcóre dúlcior,
Præ cunctis amabílior.
Cujus guſtus ſic ággicit,
Cujus odor ſic réficit,
In quo mens mea déficit,

So-

Solus amánti súfficit.
Tu mentis deleċtátio,
Amóris consummátio:
Tu mea gloriátio,
JESU mundi salvátio.
Mi diléċte revértere,
Consors patérnæ déxteræ,
Hostem vicísti prósperè,
Jam cœli regno frúere.
Sequar te quoquò íeris,
Mihi tolli non póteris,
Cùm meum cor abstúleris
JESU, laus nostri géneris.
Cœli cives occúrrite,
Portas vestras attóllite:
Triumphatóri dícite;
Ave JESU Rex ínclyte.
Rex virtútum, Rex glóriæ,
Rex insígnis viċtóriæ:
JESU largítor véniæ,
Honor cœléstis pátriæ.
Tu fons misericórdiæ,
Tu veræ lumen pátriæ,
Pelle nubem tristítiæ,
Dans nobis lucem glóriæ.
Te cœli chorus prædicat,
Et tuas laudes réplicat;

JE-

JESUS orbem lætíficat,
Et nos DEO pacíficat.
JESUS in pace ímperat,
Quæ omnem ſenſum ſúperat:
Hanc mea mens desíderat,
Et ea frui próperat.
JESUS ad Patrem rédiit,
Cœléſte regnum ſúbiit:
Cor meum à me tránſiit,
Poſt JESUM ſimul ábiit.
Quem proſequámur láudibus,
Votis, hymnis, & précibus:
Ut nos donet cœléſtibus
Secum pérfrui sédibus. Amen.

OCTO VERSUS SANCTI BERNARDINI.

ILlúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: ne quando dicat inimícus meus, Præválui advérſus eum.
In manus tuas Dómine commèndo ſpíritum meum: redemíſti me Dómine DEUS veritátis.
Locútus ſum in lingua mea: Notum fac mihi Dómine finem meum.

Et

Et númerum diérum meórum, quis est? ut sciam quid desit mihi.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui me odérunt, & confundántur: quóniam tu Dómine adjuvísti me, & consolátus es me.

Dirupísti Dómine víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Périit fuga à me: & non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine; dixi, Tu es spes mea, pórtio mea in terra viventium.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

ORATIO.

Omnípotens sempitérne DEUS; qui Ezechíæ regi Juda, te lacrymabíliter deprecánti, vitæ spátium protendísti: concéde mihi indígno fámulo tuo, ante diem mortis meæ, tantum vitæ spátium, ut ómnia peccáta mea váleam deploráre, & véniam ac grátiam te miseránte mérear accípere. Per Dóminum nostrum.

CAN-

CANTICUM SANCTI BERNARDI ABBATIS.

AMíci mei, & próximi mei * advérſum me appropinquavérunt, & ſtetérunt.

Tráditus ſum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Et factus eſt ſudor meus * ſicut guttæ ſánguinis decurréntis in terram.

Circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Corpus meum dedi percutiéntibus, * & genas meas velléntibus.

Fáciem meam non avérti ab increpántibus, * & conſpuéntibus in me.

Quóniam ego in flagélla parátus ſum: * & dolor meus in conſpéctu meo ſemper.

Mílites plecténtes corónam de ſpínis, * impoſuérunt ſuper caput meum.

Fodérunt manus meas & pedes meos:* dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Et dedérunt in eſcam meam fel, * & in ſiti mea potavérunt me acéto.

Omnes

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.
Ipsi verò consideravérunt, & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.
In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti nos Dómine DEUS veritátis.
Meménto famulórum tuórum Dómine, * dum véneris in regnum tuum.
Jesus autem emíssa voce magna, * trádidit spíritum.
MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.
Verè languóres nostros ipse tulit, * & dolóres nostros ipse portávit.
Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * attrítus est propter scélera nostra.
Omnes nos quasi oves errávimus, * unusquísque in viam suam declinávit.
Et pósuit in eo Dóminus * iniquitátes ómnium nostrùm.
Exúrge, quare obdórmis Dómine? * exúrge, & ne repéllas in finem.

Ecce

Ecce Deus Salvátor meus : * fiduciáliter agam, & non timébo.

Te ergo quæsumus, Dómine Jesu, fámulis tuis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

℣. Miserére nostri Jesu benígne.

℟. Qui passus es cleménter pro nobis.

Populе meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

℟. Miserére nostri Dómine, miserére nostri.

Quia edúxi te de terra Ægypti: parásti crucem Salvatóri tuo.

℟. Miserére, &c.

Quia edúxi te per desértum quadragínta annis; parásti crucem Salvatóri tuo.

℟. Miserére, &c.

Quia manna cibávi te, & introdúxi te in terram satis bonam: parásti crucem Salvatóri tuo.

℟. Miserére, &c.

Ego te potávi aqua salútis de petra, & tu me potásti felle & acéto.

℟. Miserére, &c.

Ego

Ego dedi tibi ſceptrum regále: & tu dedíſti cápiti meo ſpíneam corónam.
℟. Miſerére, &c.
Ego ante te præívi in colúmna nubis, & tu me duxíſti ad prætórium Piláti.
℟. Miſerére, &c.
Ego propter te percúſſi Ægyptum: & tu percuſsíſti arúndine caput meum.
℟. Miſerére, &c.
Ego ante te apérui mare: & tu aperuíſti láncea latus meum.
℟. Miſerére, &c.
Ego exaltávi te magna virtúte: & tu me ſuſpendíſti in patíbulo crucis.
℟. Miſerére, &c.
Dómine, non ſecúndùm peccáta noſtra quæ fécimus nos: neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis.
Ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum: citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimis.
Adjuva nos Deus ſalutáris noſter, & propter glóriam nóminis tui Dómine,
 lí-

libera nos: & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Orémus. Oratio.

Respice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dñs noster JESUS CHRISTUS non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & Crucis subíre torméntum, deinde sub silentio dicitur. Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

ORATIO A PAPA URBANO VIII. EDITA.

Ante óculos tuos, Dómine, culpas nostras férimus, & plagas quas accépimus conférimus.

Si pensámus malum quod fécimus, minus est quod pátimur, majus est quod merémur.

Grávius est quod commísimus, lévius est quod tolerámus.

Peccáti pœnam sentímus, & peccándi pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infirmitas nostra téritur, & iníquitas non mutátur.

Mens

M ens ægra torquétur, & cervix non fléctitur.

V ita in dolóre suspírat, & in ópere non se eméndat.

S i expéctas, non corrígimur: si víndicas, non durámus.

C onfitémur in correctióne quod égimus: oblivíscimur post visitatiónem quod flévimus.

S i exténderis manum, faciénda promíttimus: si suspénderis gládium, promíssa non sólvimus.

S i férias, clamámus ut parcas: si pepérceris, íterùm provocámus ut férias.

H abes Dómine confiténtes reos: nóvimus quòd nisi dimíttas, rectè nos périmas.

P ræsta Pater omnípotens sine mérito quod rogámus, qui fecísti ex níhilo qui te rogárent. Per CHRISTUM Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Gregem tuum Pastor ætérne non déseras.

℟. Sed per beátos Apóstolos tuos perpétua defensióne custódias.

℣. Prótege Dómine pópulum tuum ad te clamántem, & Apoſtolórum tuórum patrocínio confidéntem.
℟. Perpétua defenſióne cuſtódias.
℣. Oráte pro nobis ſancti Apóſtoli Dei. ℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Orémus.

PRæſta quæſumus omnipotens DEUS, ut nullis nos permittas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apoſtólicæ confeſſiónis petra ſolidáſti. Per Dóminũ noſtrum JESUM CHRISTUM Fíliũ tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritus ſancti DEUS, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

IMplóret, clementíſſime Dómine, noſtris opportúnam neceſſitátibus opem devótè à nobis proláta meditátio, qua ſanctus olim Joánnes Chryſóſtomus, in hac Baſílica cónditus, te cum beatíſſimis Apóſtolis Petro & Paulo repræſentávit ſic colloquéntem: Circúmdate hanc novam Sion, & circumvalláte eam: hoc eſt, cuſtodíte, muníte, précibus firmáte; ut quando iráſcor in témpore, & orbem ter-

terræ concútio, aſpíciens ſepúlchrum veſtrum numquam deſitúrum, & quæ libénter propter me géritis ſtígmata, iram miſericórdia vincam, & ob hanc percípiam veſtram interceſſiónem. Etenim quando Sacerdótium & Regnum vídeo lacrymári, ſtatim quaſi compátiens ad commiſeratiónem flector, & illíus meæ vocis reminíſcor: Prótegam Urbem hanc propter David ſervum meum, & Aaron ſanctum meum. Dómine, Fiat, Fiat: Amen, Amen.

SYMBOLUM SANCTI ATHANASII.

Quicúmque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt, ut téneat Cathólicam fidem:

Quam niſi quiſque íntegram inviolatámque ſerváverit, * abſque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem Cathólica hæc eſt, * ut unum DEUM in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes perſónas, * neque ſubſtántiam ſeparántes.

 Alia

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.
Sed Patris, & Fílii, & Spíritus sancti una est divínitas, * æquális glória, coetérna majéstas.
Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.
Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.
Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.
Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.
Et tamen non tres ætérni; * sed unus ætérnus.
Sicut non tres increáti, nec tres imménsi; * sed unus increátus, & unus imménsus.
Similiter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.
Et tamen non tres omnipoténtes; * sed unus omnípotens.
Ita DEUS Pater, DEUS Fílius, * DEUS Spíritus sanctus.
Et tamen non tres DII; * sed unus est DEUS.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam DEUM ac Dóminum confitéri Christiána veritáte compéllimur: * ita tres DEOS aut Dóminos dícere, Cathólica religióne prohibémur.

Pater à nullo est factus; * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre solo est; * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus à Patre & Fílio; * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, & coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam suprà dictum est, * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda sit:

Qui

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini nostri JESU CHRISTI fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noster JESUS CHRISTUS DEI Fílius, DEUS & homo est.

DEUS est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * & homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus DEUS, perféctus homo: * ex ánima rationáli, & humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndùm divinitátem: * minor Patre secúndùm humanitátem.

Qui licèt DEUS sit, & homo: * non duo tamen, sed unus est CHRISTUS.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in DEUM.

Unus omníno non confusióne substántiæ; * sed unitáte persónæ.

Nam

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo: * ita DEUS & homo unus eſt Chriſtus.

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcéndit ad ínferos, * tértia die reſurréxit à mórtuis.

Aſcéndit ad cœlos, ſedet ad déxteram DEI Patris omnipoténtis: * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & redditúri ſunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc eſt fides Cathólica: * quam niſi quiſque fidéliter firmitérque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

HYMNUS SS. AMBROSII & AUGUSTINI.

TE DEUM laudámus: te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem: omnis terra venerátur.

Ti-

Tibi omnes Angeli: tibi cœli, & univérsæ Potestátes:

Tibi Chérubim & Séraphim: incessábili voce proclámant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus DEUS Sábaoth.

Pleni sunt cœli & terra: majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Apostolórum chorus,

Te Prophetárum laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.

Te per orbem terrárum, sancta confitétur Ecclésia.

Patrem imménsæ majestátis,

Venerándum tuum verum, & únicum Fílium,

Sanctum quoq; Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ CHRISTE.

Tu Patris sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem: non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo; aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram DEI sedes: in glória Patris.

Ju-

Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni: quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis: in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine: & bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos: & extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies, benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum: & in sæculum sæculi.

Dignáre Dómine die isto: sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine: miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: quemádmodum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi: non confúndar in ætérnum.

ORATIO SANCTI AUGUSTINI.

DEUS propítius esto mihi peccatóri, & custódi me, sis mecum óm-

ómnibus diébus & nóctibus vitæ meæ; DEUS Abraham, DEUS Isaac, DEUS Jacob miserére mei: & mitte mihi in adjutórium sanctum Michaélem Archángelum, qui me deféndat & prótegat ab ómnibus inimícis meis. Sancte Míchael Archángele, deféndе me in prælio, ut non péream in treméndo judício. O sancte Míchael Archángele, per grátiam quam meruísti, te déprecor, & per unigénitum Fílium DEI, Dóminum nostrum JESUM CHRISTUM, ut erípias me à perículo mortis. Sancte Gábriel, sancte Ráphael, omnes sancti Angeli, & Archángeli DEI, succúrrite mihi. Precor vos omnes Virtútes cœlórum, ut detis mihi auxílium & poténtiam: ut nullus inimícus mihi nocére possit in via, nec in aqua, nec in igne: nec offéndar à subitánea morte; nec me dormiéntem aut vigiléntem ópprimat aut lædat. Ecce crucem Dómini: fúgite partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, Allelúja. Salvátor mundi salva nos, qui per cru-

crucem & sánguinem tuum próprium redemísti nos : auxiliáre nobis, te deprecámur DEUS noster. Agios o Theòs, Agios ischyròs, Agios athánatos, eléison imas. Sancte DEUS, Sancte fortis, Sancte immortális, miserére nobis. Crux CHRISTI prótege nos, Crux CHRISTI defénde nos, Crux CHRISTI salva nos. In nómine Patris, & Fílii, & Spíritus sancti. Amen.

ORATIO S. BERNARDINI.

O Bone JESU, ò dulcis JESU, ò JESU fili Maríæ Vírginis plene misericórdia & veritáte. O dulcis JESU, miserére mei secúndum magnam misericórdiam tuam. O benígne JESU, te déprecor per illum sánguinem tuum pretiósum, quem pro nobis míseris peccatóribus effúndere dignátus es in ara crucis, ut abjícias omnes iniquitátes meas, & ne me despícias humíliter te peténtem, & hoc nomen tuum sanctíssimum JESUS invocántem. Hoc nomen

JESUS, nomen dulce est: hoc nomen JESUS nomen salutáre est. Quid enim est JESUS, nisi Salvátor? O bone JESU, qui me creásti & redemísti tuo próprio Sánguine, ne permíttas me damnári, quem ex níhilo creásti. O bone JESU, ne perdat me iníquitas mea, quem fecit omnípotens bónitas tua. O bone JESU, recognósce quod tuum est in me, & abstérge quod aliénum est à me. O bone JESU, miserére mei, dum tempus est miseréndi: ne perdas me in témpore treméndi judícii tui. O bone JESU, si mérui miser peccátor de vera tua justítia pœnam ætérnam pro peccátis meis gravíssimis; adhuc appéllo confísus de tua justítia vera ad tuam misericórdiam ineffábilem. Utique miseréberis mei, ut pius Pater & misericors Dóminus, ò bone JESU. Quæ enim utílitas in sánguine meo, dum descéndero in corruptiónem ætérnam? Non enim mórtui laudábunt te Dómine, neque omnes qui descéndunt in inférnum. O misericordíssime JESU, mise-

ferére mei. O dulcíssime JESU, líbera me. O piíssime JESU, propítius esto mihi peccatóri. O JESU, admítte me míserum peccatórem in númerum electórum tuórum. O JESU, salus in te sperántium: ò JESU, spes in te credéntium, miserére mei: ò JESU, dulcis remíssio ómnium peccatórum meórum. O JESU, Fili vírginis Maríæ, infúnde in me grátiam, sapiéntiam, charitátem, castitátem, & humilitátem, ac étiam in ómnibus adversitátibus meis patiéntiam sanctam, ut possim te perféctè dilígere, & in te gloriári ac delectári in sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO SANCTI ANSELMI.

DOmine DEUS meus, si feci ut essem reus tuus, numquid fácere pótui, ut non essem efféctus tuus? Si mihi puritátem meam adémi, numquid misericórdiam tuã perémi? Si commísi unde me damnáre posses, tu non amisísti unde salváre soles;

Verum eſt Dómine, quòd conſciéntia mea merétur damnatiónem, ſed miſericórdia tua súperat omnem offenſiónem. Parce ergo mihi Dómine, quia non eſt impoſsíbile tuæ poténtiæ, nec índecens tuæ juſtítiæ, nec insólitum tuæ cleméntiæ. Quid enim eſt JESUS niſi Salvátor? Ergo JESU, qui me creáſti, non périmas: qui me redemíſti, non condémnes: qui me creáſti tua bonitáte, non péreat opus tuum mea iniquitáte. Cognóſce ergo in me quod eſt tuum, & abſtérge quod eſt aliénum. Qui vivis & regnas.

ORATIO PRO PECCATORUM REMISSIONE.

MIſerátor & miséricors, magne, terríbilis DEUS, tibi confiteor delícta mea, tibi patefácio vúlnera mea: confer óbſecro, propter ineffábilem bonitátem tuam mihi míſero medicínam. Tu enim mitíſſime dícere dignátus es: Nolo mortem peccatóris, ſed ut magis convertátur, & vivat. Confiteor, quia iníqua, & per-

vér-

vérsa vita mea lapsa est in lacum misériæ: extíncta est in iniquitátibus meis ánima mea: libído, delectátio prava, ópera nefária, ira, supérbia, impatiéntia, malítia, invídia, gula, ebríetas, furtum, rapína, mendácium, perjúrium, scurrílitas, stultilóquium, murmurátio, detráctio, ignorántia, infidélitas, diffidéntia mandatórum DEI, negligéntia, seu céteræ pestes occidérunt ánimam meam: pollútum est cor meum, lábia mea, visus, audítus, gustus, odorátus, & tactus, enervavérunt in peccátis ánimam meam: & omni modo cogitatióne, & actióne pérditus sum. Quæso Dómine DEUS, cujus miserátio non habet finem, áttrahe me ad te, sicut attraxísti mulíerem peccatrícem: & sicut donásti illi non cessáre osculári pedes tuos, & lácrymis rigáre, capíllis extérgere: sic mihi cleménter concédere dignáre: ut secúndùm magnitúdinem iniquitátum meárum, magna sit mea in te diléctio: ut propter imménsam pietátem tuam, ómnia

peccata mea dimittás: largiríque mihi dignéris de prætéritis malis véniam, de præséntibus continéntiam, de futúris cautélam: facque me priúsquam móriar, pleníssimè cónsequi misericórdiam tuam: nec dies meos finíri sinas, ántequam peccáta dimíttas: sed sicut vis, & scis miserére mei. Per CHRISTUM Dominum nostrum. Amen:

ORATIO AD PROPRIUM ANGELUM.

OBsecro te Angélice spíritus, cui ego indígnus peccátor ad providéndum commíssus sum, ut indesinénter prótegas, deféndas, mundes, múnias me ab omni incúrsu diáboli, vigilántem, dormiéntem, ac ubicúmque fúero. Repélle à me per virtútem sanctæ Crucis omnem tentatiónem sátanæ; & quod mea non éxigunt mérita, tuis précibus obtíneat apud altíssimum júdicem, ut nihil loci in me hábeat. Cùmque per abrúpta vitiórum me deviásse víderis, per sémitas justítiæ ad

Sal-

Salvatórem meum redúcere me sátagas. Et in quacúmque tribulatióne, vel angústia me esse perspéxeris, auxílium DEI omnipoténtis tuo obténtu & precámine mihi adésse séntiam. Precor te, mi Custos, si fieri potest, notum mihi fácias finem meum, diémque óbitus mei. Et cùm córpore exútus fúero, non permíttas me à malígno spíritu terréri, neque in fóveam desperatiónis dedúci. Non dimíttas me Angélice spíritus, donec ad visiónem ipsíus Conditóris mei perdúcas me: ut simul ego pro ópere, & tu pro custódia unà cum beatíssima DEI genitríce María, & ómnibus Sanctis, Dómino adjuvánte lætémur.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptéreà decórem índuit te DEUS.

O R A T I O.

Omnípotens & miséricors DEUS, qui hóminem ad imáginem tuam formásti, & ei Angelum córporis & ánimæ custódem tribuísti;

con-

concéde propítius, Angelo mihi deputáto tantum honórem impéndere, ut me tua protectióne vísitet, & defendat ab omni incursióne diáboli, vigilántem, dormiéntem, orántem, ac in divínis officiis tibi serviéntem. Omnibus horis, ac moméntis, nec non in hora decessiónis meæ, ángelos malos à me depéllat, bonósque mihi assóciet: & ánimam meam ad te (qui verè paradísus es) felíciter perdúcat. Per Dóminum nostrum JESUM CHRISTUM Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat.

ORATIO AD VIRGINEM GLORIOSAM.

SAncta MARIA, perpétua Virgo vírginum, mater misericórdiæ, mater grátiæ, spes ómnium desolatórum, consolátrix ómnium desperántium. Per illum gládium dolóris qui tuam pertransívit ánimam, dum unigénitus Fílius tuus Dóminus noster JESUS CHRISTUS supplícium mortis paterétur in cruce: & per illum filiálem afféctum, quo ipse ma-

matérno dolóri compássus, integérrimæ dilectiónis suo vicário sancto Joánni te providéndam commendávit: compátere, cóndole, cónsule quæso, anxietáti, adversitáti, infirmitáti, paupertáti, solicitúdini, & qualicúmque necessitáti meæ. O miserátrix miserórum, dulcis consolátio afflictórum, mater misericordiárum, desolatórum piíssima consolátrix, & in omni necessitáte pupillórum prompta adjútrix. Exáudi ergo preces meas, & réspice orbitátis meæ & misériæ lácrymas. Et quia in divérsis malis & angústiis propter peccáta mea pósitus sum, ignóro ad quem fúgiam nisi ad te Dóminam meam dulcíssimam vírginem Maríam, genitrícem Dómini nostri JESU CHRISTI, consórtem, consímilem, ac reformatrícem humanitátis nostræ. Ergo aures tuæ pietátis, sive consuétæ misericórdiæ tuæ, précibus meis benígnè accómmoda, per víscera misericordíssimi Fílii tui. Per dulcédinem, quam tunc hábuit, quando humánum genus am-

amplexátus est : ut deliberáret unà cum Patre & Spíritu sancto carnem pro nostra salúte assúmere frágilem: & Angelo annuntiánte, & Spíritu sancto obumbránte, de te piissima virgo María incarnátus est : novem ménsibus in tuo sanctíssimo útero clausus, DEUS & homo gestátus est; ac diménsis novem ménsibus, Spíritu sancto cooperánte, gloriósam aulam tui virginális úteri egrédiens, non aspernátus est visitáre mundum. Per angústiam, quam idem Fílius tuus Dóminus noster JESUS CHRISTUS hábuit, quando in monte Olivéti Patrem invocávit; ut si fieri posset, transíret ab eo calix passiónis suæ. Per trinam oratiónem ejus, per tristem incéssum tuum, quo secúta es eum cum lácrymis ad crudéle spectáculum passiónis ejus & mortis. Per probra, sputa, cólaphos, irrisiónes, falsas accusatiónes, & judícia injústa. Per vestem sorte & ludo acquisítam. Per víncula & flagélla ejus: per trinas lácrymas ejus, per guttas sanguí-

nei ſudóris ejus, per patiéntiam & taciturnitátem ejus: per pavórem & tædium ac mœſtítiam cordis ejus. Per verecúndiam quam hábuit, quando denudátus eſt in cruce, & coram te, piiſsima virgo María, omníque pópulo pepéndit. Per regále caput ejus arúndine conquaſsátum. Per ſpíneam corónam ejus, per ſitim & guſtum acéti cum felle mixti, per lánceam infixam ſacratíſsimo láteri ejus. Per ſánguinem & aquam, quæ de ſacratíſsimo látere ejus profluxérunt, miſericordiámque & grátiam ſuper nos abundánter effudérunt. Per clavos infixos mánibus & pédibus ejus. Per commendatiónem ejus, qua Patri ſuam pretioſíſsimam ánimam commendávit. Per dulcíſſimum ſpíritum ejus, quem cum clamóre válido clamándo, Eloi, Eloi, lamma ſabactháni? & inclináto cápite, tandem emíſit, dicens: Conſummátum eſt. Per ſciſsúram veli in templo & petræ, & per obſcuratiónem ſolis & lunæ, per trémorem terræ. Per miſericórdiam ejus factam in latróne.

Per

Per crucem & passiónem ejus, per descensiónem ejus ad ínferos, per omnes ánimas quas advéntus visitatiónis suæ lætificávit. Per gáudium & victóriam & glóriam resurrectiónis ejus, per apparitiónem ejus, qua per quadragínta dies post resurrectiónem tibi, præelécta virgo María, & Apóstolis ceterísque eléctis appáruit. Per glorióſam aſcensiónem ejus, qua te Vírgine glorióſa & ipsis cernéntibus in cœlum elevátus est. Per grátiam Spíritus ſancti Parácliti, quam discipulórum córdibus in linguis ígneis infúdit, & per eos in toto orbe terrárum longè latéque diffúdit. Per treméndum diem judícii, quo ipse ventúrus est judicáre vivos & mórtuos, & sæculum per ignem. Per omnem compassiónem ejus tecum in hoc mundo participántis. Per ſuavitátem oculórum ejus. Per ineffábile gáudium, quo assúmpta es in conspéctu ejúsdem Fílii, ubi gaudes & exúltas sine fine. Lætífica cor meum, & exáudi me in hac petitióne mea, pro qua te supplíciter exóro.

(Hic

(Hic pete devotè quod vis .) Et ſicut certus ſum, quòd ille nihil tibi negans, te honórat ; ita séntiam facíliùs, pléniùs, celériùs, & efficáciùs tuum ſanctíſſimum adjuvámen, conſolámen, ſecúndùm ſuavitátem miſericordíſſimi cordis tui, & dulcíſſimi Fílii tui faciéntis voluntátem timéntium ſe, & dantis petitiónem cordis eórum qui delectántur in ſe; & ſecúndùm neceſſitátem meam in his & in ómnibus rebus, pro quibus ſanctíſsimum ſupplex invoco nomen tuum & adjuvámen : ut obtíneas mihi apud DEUM dulcíſsimum Fílium tuum in fide Cathólica ſpem firmam, charitatémque perféctam, veram cordis contritiónem, fontem lacrymárum, ſincéram confeſsiónem, dignam ac juſtíſſimam ſatisfactiónem, diligentémque cuſtódiam à peccátis, contémptum mundi, dilectiónem DEI & próximi, flagélla dilectíſsimi Fílii tui in córpore meo immundíſsimo, veram patiéntiam ad ómnia ea quæ pro amóre Fílii tui ſunt ſuſtinén-

da , étiam mortem turpíſsimam , ſi oportúerit : executiónem votórum , perſeverántiam in bonis opéribus , mortificatiónem própriæ voluntátis, converſatiónem tibi placéntem , felícem óbitum : & in extréma hora vitæ meæ , pœniténtiam vehementem , bonámque ſenſus integritátem cum loquéla : & animábus paréntum meórum , fratrum , ſorórum , & ómnium benefactórum meórum vivórum & mortuórum , vitam ætérnam . Amen .

ALIA AD EAMDEM.

AVe ſanctíſsima MARIA , mater DEI , Regína cœli , porta paradíſi , Dómina mundi . Tu es ſinguláris , virgo pura . Tu concépta ſine peccáto , concepíſti JESUM ſine mácula ; tu peperíſti Creatórem & Salvatórem mundi , in quo non dúbito . Ora pro me JESUM diléctum Fílium tuum : & líbera me ab ómnibus malis . Amen.

PSAL-

PSALMORUM
INDEX.

Primus numerus Pſalmum, ſecundus paginam indicat.

4b1

Nisi

Usque-

INDEX CANTICORUM.

INDEX ORATIONUM.

Jubi-

FINIS.

APPROBATIO

PSALTERIUM hoc in lucem emittendum, cùm præter nudum PSALMORUM contextum, breviſſimis inſuper argumentis, quibus quid quolibet Pſalmo Chriſtianum hominem deprecari ac meditari oporteat inſinuetur, & devotis inſuper Orationibus ex piiſſimarum precum & SS. Patrum theſauro depromptis adornetur, perutile cenſeo, quod ad Chriſtianæ pietatis augmentum divulgetur. Utpote cujus meditata lectione mens noſtra evanidas mundi hujus delicias, à Dei cultu quaſi Sirenum voce avocantes, facilè ſuperabit: & in hoc etiam ergaſtulo experietur præſentiſſimas veri illius, ad quem tendimus, paradiſi delicias: creſcetque in ea ſtudium ardentius Legis divinæ, quæ his PSALMIS velut quodam promptuario continetur. Actum in Seminario Epiſcopali Antverp. IV. Idibus Octobris, M. DC X.

Laurentius Beyerlinck, S. Theol. Licent. Canonicus & Cenſor Antverpienſis.